

Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana

T: 01 478 70 00

F: 01 478 74 25

E: gp.mnvp@gov.si

www.mnvp.gov.si

Številka: 35105-79/2020-2550/156

Datum: 27. 2. 2023

Dato: 79_20 kemis gd.docx

Ministrstvo za naravne vire in prostor izdaja na podlagi drugega odstavka 7. člena Gradbenega zakona (Uradni list RS, št. 61/17, 72/17 – popr., 65/20, 15/21 – ZDUOP in 199/21 – GZ-1; v nadaljevanju GZ) v povezavi s prvim odstavkom 128. člena Gradbenega zakona (Uradni list RS, št. 199/21 in 105/22; v nadaljevanju GZ-1) v integralnem postopku izdaje gradbenega dovoljenja za gradnjo objekta Reciklažni center Kemis (rekonstrukcija glavnega objekta z nadstrešnico O+O1, novogradnja nadstrešnice O2, novogradnja šprinkler postaje z rezervoarjem vode O3), uvedenem na zahtevo investitorja KEMIS d.o.o., Pot na Tojnice 42, 1360 Vrhnika, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška pisarna Senica, Barjanska cesta 3, 1000 Ljubljana, naslednje

GRADBENO DOVOLJENJE

I. Investitorju **KEMIS d.o.o., Pot na Tojnice 42, 1360 Vrhnika**, se v integralnem postopku izda gradbeno dovoljenje za gradnjo objekta Reciklažni center Kemis (rekonstrukcija glavnega objekta z nadstrešnico O+O1, novogradnja nadstrešnice O2, novogradnja šprinkler postaje z rezervoarjem vode O3) na zemljiščih parc. št. 2718/25 in 2718/26, obe k.o. Vrhnika (2002).

II. Gradnja po tem gradbenem dovoljenju obsega:

1 Glavni objekt O + O1

- vrsta gradnje	rekonstrukcija, novogradnja - prizidava
- kratek opis objekta	rekonstrukcija objekta O in O1 nad temeljno talno ploščo, pritličje: rekonstrukcija območja med osmi -5 do 5 ter A do D in območja med osmi -5 do 2 ter D do E, prizidava medetaže med osmi 4/5 do 6 ter D do E, 1. nadstropje: rekonstrukcija območja med osmi -5 do 5 ter A do D in območje med osmi 1 do 2 ter D do E, prizidava območja med osmi 2 do 5 ter C do D, rekonstrukcija nosilnih stebrov v navedenem območju, streha: rekonstrukcija objekta med osmi -5 do 5 ter A do E
- katastrska občina	Vrhnika
- parcelna številka	2718/26
- zahtevnost objekta	zahteven
- požarno zahteven objekt	da

- objekt z vplivi na okolje	da
- klasifikacija po CC-SI	23040 Objekti težke industrije, ki niso uvrščeni drugje 50%
	12203 Druge poslovne stavbe 24%
	- 12520 Rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe 26%
- zunanje mere na stiku z zemljiščem (maksimalna širina x dolžina, premer ali podobno)	93,5 x 40,0 m
- najvišja višinska kota (n. v.)	303,5 m
- višinska kota pritličja (n. v.)	291,5 m
- najnižja višinska kota - kota tlaka najnižje etaže (n. v.)	291,5 m
- višina (največja razdalja od kote tlaka najnižje etaže do vrha stavbe do najvišje višinske kote)	12,0 m
- Zazidana površina (m2)	3778,48 m2
- Uporabna površina za stanovanja in poslovne dejavnosti (stavbe)	4744,4 m2
- Bruto tlorisna površina (stavbe)	4979,8 m2
- Bruto prostornina (stavbe)	0,0 m3
- Etažnost	P+1
- število parkirnih mest	50
- Fasada	pločevina
- Oblika strehe	ravna

2 Nadstrešnica O2

- vrsta gradnje	novogradnja - prizidava
- kratek opis objekta	odprta nadstrešnica z vertikalno zaporo - SV fasado, tlorisno nepravilne oblike za skladiščenje prazne embalaže
- katastrska občina	Vrhnika
- parcelna številka	2718/25
- zahtevnost objekta	manj zahteven
- požarno zahteven objekt	ne
- objekt z vplivi na okolje	ne
- klasifikacija po CC-SI	12520 Rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe
- zunanje mere na stiku z zemljiščem (maksimalna širina x dolžina, premer ali podobno)	29,1 x 40,0
- najvišja višinska kota (n. v.)	300,5 m
- višinska kota pritličja (n. v.)	291,5 m
- najnižja višinska kota - kota tlaka najnižje etaže (n. v.)	291,5 m
- višina (največja razdalja od kote tlaka najnižje etaže do vrha stavbe do najvišje višinske kote)	9,0 m
- Zazidana površina (m2)	719,3 m2
- Uporabna površina za stanovanja in poslovne dejavnosti (stavbe)	719,3 m2
- bruto tlorisna površina (stavbe)	719,3 m2
- fasada	pločevina

- oblika strehe	ravna, naklon 0,1 stopinje
- odvajanje meteornih voda s strešin	v potok Tojnica
- višina opornega zidu ob Tojnici	2 m

3 Šprinkler postaja z rezervoarjem požarne vode - O3

- vrsta gradnje	novogradnja - novozgrajen objekt
- kratek opis objekta	šprinkler, strojnica in rezervoar za 408 m ³ požarne vode
- katastrska občina	Vrhnika
- parcelna številka	2718/25
- zahtevnost objekta	manj zahteven
- požarno zahteven objekt	ne
- objekt z vplivi na okolje	ne
- klasifikacija po CC-SI	12520 Rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe
- zunanje mere na stiku z zemljiščem (maksimalna širina x dolžina, premer ali podobno)	9,2 x 2,6 m
- najvišja višinska kota (n. v.)	294,6 m
- višinska kota pritličja (n. v.)	291,4 m
- najnižja višinska kota - kota tlaka najnižje etaže (n. v.)	286,7 m
- višina (največja razdalja od kote tlaka najnižje etaže do vrha stavbe do najvišje višinske kote)	7,9 m
- zazidana površina (m ²)	25,14 m ²

III. Podrobnejši mikrolokacijski, ekološki, tehnični, oblikovalski in okoljevarstveni pogoji obravnavanega posega, ki so za investitorja obvezujoči, so določeni v dokumentaciji, ki je sestavni del tega dovoljenja:

A. Projektna dokumentacija za pridobitev mnenj in gradbenega dovoljenja, št. projekta 20-196, februar 2020, 1.dopolnitev februar 2021, 2.dopolnitev april 2021, 3.dopolnitev november 2021, Biro Arcus, d.o.o., Borsetova ulica 19, 1000 Ljubljana; v nadaljevanju DGD in

B. Poročilo o vplivih na okolje za napravo za ravnanje z odpadki Kemis d.o.o., št. 202, z dne 31. 7. 2020, dopolnitve 5. 2. 2021, 6. 4. 2021 in 14. 1. 2022, Ekosfera d.o.o., Lož, Smelijevo naselje 34, 1386 Stari trg pri Ložu; v nadaljevanju PVO.

IV. K predmetni gradnji so podali mnenja pristojni organi in organizacije:

- mnenja št. 35403-25/2020 z dne 12. 11. 2020, št. 35403-25/2020-6 z dne 11. 3. 2021, št. 35403-25/2020-8 z dne 20. 5. 2021, Agencija RS za okolje, Vojkova 1b, 1000 Ljubljana,
- mnenje št. 35021-89/2020-5 z dne 23. 12. 2020, Direkcija RS za vode, Sektor območja srednje Save, Vojkova 52, 1000 Ljubljana,
- kulturnovarstveno mnenje št. 350-0054/2020-2 z dne 22. 10. 2020, Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Ljubljana, Tržaška 4, 1000 Ljubljana,
- mnenje št. 3-II-978/2-O-20/AŠL,LJP z dne 2. 11. 2020, Zavod RS za varstvo narave, OE Ljubljana, Cankarjeva cesta 10, 1000 Ljubljana,
- mnenje št. 1251222 z dne 15. 3. 2021, Elektro Ljubljana, Slovenska cesta 56, 1000 Ljubljana,
- mnenje št. 88382-LJ/3201-BS z dne 8. 10. 2020, Telekom Slovenije, Operativa, TKO osrednja Slovenija, Stegne 19, 1000 Ljubljana,
- mnenje izvedenca Mirta Martelanca, univ.dipl.inž.str., (IZS, S-0005) z dne 10. 6. 2021,

V. Za predmetno gradnjo je bila izvedena presoja vplivov na okolje na zemljiščih s parc. št. 2718/25 in 2718/26, k.o. Vrhnika (2002), iz katere izhaja, da nameravana gradnja nima pomembnejših škodljivih vplivov na okolje. Investitor (nosilec nameravanega posega) mora z namenom preprečitve, zmanjšanja ali odprave škodljivih vplivov na okolje, pri vseh fazah gradnje, uporabi in odstranitvi objekta, poleg zakonsko predpisanih, upoštevati naslednje ukrepe in pogoje:

1. Varstvo zraka

1.1 v času gradnje:

- hitrost vozil na območju gradbišča je treba omejiti na 10 km/h.

1.2 v času obratovanja:

- na lokaciji ni dovoljena odprta obdelava in pretresanje prahov in prašnih odpadkov; take odpadke se sme obdelovati tako, da se embalažno enoto s prašnim odpadkom ali apnom tesno naleže in fiksira na ustje mešalnika N14 ter nato prašni odpadek pretrese v mešalnik, obdelava pa se izvede z zaprtim mešalnikom;
- v drobilniku N16 se lahko med kovinskimi odpadki obdeluje le odpadna kovinska embalaža, ki ni onesnažena s polikloriranimi dibenzo-p-dioksini/dibenzofurani in dioksinu podobnih PCB ali v kateri bi bili ostanki topil ali vonjavnih odpadkov kot so npr. amonijak, metan in podobne spojine;
- tovorna vozila morajo prilagoditi hitrost vožnje po obravnavani lokaciji tako, da hitrost vozil ne bo presegala 10 km/uro.

2. Varstvo pred hrupom

2.1 v času gradnje:

- gradbena dela se lahko izvajajo od ponedeljka do petka v dnevnem času med 7. in 17. uro, ter ob sobotah med 7. in 15. uro;
- tovornjaki in gradbeni stroji se morajo ob neuporabi dosledno izklapljeti;
- izogibati se je potrebno navadnemu impulznemu hrupu, kolikor je to mogoče (udarjanje, padci predmetov, udarjanje loput pri raztovarjanju s tovornjakov ipd.);
- uporabljena mehanizacija po hrupnosti in trajanju ne sme presegati zvočne moči, določene v Tabeli 2 Ocene obremenjenosti okolja s hrupom za gradbišče rekonstrukcije glavnega objekta Kemis in novogradnje pripadajočih objektov Kemisa št. 2121a-20/77313-20/dop1 z dne 11. 5. 2020, dopolnjeno 20. 1. 2021;
- dostopi na gradbišče za težka vozila lahko potekajo le neposredno iz obstoječih javno dostopnih cestnih površin.

2.2 v času obratovanja:

- vzdrževanje viličarjev naj se izvaja redno in s pooblaščenim serviserjem proizvajalca viličarja;
- dostavna tovorna vozila naj med postanki izklapljuje motorje.

3. Varstvo podzemnih voda in tal

3.1 v času gradnje:

- parkirišče za delovne stroje in tovorna vozila na območju gradbišču se mora urediti na neprepustni utrjeni površini, s čimer se v primeru morebitnega nezgodnega izlita nevarnih tekočin iz delovnih strojev ali tovornih vozil omogoči enostavno sanacijo z uporabo adsorpcijskega sredstva ter prepreči prehajanje navedenih tekočin na neutrjena tla;
- zagotoviti je treba zadostno količino adsorpcijskega sredstva, ki mora biti skladiščeno tako, da padavine ne bodo vplivale na poslabšanje njegovih adsorpcijskih sposobnosti, in da bo na voljo za takojšnjo uporabo v primeru morebitnega nezgodnega razlita tekočin iz rezervoarjev delovnih strojev in tovornih vozil;

- morebitno uporabljeno oziroma onesnaženo adsorpcijsko sredstvo je potrebno do oddaje pooblaščenim osebam za ravnanje z odpadki začasno skladiščiti v zaprtih posodah ter tako, da ne bodo prišle v stik s padavinami;
- zaposleni na gradbišču morajo biti poučeni o nevarnosti morebitnih nevarnih izliti nevarnih tekočin iz delovnih strojev ali tovornih vozil ter o postopkih ukrepanja z uporabo adsorpcijskega sredstva ter takojšnjega obveščanja vodje gradbišča;
- v primeru morebitnega razlitja iz delovnih strojev in vozil, ki bi se zgodilo izven utrjenih površin, je potrebno oddati kot odpadek tudi vso zemljino, ki je prišla v stik z onesnaževalom.

3.2 v času obratovanja:

- območje nameravanega posega mora biti utrjeno (asfalt in beton);
- v skladiščih, kjer se lahko hranijo tekoči odpadki, pakirani v malih embalažnih enotah, morajo biti urejeni ustrezni zadrževalni sistemi z zbiralnimi povoznimi kinetami in zaprtimi lovilnimi jaški;
- v procesu obdelave odpadkov industrijske odpadne vode ne smejo nastajati;
- na lokaciji mora biti na voljo adsorpcijsko sredstvo za absorpcijo v primeru razlitja nevarnih odpadkov;
- protipoplavni zid, ki ima tudi obratno funkcijo preprečevanja odtekanja tekočin iz lokacije posega v vodotok, je potrebno podaljšati z zidom višine najmanj 40 cm ter dolžine najmanj 30 cm pred pričetkom obratovanja posega, da se v celoti odpravi možnost prelitja tekočin iz lokacije posega neposredno v vodotok, morebitno nastalo tekočino, ki bi se zadržala pred protipoplavnim zidom, pa je treba oddati kot odpadek drugi pooblaščenim osebam z dovoljenjem za obdelavo tega odpadka;
- onesnaženo odpadno požarno vodo/peno je prepovedano odvajati v okolje.

4. Ravnanje z odpadki v času obratovanja:

- nosilec posega mora zagotavljati izobraževanje in usposabljanje zaposlenih glede varnega ravnanja z odpadki, zlasti nevarnimi;
- v primeru, da se pri vhodni kontroli ugotovi dvom glede pričakovanih nevarnih lastnosti odpadka ali da ne gre za odpadke s pripadajočo številko odpadka, se takšne odpadke zavrne in vrne imetniku odpadka.

5. Varstvo pred svetlobnim onesnaževanjem v času obratovanja:

- obstoječe svetilke se morajo po dotrajanosti/okvari zamenjati z ustrežnejšimi, ki ne svetijo v UV spektru in čim manj svetijo v modrem delu spektra z maksimalno temperaturo 3.000 K;
- za osvetljevanje je treba uporabljati popolnoma zasenčena in nepredušno zaprta svetila.

6. Varstvo ekosistemov, rastlinstva in živalstva ter njihovih habitatov

6.1 v času gradnje:

- preprečevati je potrebno svetlobno onesnaževanje; vodotoka in brežin naj se ne osvetljuje.

6.2 v času obratovanja:

- med objektom in vodotokom Tojnica je potrebno podaljšati obrambni (protipoplavni) zid, ki bi v primeru požara preprečil spiranje in iztekanje požarnih voda v Tojnico; zid mora biti načrtovan in zgrajen na način (ustreznih dimenzij in nepropusten), da zadrži največje predvidene količine požarnih voda;
- nadgraditi je potrebno protipožarni sistem, tako da bo zanesljivo preprečeval nove požare;
- za skladiščenje pesticidov je treba zagotoviti ognjevarne in za tekočine nepropustne zabojnike oz. druga ustrezna rešitev, ki bi v primeru nesreče preprečila razlitje oziroma spiranje teh snovi v vodno okolje;
- vodotoka in brežin se ne sme osvetljevati; vse svetilke morajo biti takšnih oblik, da ne sevajo nad vodoravnico.

7. Varstvo pred okoljskimi nesrečami v času obratovanja:
- na območju posega je prepovedana uporaba odprtega ognja in kajenja;
 - vroče površine ali naprave na območju posega niso dovoljene, prav tako ne iskreča se orodja ali nezaščitene črpalke ali elektromotorji;
 - vsaj na dve leti je treba zagotoviti pregled električnih naprav in elektro instalacij s termovizijsko kamero, da se ugotovi morebitne točke pregrevanja;
 - vsaj enkrat dnevno je treba zagotoviti pregled trdnih in muljastih skladiščenih odpadkov s termovizijsko kamero ter se v primeru, da se ugotovi temperaturne razlike med območji iste skladiščne enote, takoj odredi pregled in sanacijo morebitnega pregrevanja odpadkov;
 - vnetljivi odpadki, ki se skladiščijo oziroma predhodno skladiščijo v premičnih embalažnih enotah, ne smejo biti naloženi več kot dve vrsti v višino;
 - granulirano aktivno oglje iz trisopenjskega čistilnega sistema emisij snovi v zrak, je treba po regeneraciji organskih topil z vsebnostjo ketonov prepihovati, da se prepreči njegovo pregrevanje, ali pa zagotoviti trajno odsesovanje zraka skozi filter;
 - vzdrževalna dela na šprinkler sistemu je dopustno izvajati le ob prisotnosti požarne straže;
 - zagotoviti je treba ustrezno varnost objekta, tako da bo vanj prepreden vstop nepooblaščenih oseb, še zlasti izven obratovalnega časa;
 - nosilec posega mora zagotoviti, da bo celoten industrijski kompleks pod varnostnim video nadzorom;
 - na lokaciji mora biti 24 ur na dan in 365 dni na leto prisotna varnostna služba, ki v času, ko proizvodni proces ne obratuje, vsako uro izvede pregled celotne lokacije;
 - zagotoviti je treba redno vzdrževanje cisternskih dihalnih ventilov DN 80 s plamensko zaporo, da se zagotovi avtomatsko odprtje pri porastu tlaka za 50 mbar;
 - delovanje dizelske črpalke za zagotavljanje neodvisnega delovanja šprinkler sistema je potrebno preverjati enkrat mesečno, o čemer je treba voditi tudi zapise;
 - delovanje dizel agregata je potrebno preverjati najmanj enkrat letno;
 - investitor mora nemudoma, ko bi Reciklažni center Kemis, v katerem se proizvajajo, skladiščijo ali kakor koli drugače uporabljajo nevarne snovi, izpolnjeval predpisane pogoje za razvrstitev v obrate manjšega ali obrate večjega tveganja za okolje, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za tak obrat.

VI. Investitor mora na gradbišču, ki je vir hrupa, zagotoviti izvajanje lastnega ocenjevanja hrupa v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje.

VII. Investitor mora pri nadaljnjem projektiranju, med gradnjo in uporabo objekta poleg pogojev, navedenih v prejšnji točki, upoštevati tudi pogoje, ki imajo ustrezno pravno podlago in so jih k izvedbi gradnje in uporabi objekta iz vidika njihove pristojnosti podali mnenjedajalci, navedeni v IV. točki tega izreka in pogoje, določene v Občinskem lokacijskem načrtu za prostorsko ureditev skupnega pomena za reciklažni center na Vrhniki (Uradni list RS, št. 102/07, 15/16), med ostalimi tudi:

- gradnja se mora izvesti v skladu s priloženo dokumentacijo; v kolikor se izkaže, da je treba obseg del po priloženi dokumentaciji zaradi kateregakoli vzroka povečati, je treba za izvedbo teh del pridobiti novo mnenje,
- v času gradnje je investitor dolžan zagotoviti vse potrebne varnostne ukrepe in tako organizacijo gradbišča, da bo preprečeno onesnaženje tal in voda,
- po končani gradnji je potrebno odstraniti vse za potrebe gradnje postavljene provizorije in odstraniti vse ostanke začasnih deponij; vse z gradnjo prizadete površine je treba krajinsko ustrezno urediti.
- če se na območju ali predmetu posega najde arheološka ostalina, morata investitor in odgovorni vodja del poskrbeti, da ta ostane nepoškodovana ter na mestu in v položaju, kot

je bila odkrita, o najdbi pa morata najpozneje naslednji delovni dan obvestiti Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije.

VIII. Za predmetno gradnjo je bila izvedena presoja sprejemljivosti v skladu s predpisi, ki urejajo ohranjanje narave. Nameravana gradnja ne bo bistveno vplivala na varovana območja, pod pogoji, ki so določeni v V.6. točki tega izreka.

IX. To dovoljenje preneha veljati, če investitor v roku pet let po njegovi pravnomočnosti ne vloži popolne prijave začetka gradnje.

X. Zaradi te gradnje ne smejo biti prizadete pravice in pravne koristi tretjih oseb. Škodo, ki bi nastala zaradi kršitev pravic in pravnih koristi teh oseb, trpi investitor.

XI. O stroških postopka bo odločeno s posebnim sklepom.

O b r a z l o ž i t e v :

(1) KEMIS d.o.o., Pot na Tojnice 42, 1360 Vrhnika, je dne 19. 8. 2020 na Ministrstvo za okolje in prostor (sedaj Ministrstvo za naravne vire in prostor) podal zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja za objekt RECIKLAŽNI CENTER KEMIS (rekonstrukcija glavnega objekta z nadstrešnico O+O1, novogradnja nadstrešnice O2, novogradnja šprinkler postaje z rezervoarjem vode O3). K vlogi je v skladu z 51. členom GZ priložil Projektno dokumentacijo za pridobivanje mnenj in gradbenega dovoljenja, št. projekta 20-196, februar 2020 izdelovalca družbe, Biro Arcus, d.o.o., Borsetova ulica 19, 1000 Ljubljana (DGD) in Poročilo o vplivih na okolje za napravo za ravnanje z odpadki Kemis d.o.o., št. 202, z dne 31. 7. 2020, ki ga je izdelala družba Ekosfera d.o.o., Lož, Smelijevo naselje 34, 1386 Stari trg pri Ložu (PVO). Investitor je predložena DGD in PVO v postopku dopolnil z dopolnitvami, ki so navedene v točki III.A izreka tega dovoljenja in predložil dokazila, nazadnje dokazilo o plačilu nadomestila za degradacijo in uzurpacijo prostora v zvezi z nedovoljeno gradnjo.

(2) Upravni organ ugotavlja, da se zahtevek investitorja nanaša na rekonstrukcijo glavnega objekta O, poslovno – proizvodnega objekta tlorisnih dimenzij 65,0 m x 49,0 m, etažnosti P+1, sestavljenega iz dveh glavnih sklopov, ki sta funkcionalno ločena po etažah, kjer so v pritličju prostori namenjeni skladiščenju, pripravi, obdelavi in predelavi nevarnih in nenevarnih odpadkov za nadaljnjo predelavo oz. odstranitev v specializiranih obratih, v nadstropju pa pisarniški prostori uprave reciklažnega centra Kemis; rekonstrukcijo nadstrešnice O1 tlorisnih dimenzij 33,0 m x 49,0 m, etažnosti P, ki je s streho povezana z glavnim objektom O in služi za skladiščenje predelanih in nepredelanih surovin; novogradnjo – prizidavo nadstrešnice O2, etažnosti P, ki je nepravilne oblike in z vertikalno zaporo (fasado) na opornem zidu sledi parcelni meji na SV delu območja gradbene parcele; ter novogradnjo objekta O3, šprinkler rezervoarja za vodo, etažnosti K+P.

Upravni organ na podlagi vpogleda v arhivsko dokumentacijo ugotavlja, da je Ministrstvo za okolje in prostor za gradnjo reciklažnega centra na Vrhniki izdalo gradbeno dovoljenje št. 35105-122/2007 TŠ/HČ z dne 10. 4. 2008 (glavni objekt in odprta nadstrešnica – ONS, sedaj O+O1) in uporabno dovoljenje, št. 35106-44/2019 TŠ z dne 13. 4. 2011; UE Vrhnika pa je za gradnjo nadstrešnice kot prizidavo k obstoječi nadstrešnici ONS (sedaj O2) izdala gradbeno dovoljenje št. 351-39/2017-8 (218) z dne 21. 4. 2017, pri čemer zaradi požara dne 15. 5. 2017

uporabno dovoljenje za to nadstrešnico ni bilo pridobljeno. V požaru tega dne je bil uničen tudi del glavnega objekta z odprto nadstrešnico (sedaj O+O1).

Upravni organ nadalje ugotavlja, da je bilo sestavni del gradbenega dovoljenja iz leta 2008 tudi okoljevarstveno soglasje št. 35402-129/2006-23 z dne 14. 8. 2007, v letu 2013 pa je bilo izdano še okoljevarstveno soglasje št. 35407-62/2011-23 z dne 7. 6. 2013, s katerim je prišlo do spremembe dovoljenih količin odpadkov na lokaciji.

(3) Upravni organ ugotavlja, da je nameravani poseg objekt z vplivi na okolje, za katerega je treba izvesti presojo vplivov na okolje. Obveznost presoje se ugotavlja po Uredbi o posegih v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje (Uradni list RS, št. 51/14, 57/15, 26/17 in 105/20; v nadaljevanju Uredba o posegih v okolje). Presoja vplivov na okolje je v skladu s točko E.I.7.3 priloge 1 Uredbe o posegih v okolje obvezna, ko gre za nenevarne odpadke in zmogljivost znaša 100 t na dan ali več. Zahtevek investitorja se nanaša spremembo v obratovanju naprave, ki predstavlja kombinacijo zmanjšanja zmogljivosti obdelave nevarnih odpadkov po postopku odstranjevanja D13 in povečanja zmogljivosti obdelave nenevarnih odpadkov po postopku predelave R12. Zaradi spremembe se zmogljivost postopkov odstranjevanja (D13) ali predelave (R12) nenevarnih odpadkov poveča iz 164,9 ton/dan na 172,61 ton/dan, skupna zmogljivost naprave pa se ne spreminja. Povečanje zmogljivosti obdelave nenevarnih odpadkov presega prag, določen v točki E.I.7.3 priloge 1 Uredbe o posegih v okolje, zato je za takšen poseg potrebno izvesti presojo vplivov na okolje. Postopek se vodi kot integralni postopek v skladu z IV. poglavjem GZ, gradbeno dovoljenje pa združuje odločitev o izpolnjevanju pogojev za izdajo gradbenega dovoljenja in okoljevarstvenega soglasja (1. odstavek 50. člena GZ).

(4) Upravni organ je, skladno z določbami 43. člena in 57. člena GZ, v postopku ugotovil:

1 Gradnja je skladna z določbami prostorskega izvedbenega akta v delu, ki se nanaša na graditev objektov in z določbami predpisov o urejanju prostora. Območje nameravane gradnje se nahaja v enoti urejanja prostora z oznako VR_1336 s podrobno namensko rabo O – območje okoljske infrastrukture, ki se ureja z občinskim lokacijskim načrtom za prostorsko ureditev skupnega pomena za reciklažni center na Vrhnikih in ki ga je Občinski svet Občine Vrhnika sprejel z Odlokom o občinskem lokacijskem načrtu za prostorsko ureditev skupnega pomena za reciklažni center na Vrhnikih, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 102/07, 15/16; v nadaljevanju OLN.

Zahtevek investitorja je skladen z ureditvenim območjem, kot ga določa 3. člen OLN, ki je na severnem delu predvideno za gradnjo objekta A, na južnem delu, kjer sta zemljišči parc. št. 2718/25 in 2718/26, obe k.o. Vrhnika 2002 in je predmet obravnave, pa za gradnjo objekta B z nadstrešnico ONS. DGD obravnava rekonstrukcijo glavnega objekta O (v OLN objekt B), ki bo namenjen za predelavo ter pripravo odpadkov, ki vsebujejo nevarne snovi; rekonstrukcijo nadstrešnice O1 (v OLN objekt ONS), ki bo namenjena skladiščenju trdih odpadkov, ki vsebujejo nevarne snovi; novogradnjo nadstrešnice – objekta O2 in šprinkler rezervoarja za vodo – objekta O3, kot servisna in tehnološka objekta reciklažnega centra ter ureditvam prometne, komunalne in energetske infrastrukture.

Funkcija poslovno – proizvodnega objekta O - pritlični prostori so namenjeni skladiščenju, pripravi, obdelavi in predelavi nevarnih in nenevarnih odpadkov za nadaljnjo predelavo oz. odstranitev v specializiranih obratih, v nadstropju so pisarniški prostori; nadstrešnica O1 služi za skladiščenje predelanih in nepredelanih surovin; odprta nadstrešnica O2 je namenjena skladiščenju embalaže ter tehnološkega objekta O3, šprinkler rezervoarja za vodo je namenjen zagotavljanju požarne varnosti – je skladna z določbami prvega in drugega odstavka 4. člena OLN. Ta ureditveno območje DLN namenja gradnji objektov za predelavo ter pripravo

odpadkov, ki vsebujejo nevarne snovi (ONS), nadstrešnicam za skladiščenje trdih odpadkov, ki vsebujejo nevarne snov, spremljajočih servisnih in tehnoloških objektov ter prometne, komunalne in energetske ureditve, poleg navedenega pa so dovoljene tudi priprava zemljišč za gradnjo (izkop, utrjevanje, nasipanje zemljišč); rekonstrukcija, prestavitev in gradnja prometne, komunalne, energetske in druge infrastrukture; gradnja in ureditev zunanjih utrjenih in zelenih površin; rekonstrukcija, prizidave, nadzidave, odstranitve in rušitve objektov ter redna ter investicijska vzdrževalna dela.

Zahtevek investitorja je skladen z določbami 5. in 6. člena OLN glede rešitev prometne infrastrukture. Območje je navezano neposredno na povezovalno cesto JP 966671 Pot na Tojnice na SZ delu gradbene parcele. Ob upoštevanju dovoljenih odstopanj iz 33. člena OLN je ukinjen dovoz D3 za osebna vozila, tovorni in osebni promet sta ločena in kontrolirana, urejena je vratarnica z drsnimi vrati. Urejeno je 50 PM parkirnih mest za osebna vozila zaposlenih in obiskovalce, vozne in prometne površine so asfaltirane in opremljene z lovilci olj, urejena je prometna signalizacija.

Zahtevek investitorja je glede odmikov objekta od sosednjih zemljišč skladen z urbanističnimi pogoji, določenimi v 7. členu OLN oziroma prikazanimi na Listu 4 Ureditvena situacija OLN, št. proj. 1270-41/10, februar 2016, Sonet d.o.o., Vrhnika. Odmik glavnega objekta O (v OLN objekt B) od JV parcelne meje zemljišča je 7,0 m (zahteva min. 9,0 m), odmik nadstrešnice O1 (v OLN objekt ONS) od meje priobalnega zemljišča je 7,00 m oziroma 8,5 m na JV meji (zahteva min. 6.5 m), širini glavnega objekta O in nadstrešnice sta enaki, ustreza je kota pritličja objektov O in O1 (291,55 m n.v.) kar je več kot 0,5 m nad koto stoletnih voda (290,80 m n.v.).

Ob upoštevanju dovoljenih odstopanj, kot jih dopušča 33. člen OLN, je zahtevek investitorja skladen glede gabaritov stavb znotraj meja GM, glede kapacitete objektov ter vhodov in dostopov do stavb, glede gradbene meje in oddaljenosti le te od parcelne meje ceste, nadstrešnice in priobalnega zemljišča; ustrezen je tloris objekta, višina, etažnost, višina objekta in kota tlaka. Gradbena parcela objekta O je enaka kot GP za objekt B v OLN; gradbena meja objekta O je 44,50 m od parcelne meje ceste, 9,50 m od parc. št. 2715/3 na JV meji (zahteva min 9,00 m) in 5,50 m od nadstrešnice (zahteva min 5,00); tloris objekta O1 je 60,50 m x 40,50 m, tloris objekta z nadstreški 65,00 x 49,00 m (zahteva 68,50 x 48,50 m); višina objekta O je 12 m, proizvodni del objekta je etažnosti P, poslovni del pa etažnosti P+1, višina konzolnega nadstreška je na višini 8,65 m (zahteva min. 6,00 m), kota tlaka je na 291,55 mn.v (zahteva 291,70+-0,15 m). Gradbena meja nadstrešnice O1 je 12.10 m oddaljena od parcelne meje zemljišča parc. št. 2715/3 na JV meji (zahteva min 9,00 m), 8,10 m od nadstreška (zahteva min. 5,00 m) ter 7,43 m od varovalnega pasu priobalnega zemljišča (zahteva min 6,40 m) tloris nadstrešnice O1 je 40,00 x 25,00 m; tloris objekta O1 z nadstreški je (zahteva 33,00 x 49,00 m); višina nadstrešnice O1 v DGD je 12 m (zahteva max. 11 m); vertikalni gabarit je P; kota tlaka je na 291,55 mn.v (zahteva 291,70+-0,15 m), streha je dvojna plitva dvokapna z naklonom 6%, skrita za atiko.

Zahtevek investitorja je skladen z določbami četrtega in petega odstavka 8. člena OLN glede pokritosti prostora za manipulacijo med glavnim objektom in nadstrešnico O1 ter izvedbe transparentne varovalne ograje, ki je ob potoku Tojnica izveden v zidani izvedbi.

Zahtevek investitorja je skladen z določbami 9. člena OLN (enotna oblikovanost glede na izbrane materiale, sodobno arhitekturno oblikovanje, barvno poslovnega dela objekta; ter določbami glede urejanja komunalne, energetske in TK infrastrukture, določenih v členih od 10. do 18. OLN; v izdanem gradbenem dovoljenju št. 35105-122/2007 TŠ/HČ z dne 10. 4. 2008 je bilo že odločeno o priključitvi na javni vodovod in sanitarno kanalizacijo, ureditvi vodenja meteornih voda iz strešin v Tojnico, ureditvi vodenja meteornih voda z utrjenih površin preko lovilcev olj in maščob v Tojnico, priključitvi na EE omrežje preko lastne TP na območju gradnje,

priključitvi na TK omrežje, priključitvi na plinovod, izvedbi zunanje razsvetljave in ureditvi eko otoka za ločeno zbiranje odpadkov).

Zahtevek investitorja je skladen z določbami OLN glede rešitev in ukrepov za varovanje okolja, ohranjanja narave, varovanje kulturne dediščine ter trajnostno rabo naravnih dobrin, določenimi v členih od 19 do 25 OLN (zagotovitev varnostnih ukrepov in organizacije gradbišča, ukrepi za preprečitev vplivov na tla in podzemne vode, ukrepi za varovanje narave, varstvo pred hrupom in varstva zraka, varstva kulturne dediščine ter krajinske in vidne kakovosti okolja).

Zahtevek investitorja je skladen z določbami OLN glede rešitev in ukrepov za varovanje pred naravnimi in drugimi nesrečami, določenih v 26. členu OLN. Projektna dokumentacija obravnava umestitev podzemnega rezervoarja požarne vode pod parkiriščem kot izboljšavo požarne varnosti, ki jo je narekovala tudi sanacija po požaru v letu 2017. Tehnološko naprednejši sistem gašenja dopušča določba 33. člena OLN, saj so pri uresničevanju lokacijskega načrta dopustna odstopanja od tehničnih rešitev, določenih s tem odlokom, če se pri podrobnejšem projektiranju najdejo tehnične rešitve (sprinkler - naprednejši sistem gašenja), ki so oblikovno, tehnično, tehnološko in okoljevarstveno primernejši ter ne poslabšuje prostorskih in okoljskih razmer. Upravni organ ugotavlja, da je šprinkler naprava za gašenje z rezervoarjem požarne vode tehnično, tehnološko in okoljevarstveno primernejša rešitev ter ne poslabšuje prostorskih in okoljskih razmer temveč jih izboljšuje in zagotavlja večjo požarno varnost objektom, območju Kemisa in s tem tudi okolici.

Zahtevek investitorja je skladen tudi z določbami 28. člena OLN (gradnja na območju GP B kot samostojne etape).

2 Dokumentacijo za pridobitev gradbenega dovoljenja sta podpisala projektant (Biro Arcus, d.o.o., Ljubljana) in vodja projekta (Edvard Mandić, ZAPS 0703), ki je bil v času izdelave dokumentacije vpisan v imenik pristojne poklicne zbornice. Sestavni del dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja je podpisana izjava projektanta in vodje projekta, da so na ravni obdelave dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja izpolnjene zahteve iz 15. člena GZ.

3 Nameravana gradnja je skladna s predpisi, ki so podlaga za izdajo mnenj. Upravni organ na podlagi vpogleda v DGD, PVO, Prostorski informacijski sistem in pridobljena mnenja v zvezi s tem ugotavlja:

3.1 Upravni organ je na podlagi določb 52. člena GZ pristojne mnenjedalce z dopisom št. 35105-79/2020/2 z dne 29. 9. 2020 zaprosil za podajo pisnega mnenja o sprejemljivosti nameravane gradnje z vidika njihove pristojnosti in morebitne pogoje, ki se nanašajo na izvedbo gradnje in uporabo objekta. K predmetni gradnji so bila pridobljena mnenja Direkcije Republike Slovenije za vode, Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave, Elektro Ljubljana, Telekom Slovenije in Agencije Republike Slovenije za okolje, kot so navedena v točki IV. izreka tega dovoljenja.

3.2 V mnenju Direkcije RS za vode (DRSV) št. 35021-89/2020-5 z dne 23. 12. 2020 je navedeno, da je predložena dokumentacija medsebojno usklajena in so vsi omilitveni ukrepi navedeni v PVO ustrezno upoštevani v DGD; na podlagi vpogleda v Vodni kataster je bilo ugotovljeno, da je predmetna lokacija delno na poplavno ogroženem območju, manjši del v razredu majhne nevarnosti, vendar ne na mestu posega in delno v razredu preostale nevarnosti, kar pomeni izven kote stoletnih poplavnih voda; zemljišče je v bližini vodotoka Tojnica, zagotovljen je 5 metrski odmik. DRSV meni, da je gradnja na podlagi predložene dokumentacije z vidika upravljanja z vodami sprejemljiva oziroma skladna z določbami Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdl-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14,

56/15 in 65/20; v nadaljevanju ZV-1) in na njegovi podlagi sprejetih podzakonskih predpisih, ob upoštevanju naslednjih pogojev:

- gradnja se mora izvesti v skladu s priloženo dokumentacijo; v kolikor se izkaže, da je treba obseg del po priloženi dokumentaciji zaradi kateregakoli vzroka povečati, je treba za izvedbo teh del pridobiti novo mnenje,
- v času gradnje je investitor dolžan zagotoviti vse potrebne varnostne ukrepe in tako organizacijo gradbišča, da bo preprečeno onesnaženje tal in voda,
- po končani gradnji je potrebno odstraniti vse za potrebe gradnje postavljene provizorije in odstraniti vse ostanke začasnih deponij; vse z gradnjo prizadete površine je treba krajinsko ustrezno urediti.

Upravni organ je te pogoje povzel v točki VII. izreka tega dovoljenja

3.3 Glede v postopku pridobljenih mnenj Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije (ZVKDS) št. 350-0054/2020-2 z dne 22. 10. 2020 in Zavoda RS za varstvo narave št. 3-II-978/2-O-20/AŠL,LJP z dne 2. 11. 2020 je upravni organ svoje ugotovitve navedel v nadaljevanju te obrazložitve v točki 9 tega dovoljenja v okviru presoje vplivov na okolje.

3.4 K predmetni gradnji sta bili pridobljeni tudi mnenji upravljavcev vodov gospodarske javne infrastrukture, na katere je predvidena priključitev predmetne gradnje oziroma upravljavcev vodov gospodarske javne infrastrukture, katerih varovalni pasovi se nahajajo v območju predmetne gradnje (Elektro Ljubljana d.d., Telekom Slovenije d.d.). Iz mnenj, ki so navedena v IV. točki izreka tega dovoljenja izhaja, da je poseg sprejemljiv in da ni zadržkov za izdajo tega dovoljenja z vidika predpisov pristojnih mnenjedajalcev.

3.5 Iz mnenj Agencije RS za okolje št. 35403-25/2020 z dne 12. 11. 2020, št. 35403-25/2020-6 z dne 11. 3. 2021 in št. 35403-25/2020-8 z dne 20. 5. 2021 izhaja, da je nameravani poseg sprejemljiv z vidika elektromagnetnega sevanja, tal, svetlobnega onesnaževanja, emisij snovi v zrak, emisij snovi v vode, hrupa in ravnanja z odpadki, ob upoštevanju pogojev. Ugotovitve v zvezi s področji, ki so tudi predmet presoje vplivov na okolje v integralnem postopku, so podane v točki 9 obrazložitve tega dovoljenja.

3.6 Upravni organ je z vidika priključevanja predmetne gradnje oziroma gradnje v varovalnih pasovih vodovoda, kanalizacije ter plina kot pristojnega mnenjedajalca k podaji mnenja pozval tudi Javno podjetje Komunalno podjetje Vrhnika, Pot na Tojnice 40, 1360 Vrhnika; v nadaljevanju mnenjedajalec.

Mnenjedajalec je sklicevaje se na izvajanje dejavnosti, povezane z oskrbo s pitno vodo, plinom, odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode ter nudenje oziroma zagotavljanje tehnične in strokovne pomoči gasilcem v primeru naravnih nesreč, v odgovoru št. 922-96/2020/2 z dne 26. 10. 2020 ugotovil, da je dokumentacija za izdajo mnenja pomanjkljiva, zato ne more podati mnenja glede izpolnjevanja pogojev za priključitev rekonstruiranega in novozgrajenega objekta na javno vodovodno omrežje. Po njegovi oceni bi bilo treba pridobiti še odgovore na vprašanja, kar upravni organ navaja v celoti, kot sledi:

1. V projektu kanalizacije št. projekta 20-196, februar 2020, številka lista TEH 3 je vrisan odtok odpadne vode iz priprave paro-razvijalca v sanitarno kanalizacijo. Zato pozivamo investitorja, da nam dodatno pojasni za kakšno vrsto odpadne vode gre, sanitarno ali industrijske vodo?
2. Zanima nas kako namerava investitor reševati potrebo po dodatni večji količini odvzema vode, na primer preko 100 m³ v izrednih primerih?
3. Hkrati sprašujemo, če je požarni sistem direktno vezan na javni vodovodni sistem ali je požarna varnost neposredno vezana na požarni bazen?

4. V dokumentih PVO in DGD ni podatkov o pretoku in tlaku za potrebe požarne varnosti in obratovanja celotnega rekonstruiranega in novo zgrajenega objekta Kemis, ki ga mora zagotoviti javni vodovodni sistem, zato prosimo investitorja za manjkajoče podatke.
5. Glede na izjavo Kemis d. o. o. v Tehničnem poročilu, da se objekti priključujejo na interno vodovodno omrežje in dejstvo, da je na obstoječem vodovodnem priključku vgrajen kombinirani vodomern DN 80/20, nas zanima ali je dimenzija vodomera zadostna za zagotovitev požarne varnosti?

Upravni organ je ugotovitve mnenjedajalca posredoval investitorju v opredelitev in dopolnitev z dopisom št. 35105-79/2020/19 z dne 6. 1. 2021. Investitor je na vprašanja odgovoril z dopisom z dne 5. 2. 2021, ki ga je upravni organ posredoval mnenjedajalcu z dopisom št. 35105-79/2020/23 z dne 11. 2. 2021 ter ga pozval na podajo mnenja v roku 30 dni od prejema. Mnenjedajalec se v postavljenem roku na poziv upravnega organa ni odzval in svojega mnenja ni podal. V predmetni zadevi je ostalo sporno vprašanje o tem, ali je investitor ustrezno odgovoril na vprašanja, ki so se za izdajo mnenja kot odločilna postavila mnenjedajalcu, torej, ali so v konkretnem primeru okoliščine za podajo mnenja podane in kakšno je mnenje po vsebini, pozitivno, ali negativno. V 52. členu GZ je določeno, da če mnenje pristojnega mnenjedajalca ni izdano v roku, ga pristojni upravni organ za gradbene zadeve pridobi od pristojnega organa za nadzor nad mnenjedajalcem ali od izvedenca glede skladnosti s predpisi s področja mnenjedajalca, pri čemer stroške izvedenca v celoti krije mnenjedajalec.

Upošteva se zgoraj navedeno je upravni organ na podlagi 190. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13, 175/20 – ZIUOPDVE in 3/22 – ZDeb; v nadaljevanju ZUP) s sklepom št. 35105-79/2020/41 z dne 14. 5. 2021 za izvedenca v predmetni zadevi določil Mirta Martelanca, univ.dipl.inž.str., vpisanega v imenik IZS (IZS, S-0005) ter mu določil obseg izvedenskega mnenja, kot mu to omogočata predhodno navedeni določbi GZ in ZUP in sicer, da poda mnenje, ali je na podlagi: projektne dokumentacije za pridobitev mnenj in gradbenega dovoljenja (DGD), št. projekta 20-196, februar 2020, februar 2021, Biro Arcus, d.o.o., Borsetova ulica 19, 1000 Ljubljana in Poročila o vplivih na okolje za napravo za ravnanje z odpadki Kemis d.o.o. (PVO), št. 202 z dne 31. 7. 2020, dop. 5. 2. 2021, izdelovalca EKOSFERA d.o.o. Lož, Smeljevo naselje 34 1386 Stari trg pri Ložu ter odgovora investitorja z dne 5. 2. 2021 projektna in spisna dokumentacija ustrezno dopolnjena in ali je investitor podal ustrezne odgovore na pripombe pristojnega mnenjedajalca JP Komunalno podjetje Vrhnika, Pot na Tojnice 40, 1360 Vrhnika, podane v dopisu št. 922-96/2020/2 z dne 26. 10. 2020 tako, da bi bili izpolnjeni pogoji za izdajo pozitivnega mnenja.

Postavljeni izvedenec je dne 10. 6. 2021 podal mnenje, iz katerega izhaja, da je investitor podal ustrezne odgovore na pripombe pristojnega mnenjedajalca JP Komunalno podjetje Vrhnika, Pot na Tojnice 40, 1360 Vrhnika, podane v dopisu št. 922-96/2020/2 z dne 26. 10. 2020, ter da so v predloženi projektni dokumentaciji, Poročilu o vplivih na okolje in odgovorih investitorja z 5. 2. 2021 podani ustrezni odgovori na pripombe mnenjedajalca pod točko 1 odtok odpadne vode iz priprave paro-razvijalca v sanitarno kanalizacijo, pod točko 2 potreba po dodatni večji količini odvzema vode v primeru požara, pod točko 3 vezave požarnega sistema in požarnega bazena na javni vodovodni sistem, pod točko 4 podatkov o pretoku in tlaku vode za potrebe požarne varnosti in obratovanja celotnega rekonstruiranega in novo zgrajenega objekta Kemis, pod točko 5. ustrezni velikosti obstoječega kombiniranega vodomera DN 80/20, in bi bili s tem izpolnjeni pogoji za izdajo pozitivnega mnenja mnenjedajalca JP Komunalno podjetje Vrhnika. S tem je upravni organ mnenje izvedenca na podlagi že prej citirane pravne podlage štel kot mnenje mnenjedajalca, s katerim ta ugotavlja, da je poseg v zadevi z vidika obravnavane pristojnosti sprejemljiv.

3.7 Upravni organ je z vidika skladnosti s prostorskimi izvedbenimi akt in predpisi glede varovalnih pasov občinskih javnih ceste kot pristojnega mnenjedajalca k podaji mnenja pozval

tudi Občino Vrhnika.

Občina Vrhnika, ki v konkretnem upravnem postopku nastopa tudi kot stranski udeleženec, je izdala mnenje o sprejemljivosti nameravane gradnje št. 351-238/2020 (5-01) z dne 27. 10. 2020 z ugotovitvijo, da dokumentacija ni sprejemljiva ter po dopolnjeni dokumentaciji po ponovnem pozivu drugo mnenje št. 351-238/2020 (5-01) z dne 11. 3. 2021, tudi to z ugotovitvijo o nesprejemljivosti predvidenega posega. Glede predpisov iz svoje pristojnosti je Občina Vrhnika podala mnenje, da je predložena dokumentacija: neskladna z določbami tretjega odstavka 6. člena OLN, glede ločitve tovornega prometa in prometa z osebnimi vozili; neskladna z določbo šeste alineje tretjega odstavka 7. člena OLN glede odmikov objektov do priobalnega zemljišča; neskladna z določbo drugega in četrtega odstavka 21. člena OLN, ki navajata, da je območje lokacijskega načrta poplavno ogroženo in da se ureja v skladu z izdelano hidrološko-hidravlično študijo, ki je priloga navedenega lokacijskega načrta in glede tehničnih ukrepov za preprečitev razlivanja nevarnih snovi; neskladna z določbami drugega in tretjega odstavka 22. člena OLN glede izvedbe iztoka meteorne kanalizacije v vodotok Tojnica ter glede izcejanja in izlitja strupenih odpadkov v vodotok Tojnica; neskladna z določbami tretjega odstavka 24. člena OLN glede zagotavljanja obratovanja naprave znotraj mejnih vrednosti emisij snovi v zrak ter neskladna z določbami tretjega odstavka 26. člena OLN glede zmogljivosti hidrantnega omrežja.

Upravni organ po proučitvi predložene dokumentacije ugotavlja, da očitek o neskladnosti glede ločitve tovornega prometa in prometa z osebnimi vozili (tretji odstavek 6. člena OLN) ni utemeljen. Na strani 32 Tehničnega poročila DGD je navedeno, da je skladno z določbami OLN tovorni promet na območju urejanja ločen od prometa z osebnimi vozili, dovoz D3 za osebna vozila pa je ob upoštevanju dovoljenih odstopanj iz 33. člena OLN ukinjen, saj se je pri podrobnejšem proučevanju prišlo do drugačne tehnične rešitve, ki ne poslabšujejo prostorskih in okoljskih razmer, promet je kontroliran, postavljena so drsna vrata.

Upravni organ ugotavlja, da očitek o neskladnosti glede odmikov objektov do priobalnega zemljišča (šesta alineja tretjega odstavka 7. člena OLN) ni utemeljen: Sestavni del OLN so tudi grafični prikazi (list 1 do list 12). Na listu 4 Ureditvena situacija je vrisan 5 m varovalni pas priobalnega zemljišča potoka Tojnica, ki po določbah 14. člena ZV-1 znaša pet metrov od meje vodnega zemljišča. Kot je že navedeno v točki (4) te obrazložitve, so v DGD ustrezni odmiki nadstrešnice O1 od meje priobalnega zemljišča – 7,00 m oziroma 8,5 m na JV meji (zahteva min. 6.5 m). In ne nazadnje, kot je navedeno v točki (4).3.2 te obrazložitve, je izjavo o ustreznem 5 m odmiku od vodotoka Tojnica v svojem mnenju št. 35021-89/2020-5 z dne 23. 12. 2020 podala tudi Direkcija RS za vode.

Očitek Občine Vrhnika, da lokacija nadstrešnice O2, protipoplavnega zidu in zunanjega hidrantnega omrežja niso skladne z določbami 7. člena OLN, saj naj bi OLN določal odmik 6,5 m od sosednjih zemljišč za vse objekte, ne drži. Kot je bilo že navedeno so v 7. členu OLN izrecno navedeni zahtevani odmiki objekta O (v OLN objekt B) oziroma O1 (v OLN objekt ONS), ti odmiki so kotirani tudi na Listu 4 Ureditvena situacija OLN. Pri objektu nadstrešnice O2 je v OLN in na Listu 4 Ureditvena situacija določen le odmik od vodotoka Tojnica, glede protipoplavnega zidu pa je v 8. členu OLN izrecno določeno, da se na obodu gradbene parcele proti Tojnici lahko izvede protipoplavni zid. Za hidrantno omrežje ali druge vkopane ureditve komunalne in energetske infrastrukture ter omrežja zvez pa določbe glede odmikov niso merodajne.

Upravni organ ugotavlja, da očitek o neskladnosti glede poplavne ogroženosti območja, ki se ureja v skladu z izdelano hidrološko-hidravlično študijo, ki je priloga OLN in glede tehničnih ukrepov za preprečitev razlivanja nevarnih snovi (drugi in četrti odstavek 21. člena OLN), ni utemeljen. Drugi odstavek 21. člena OLN določa, da se območje ureja z izdelano hidrološko-

hidravlično študijo ter veljavnimi predpisi s področja varstva pred poplavami. Kot je navedeno v točki (4).3.2 te obrazložitve, je v mnenju Direkcije RS za vode št. 35021-89/2020-5 z dne 23. 12. 2020 navedeno, da je predmetna lokacija delno na poplavno ogroženem območju, manjši del v razredu majhne nevarnosti, vendar ne na mestu posega in delno v razredu preostale nevarnosti, kar pomeni izven kote stoletnih poplavnih voda in je gradnja z vidika upravljanja z vodami sprejemljiva oziroma skladna z določbami ZV-1. Tehnični ukrepi za preprečitev razlivanja nevarnih snovi so podrobnejše razvidni iz tabele 1: Pregled območij skladišč odpadkov in tabele 3: Seznam tehnoloških enot, kod postopkov obdelave in opisi postopkov obdelave in tehnoloških enot poglavja 5.4 Zasnova centra in tehnološke sheme, z opisom skladiščenja in tehnološkega postopka predloženega DGD ter v točki 2.3.11 predloženega PVO. Vsa pretakanja in razkladanja ter nakladanja odpadkov potekajo na pretakalnih in razkladalno nakladalnih površinah, ki so pod streho. Z namenom preprečevanja onesnaževanja z emisijami v tla oziroma podtalje bodo izvedeni posebni tlaki iz več plasti oziroma premazi z nagibi. Izvedena bo lovilna skleda volumna 329 m³ za vse tehnološke enote v katero se bo zajelo morebitno iztekanje tekočih odpadkov s senzorji tekočin.

Upravni organ ugotavlja, da očitek o neskladnosti glede izvedbe iztoka meteorne kanalizacije v vodotok Tojnica ter glede izcejanja in izlitja strupenih odpadkov v vodotok Tojnica (drugi in tretji odstavek 22. člena OLN) ni utemeljen. Kot je že navedeno v točki (4).1 te obrazložitve, je bilo v izdanem gradbenem dovoljenju št. 35105-122/2007 TŠ/HČ z dne 10. 4. 2008 že odločeno tudi o ureditvi vodenja meteornih voda iz strešin v Tojnico in ureditvi vodenja meteornih voda z utrjenih površin preko lovilcev olj in maščob v Tojnico in to ni predmet zahtevka investitorja. Glede na pripombe Občine Vrhnika je bil DGD dopolnjen z pojasnilom, da izcejanje in razlitje strupenih odpadkov v Ljubljano in Tojnico ni mogoče. Celoten objekt je zasnovan kot tesnjena lovilna skleda, saj je tesnjenje območja zagotovljeno s PEHD ali PE folijo, ki sta pod temeljno ploščo. V predloženem DGD oziroma PVO je hkrati izrecno določeno, da je lovilna skleda za osem rezervoarjev prostornine 329 m³, kar bistveno presega zahteve, kot jih določa 4. odstavek 7. člena Uredbe o skladiščenju nevarnih tekočin v nepremičnih skladiščnih posodah (Uradni list RS, št. 104/09, 29/10, 105/10 in 44/22 –ZVO-2), kjer je za skladiščenje več nepremičnih rezervoarjev v skupnem lovilnem sistemu zahtevan zadrževalni sistem s prostornino, ki mora biti najmanj za 10% večja od nazivne prostornine največjega nepremičnega rezervoarja. Glede na dejstvo, da je zadrževalni sistem oziroma lovilna skleda namenjena območju osmih rezervoarjev, od katerih ima vsak prostornino 55 m³, bi to pomenilo, da bi bil navedeni pogoj izpolnjen ob zadrževalnem sistemu prostornine 60,5 m³.

Upravni organ ugotavlja, da očitek o neskladnosti predložene dokumentacije glede zagotavljanja obratovanja naprave znotraj mejnih vrednosti emisij snovi v zrak (tretji odstavek 24. člena OLN) ni utemeljen. Način izpolnjevanja te zahteve je podrobno opisan v PVO v poglavjih 2.3.4. Vrste in količine emisij snovi v zrak in 5.2.1 Vplivi na kakovost zraka. Kot že navedeno v točki (4).3.6 te obrazložitve, je Agencija RS za okolje kot pristojni mnenjedajalec v mnenjih št. 35403-25/2020 z dne 12. 11. 2020, št. 35403-25/2020-6 z dne 11. 3. 2021 in št. 35403-25/2020-8 z dne 20. 5. 2021 podala ugotovitev, da je nameravani poseg sprejemljiv tudi z vidika emisij snovi v zrak, s pogoji, kot so določeni v točki V.1. izreka tega dovoljenja.

Upravni organ ugotavlja, da očitek o neskladnosti predložene dokumentacije glede zmogljivosti hidrantnega omrežja (tretji odstavek 26. člena OLN) ni utemeljen. OLN za objekt B (O+O1) glede varstva pred požarom predvideva izvedbo hidrantnega omrežja, intervencijske poti po voznihih poteh in lovilni bazen za požarne vode, v kolikor hidrantno omrežje ne more zagotavljati 15 l vode na sekundo za najmanj dve uri gašenja, pa še gradnjo požarnega bazena. Projektna dokumentacija namesto požarnega bazena obravnava gradnjo podzemnega rezervoarja za gasilno vodo prostornine 408 m³ in šprinkler sistemom z neodvisno diesel črpalko, s katero se odpravlja morebitna pomanjkljivost prenizkega tlaka v hidrantnem omrežju. Prav izvedba šprinkler sistema preko zajema požarne vode iz podzemnega bazena omogoča takojšnjo

pogasitev morebitnih začetnih požarov brez odvzema vode iz javnega vodovodnega sistema. Izvedba podzemnega rezervoarja je skladna z določbami 33. člena OLN glede dopustnih odstopanj, kot je že navedeno v točki (4).1 te obrazložitve.

Upravni organ je glede na gornje ugotovitve mnenji Občine Vrhnika o skladnosti posega s prostorskimi izvedbenimi akti štel kot nejasni, Občina Vrhnika pa je na izvedenih ustnih obravnavah, o katerih upravni organ navaja ugotovitve v nadaljevanju v točki (5) te obrazložitve, vztrajala pri svojih navedbah. Iz tega razloga je upravni organ na podlagi tretjega odstavka 40. člena GZ, ki upravnemu organu v primeru nejasnih mnenj to omogoča, odločil sam. Ugotovil je, da je predvidena rekonstrukcija in novogradnja v zadevi s presojanega vidika skladnosti s predpisi, ki so podlaga za izdajo mnenj Občine Vrhnika, skladna z določbami prostorskega akta in predpisi s področja varovanih pasov občinskih cest.

V mnenjih o sprejemljivosti nameravane gradnje št. 351-238/2020 (5-01) z dne 27. 10. 2020 in št. 351-238/2020 (5-01) 11. 3. 2021 z dne je Občina Vrhnika podala tudi pripombe glede neustreznosti vloge, ki naj je zaradi dilem glede legalizacije že zgrajenih objektov, s strani upravnega organa ne bi bilo mogoče obravnavati. Menila je, da mora biti izdaja gradbenega dovoljenja za ta nelegalen obstoječi objekt združena z izdajo gradbenega dovoljenja za objekt, ki se ga načrtuje, pri čemer investitor, kot je ugotovila Občina Vrhnika, ni navedel, kateri objekt ali del objekta je nelegalen obstoječi objekt in kateri objekt ali del objekta je načrtovan na ali v zvezi z nelegalnim objektom, v naravi pa vsi objekti že stojijo. Ker po njenem mnenju objekt A po požaru nikakor ni mogel biti obstoječi objekt po določitih ZUreP-2 in skladno z ugotovitvami IRSOP, ki veljajo in niso bile izpodbite, zanjo to pomeni, da se zato sploh ne more uporabiti postopek iz tretjega odstavka 43. člena GZ. Ugotovitev, ali je investitor po požaru izvedel novo gradnjo objekta A, ali zgolj rekonstrukcijo v danem primeru, zanjo predstavlja predhodno vprašanje, saj bo o njem odločalo Upravno sodišče, zaradi česar bi bilo treba postopek prekiniti do pravnomočne odločitve Upravnega sodišča. Navajala je tudi, da gre v konkretnem primeru za obrat tveganja za okolje, zaradi česar naj bi bilo potrebno predhodno spremeniti občinski prostorski akt. Sklicevala se je na nepravilno uporabo pristojnosti pri spremembi prostorskega akta v letu 2016, domnevno opustitev celovite presoje vplivov na okolje v postopku spremembe občinskega lokacijskega načrta za prostorsko ureditev skupnega pomena za reciklažni center na Vrhniki, v letu 2016, na neustrezno izdelanega PVO. Neustreznost Poročila naj bi po njenih navedbah izhajala iz dileme glede legalizacije že zgrajenih objektov, manjkajočem popisu vzrokov za nastanek požarov, da so predvideni postopki obdelave odpadkov identični postopkom obdelave odpadkov iz leta 2017 ter da v zvezi s tem ni izkazano, da gre za varnejšo obdelavo, ter da ni ustrezno določeno vplivno območje posega ter domnevno neustrezno izdelane projektne dokumentacije glede na Pravilnik o podrobnejši vsebini dokumentacije in obrazcih, povezanih z graditvijo.

Upravni organ ugotavlja, da navedene pripombe ne sodijo med pripombe glede skladnosti s prostorskimi izvedbenimi akti in drugimi predpisi občine ter glede varovalnih pasovih občinskih javnih ceste, ki sodijo v pristojnost Občine Vrhnika kot mnenjedajalca. Upravni organ je te pripombe obravnaval kot pripombe Občine Vrhnika kot stranskega udeleženca in se je do njih opredelil v nadaljevanju v točki (5) te obrazložitve.

4 Iz dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja izhaja, da bo zagotovljena minimalna komunalna oskrba objekta, ki v konkretnem primeru vključuje oskrbo s pitno vodo, električno energijo, odvajanje odpadnih voda in dostop do javne ceste.

5 Nameravana gradnja ne bo škodljivo vplivala na varstvene cilje varovanih območij, njihovo celovitost in povezanost, kot podrobneje obrazloženo v točki 9. te obrazložitve.

6 Investitor je v zemljiški knjigi pri zemljiščih, navedenih v izreku tega gradbenega

dovoljenja, vpisan kot lastnik. S tem je investitor izkazal pravico graditi v skladu s 3. točko drugega odstavka 35. člena GZ in je izpolnjen pogoj za izdajo gradbenega dovoljenja iz 6. točke prvega odstavka 43. člena GZ.

7 Investitor je plačal nadomestilo za degradacijo in uzurpacijo prostora v zvezi z nedovoljeno gradnjo objekta Reciklažni center Kemis (rekonstrukcija glavnega objekta z nadstrešnico O+O1, novogradnja nadstrešnice O2, novogradnja šprinkler postaje z rezervoarjem vode O3), ki jo je upravni organ odmeril na podlagi tretjega odstavka 106. člena GZ-1 odmeril z odločbo št. 35105-79/2022-2550-151 z dne 6. 2. 2023. Območje nameravane gradnje ne sodi med kmetijska zemljišča, za katera se odmerja odškodnina zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč.

8 Upravni organ po vpogledu v spisno dokumentacijo ugotavlja, da je investitor komunalni prispevek za objekt O+O1 v višini 398.553,94 EUR plačal v postopku izdaje gradbenega dovoljenja št. 35105-122/2007 TŠ/HČ z dne 10. 4. 2008; komunalni prispevek za nadstrešnico O2 v višini 24.801,46 EUR pa v postopku izdaje gradbenega dovoljenja št. 351-39/2017-8 (218) z dne 21. 4. 2017. Investitor je upravnemu organu predložil potrdilo o plačilu komunalnega prispevka za objekt O3 v višini 4.924,25 EUR, ki ga je Občina Vrhnika odmerila z odločbo št. 354-94/2019-(6-07) z dne 29. 11. 2019.

9 V postopku presoje vplivov na okolje, ki je bil izveden v tem integralnem postopku, je upravni organ ugotavljal in ocenil dolgoročne, kratkoročne, posredne ali neposredne vplive nameravanega posega v okolje na človeka, tla, vodo, zrak, biotsko raznovrstnost in naravne vrednote, podnebje in krajino, pa tudi na človekovo nepremično premoženje, kulturno dediščino, ter njihova medsebojna razmerja.

Upravni organ je z dopisom št. 35105-79/2020/2 z dne 29. 9. 2020 zaprosil Agencijo RS za okolje, Direkcijo RS za vode, Zavod za varstvo kulturne dediščine in Zavod RS za varstvo narave za mnenje o sprejemljivosti nameravane gradnje z vidika njihovih pristojnosti in morebitne pogoje, ki se nanašajo na izvedbo gradnje in uporabo objekta. Na podlagi mnenja Agencije RS za okolje št. 35403-25/2020-2 z dne 12. 11. 2020, je upravni organ pozval investitorja (dopis št. 35105-79/2020/19 z dne 6. 1. 2021) k dopolnitvi PVO. Investitor je upravnemu organu dne 9. 2. 2021 predložil pojasnila in dopolnjena DGD in PVO, zato je upravni organ z dopisom št. 35105-79/2020/22 z dne 10. 2. 2021 ponovno zaprosil za mnenje Agencijo RS za okolje in ji posredoval navedeno gradivo. Agencija RS za okolje je dne 11. 3. 2021 podala drugo mnenje št. 35403-25/2020-6, na podlagi katerega je upravni organ ponovno pozval investitorja (dopis št. 35105-79/2020/30 z dne 11. 3. 2021) k dopolnitvi PVO. Investitor je dne 6. 4. 2021 predložil dopolnjen PVO in DGD, ki ju je upravni organ istega dne z dopisom št. 35105-79/2020/42 posredoval Agenciji RS za okolje in ponovno zaprosil za mnenje. Agencija RS za okolje je dne 20. 5. 2021 izdala tretje mnenje št. 35403-25/2020-8.

Upravni organ je prejel še mnenje Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave, Območne enote Ljubljana, Cankarjeva cesta 10, 1000 Ljubljana, št. 3-II-978/2-O-20/AŠL/LJP z dne 2. 11. 2020, mnenje Zavoda za varstvo kulturne dediščine, Območne enote Ljubljana, Tržaška cesta 4, 1000 Ljubljana, št. 350-0054/2020-2 z dne 22. 10. 2020, mnenje Direkcije Republike Slovenije za vode, Sektorja območja srednje Save, Vojkova 52, 1000 Ljubljana, št. 35021-89/2020-5 z dne 23. 12. 2020. Vsi mnenjedajalci ugotavljajo, da je nameravana gradnja z vidika posamezne pristojnosti, sprejemljiva.

K predmetni gradnji so bila pridobljena tudi mnenja drugih pristojnih organov in organizacij, ki varujejo javne interese z vidika varovanja voda in kulturne dediščine, kot so navedena v točki IV. izreka tega dovoljenja.

Upravni organ je na podlagi vpogleda v DGD, PVO, Prostorski informacijski sistem in pridobljena mnenja v zvezi s tem ugotovil, da:

- lokaciji nameravanega posega se nahaja na dveh območjih varovanja kulturne dediščine:
- arheološko območje Ljubljana - Arheološko območje Ljubljansko barje, EŠD 9368, in območje kulturne krajine Ljubljansko barje, EŠD 11819. Iz mnenja Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije št. 350-0054/2020-2 z dne 22. 10. 2020, izhaja, da je varstveni režim za enote kulturne dediščine določen v 64. točki Občinskega prostorskega načrta Vrhnika (Uradni list RS, št. 27/14, 50/14, 71/14, 92/14, 17/15, 53/15, 75/15, 9/17, 9/17, 79/17, 12/18, 60/19, 81/19, 83/21; v nadaljevanju OPN, in da je poseg skladen z veljavnim varstvenim režimom;
- na lokaciji nameravanega posega in v njeni neposredni bližini se v naravi ne nahaja gozd niti kmetijska zemljišča;
- lokacija posega predstavlja pomembnejši življenjski prostori za rastline in živali, na območju neposrednega in dvakratnega daljinskega vpliva nameravanega posega se tako nahajajo varovana območja Natura 2000 zavarovana območja ekološko pomembna območja in naravne vrednote. V predmetni zadevi je bila izvedena presoja sprejemljivosti nameravanega posega v naravo, kot podrobneje obrazloženo v točki 9.6 obrazložitve tega dovoljenja. Iz mnenja Zavoda RS za varstvo narave št. št. 3-II-978/2-O-20/AŠL, LJP z dne 2. 11. 2020, izhaja, da je poseg s stališča ohranjanja narave sprejemljiv;
- vplivov v času gradnje in uporabe objekta na podnebje, krajino, kulturno dediščino, naravne in materialne dobrine, prebivalstvo in zdravje ljudi, biotsko raznovrstnost in naravne vrednote, vplivov z vidika nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi, uporabe nevarnih snovi in s tem povezana tveganja, možnosti nastanka okoljskih in drugih nesreč ter vplivov emisij elektromagnetnega sevanja in svetlobnega onesnaževanja, ni (ocena 5) oziroma so ocenjeni kot nebitveni (ocena 4);
- iz mnenj Agencije RS za okolje št. 35403-25/2020 z dne 12. 11. 2020, št. 35403-25/2020-6 z dne 11. 3. 2021 in št. 35403-25/2020-8 z dne 20. 5. 2021, izhaja, da je nameravani poseg z vidika, ravnanja z odpadki, emisij v vode, emisij v zrak, emisij hrupa, emisij v tla, elektromagnetnega sevanja in svetlobnega onesnaževanja, sprejemljiv, pri čemer je treba dosledno upoštevati vse zahteve, predvidene v zakonskih in podzakonskih predpisih za posamezen del okolja.

Nadalje je bilo ugotovljeno, da nameravani poseg nima pomembnih škodljivih vplivov na okolje, pri čemer je bilo treba skladno s tretjim odstavkom 57. člena GZ pri segmentih podzemne vode, zrak, in hrup, določiti še dodatne ukrepe in pogoje, ki jih mora investitor upoštevati, da bi preprečil, zmanjšal ali odstranil škodljive vplive na okolje, kot je obrazloženo v nadaljevanju:

9.1 Varstvo zraka

Območje posega je na osnovi Sklepa o določitvi podobmočij zaradi upravljanja s kakovostjo zunanjega zraka (Uradni list RS št. 29/17) uvrščeno v območje SIC, ki skladno z Odredbo o razvrstitvi območij, aglomeracij in podobmočij glede na onesnaženost zunanjega zraka (Uradni list RS, št. 38/17) predstavlja območje, na katerem ravni onesnaževal PM₁₀, PM_{2,5} in benzo(a)piren v zunanjem zraku presežajo zgornji ocenjevalni prag, ostala onesnaževala (SO₂, NO₂, NO_x, CO in benzen) pa niso presežena. Stopnja onesnaženosti zraka zaradi ozona je nad ciljno vrednostjo glede na ciljne vrednosti, za benzo(a)piren pa pod ciljno vrednostjo. Stopnja onesnaženosti zraka je za vse relevantne parametre (SO₂, NO₂, NO_x, PM_{2,5}, CO in benzen) pod mejno vrednostjo.

Območje posega se nahaja na ravninskem območju gospodarske cone, cca. 340 m od avtoceste Ljubljana-Koper. Iz podatkov o prometu v letu 2018, ki jih vodi Direkcija RS za infrastrukturo, izhaja, da je povprečni letni dnevni promet vseh motornih vozil na avtocestnem

odseku Ljubljana – Vrhnika okrog 65.500 vozil/dan. Lokacija posega je zato izpostavljena onesnaževalom, ki so posledica prometne obremenitve.

9.1.a Pričakovani vplivi v času gradnje in pogoji

Glede na začasnost vpliva in ker pri glavnem objektu (dela 0 in 01) in nadstrešnici (02) gradnja ne vključuje poseganja v tlake in se v tem delu ne bodo izvajala zemeljska dela, ki bi lahko povzročala prašenje, v povezavi z izgradnjo podzemnega rezervoarja gasilne vode tlorisne površine 208 m² (vključno s stopnišnim dostopom do rezervoarja pa 222,02 m²) in pripadajočega nadzemnega montažnega objekta tlorisne površine 23,9 m², gre za manjše gradbišče, kjer je vpliv gradnje ocenjen kot nebitven.

Emisije v zrak v času izvajanja gradbenih del lahko nastajajo neposredno z izpušnimi plini motorjev z notranjim izgorevanjem, manipulacijo z gradbenimi in materiali ter odpadki, prav tako z vožnjo po utrjenih transportnih površinah. Posebnost predmetne gradnje predstavlja ročna razgradnja uničenih delov stavbe brez izvajanja grobih rušitvenih del, večino izvajanja del na obstoječih betonskih tlakih, v katere se ne posega, pa suha montažna in instalacijska dela ter le manjši obseg zemeljskih gradbenih del.

Glede na to, da iz ocenjene emisije delcev PM₁₀ za obdobje del s težko gradbeno mehanizacijo izhaja izračun, da znaša emisija pod 100 g/h oz. 44 g/h že brez upoštevanja omilitvenih ukrepov, da gre večinoma za dela suhe montaže kovinske konstrukcije in panelov ter montažo instalacij, da je bilo za vse potrebe gradnje upoštevano povprečno 1,14 voženj težkih tovornih vozil na dan, ter kratkotrajnost gradbenih del s težko gradbeno mehanizacijo, se ocenjuje, da nadaljnja podrobnejša ocena, ki bi vključevala tudi 1,14 voženj težkih tovornih vozil na dan po utrjenih površinah, ni smiselna, saj gre za nizko prometno obremenitev, pot tovornih vozil od javne ceste do območja gradnje podzemnega rezervoarja za gasilno vodo bo okrog 40 m, za ostala dela pa med 100 in 150 m. Poleg omenjene emisije delcev PM₁₀ nastajajo tudi emisije dušikovih oksidov in benzo(a)pirena, vendar bo šlo začasne oziroma kratkotrajne emisije, število tovornih vozil pa bo nizko. Emisije iz motorjev z notranjim izgorevanjem predstavljajo tudi manjšo vonjavno obremenitev, ki pa je lokalizirana na ožje območje okrog vozil ali strojev z notranjim izgorevanjem.

Za zmanjšanje razpršenih emisij delcev je upravni organ v točki V.1.1 izreka tega dovoljenja določil dodatni omilitveni ukrep glede omejitve hitrosti vozil na območju gradbišča na podlagi mnenja Agencije RS za okolje št. 35403-25/2020 z dne 12. 11. 2020.

V skladu s 6. členom Uredbe o preprečevanju in zmanjševanju emisije delcev iz gradbišč (Uradni list RS, št. 21/11, 197/21 in 44/22 – ZVO-2) mora investitor pri izvajanju del na gradbišču, pri katerih nastaja izrazita emisija delcev, uporabljati vse ukrepe za preprečevanje in zmanjševanje emisije delcev. Prav tako mora v skladu z 8. členom iste uredbe upoštevati vse organizacijske ukrepe. Glede na zahteve iz Odloka o občinskem lokacijskem načrtu za prostorsko ureditev skupnega pomena za reciklažni center na Vrhniki je zaradi varstva zraka potrebno upoštevati tudi vse ukrepe za varstvo zraka.

9.1.b Pričakovani vplivi v času obratovanja in pogoji

Ker pri obdelavi nenevarnih odpadkov po postopku D13 in R12 emisije ne bodo nastajale, tudi ni predvideno njihovo zajemanje z odvodniki. V okviru ostalih postopkov obdelave odpadkov pa prihaja do nastajanja oddušnih emisij pri prečrpavanju, mešanju in separiranju odpadkov s pretežno vsebnostjo organskih topil ali odpadnih organskih topil (N4, N5, N7, N8), pri čemer se navedene oddušne emisije zajema in odvaja v napravo za čiščenje emisij, kjer se izvede tristopenjska zaporedno vezana filtracija z granuliranim aktivnim ogljem, od tam pa se očiščene

odpadne emisije odvajajo preko odvodnika Z1 v zunanje ozračje. Na isti čistilni sistem in odvodnik Z1 se odvajajo tudi emisije iz zajema z napo v prostoru s tehnološko enoto za destilacijo topil (N9), ter emisije, zajete z napo nad izcejevalniki (N19-N21) v primerih, če se iz malih embalažnih enot izceja organska topila oziroma tekočine z vsebnostjo organskih topil.

Izmerjena emisija parametra organske spojine na izpustu Z1, izražena kot skupni organski ogljik (TOC), se giblje med 10 in 20 kg na leto oz. okvirno med 7 in 15 mg/m³, pri čemer se v obstoječem stanju upošteva mejna vrednost 50 mg/m³ pod pogojem, da je dosežen mejni masni pretok 500 g/h, v okviru posega pa se bo uporabljalo mejno vrednost 30 mg/m³ brez upoštevanja mejnega masnega pretoka, skladno z drugim odstavkom 8. člena Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Uradni list RS št. 57/15, 44/22 – ZVO-2 in 68/22), ki navaja, da mora biti mejna vrednost enaka najmanj strogi meji razpona ravni emisij, povezanih z BAT, kot so določene v zaključkih o BAT (BAT 47 iz Izvedbenega Sklepa Komisije (EU) 2018/1147 z dne 10. avgusta 2018 o določitvi zaključkov o najboljših razpoložljivih tehnikah (BAT) za obdelavo odpadkov v skladu z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta), kar je v obravnavanem primeru 30 mg/m³. Nosilec posega bo lahko zagotavljal obratovanje znotraj navedene mejne vrednosti s pomočjo čistilne obstoječe naprave emisij snovi v zrak, s tristopenjskim čistilnim sistemom z granuliranim ogljem. Z opisanim sistemom pa bo tudi učinkovito preprečeval in zmanjševal vonjave.

Emisije snovi v zrak bodo nastajale zaradi izgorevanja dizelskega goriva v viličarjih za izvajanje manipulacije, ter zaradi transporta v zvezi z dovozi in odvozi odpadkov. Razpršene emisije prašnih delcev bodo lahko nastajale zaradi transporta v zvezi z dovozi in odvozi odpadkov. Na lokacijo dnevno pripelje do 10 tovornih vozil. Izračunana razpršena emisija zaradi vožnje znaša 42,5 g/h.

Manipulacija, to je pretovarjanje odpadkov v ali iz tovornih vozil, ni okarakterizirana kot vir razpršenih emisij prahu, saj se na lokacijo ne dobavlja razsutih prašnih odpadkov in se jih ne iztresa s kiperjem, pač pa se dobavlja odpadke, pakirane v tesno zaprte embalažne enote, v primeru, da grejo ti tudi v obdelavo, se embalažno enoto (vrečo ali big-bag vrečo) s prašnim odpadkom tesno naleže in fiksira na ustje mešalnika (N14) ter nato prašni odpadek pretrese v mešalnik, obdelava pa se nato izvede z zaprtim mešalnikom. Pretovarjajo se le galvanski mulji z vsebnostjo vode okrog 65 % in mulji iz lovilnikov olj. V razsutem stanju se nalagajo mastne krpe, premeščajo in natovarjajo v drobilniku N16 obdelani odpadki (embalaža).

Pri drobilniku za steklene ampule (N15) se iz odpadne ampule razlije fiziološka raztopina, zato so obdelovani odpadki ves čas omočeni in ne prihaja do prašenja, poleg tega se na tej tehnološki enoti obdela le cca. 10 t odpadkov na leto, tako da drobilnik (N15) obratuje največ 4 ure na teden. Drobilnik za trdne odpadke (N16) obratuje s počasi vrtečimi se noži, zato pri njegovem obratovanju dejansko ni prašenja. Skupno znašajo razpršene emisije prahu cca. 0,3 g/h, kar je pod vrednostjo 100 g/h iz okoljevarstvenega dovoljenja, skupaj z razpršeno emisijo prahu zaradi transporta pa cca. 43 g/h.

Na lokaciji sta še dve obstoječi mali kurilni napravi, od katerih ena (N29) vhodne toplotne moči 218 kW, na gorivo zemeljski plin, proizvaja tehnološko paro, druga (N35) vhodne toplotne moči 205 kW, ravno tako na gorivo zemeljski plin, pa toploto za ogrevanje prostorov. Dodatno tehnološko enoto predstavlja nepremični motor z notranjim izgorevanjem za zasilno napajanje (N36), vhodne toplotne moči 250 kW ter na dizelsko gorivo. Emisije iz obeh kurilnih naprav ter emisije iz nepremičnega motorja z notranjim izgorevanjem so tipične emisije iz izgorevanja zemeljskega plina (N29, N35) in kurilnega olja (v N36), ogljikov monoksid, dušikovi in žveplovski oksidi. Kurilni napravi sta obstoječi in se ne spreminjata.

Glede na to, da iz procesov naprave, manipulacije in kurilnih naprav izhajajo nizke emisije, se ocenjuje vpliv emisij v zrak kot nebitven zaradi izvedbe omilitvenih ukrepov, ki se nanašajo na način obdelave prašnih odpadkov in prilagoditve hitrosti vožnje tovornih vozil na lokaciji posega,

in jih je upravni organ določil v točki V.1.2 izreka tega dovoljenja. V okviru nameravanega posega morajo biti izpolnjeni tudi omilitveni ukrepi iz 33. in 35. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja (Uradni list RS št. 31/07, 70/08, 61/09, 50/13, 44/22 – ZVO-2 in 48/22) ter ukrepi iz 21. člena Uredbe o emisiji snovi v zrak iz malih kurilnih naprav (Uradni list R št. t. 46/19 in 44/22 – ZVO-2).

9.2 Varstvo pred hrupom

Lokacija posega se skladno z Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju (Uradni list RS, št. 43/18, 59/19 in 44/22 – ZVO-2) uvršča v IV. stopnjo varstva pred hrupom in ne meji neposredno na stavbe z varovanimi prostori, ki se uvrščajo v III. stopnjo varstva pred hrupom. Območje lokacije posega ni prekomerno onesnaženo s hrupom.

Lokacija nosilca posega ne meji neposredno na varovane prostore, pač pa je med njimi in lokacijo nosilca posega obrečno rastje (grmičevje in drevesa) vodotoka Tojnica. Najbližje stavbe z varovanimi prostori so v strnjemem naselju Sinja Gorica severno do vzhodno od gradbišča. Najbližja stavba v teh smereh je hiša na naslovu Sinja Gorica 80, ki je oddaljena 91 m severovzhodno od območja gradbišča. Južno do jugovzhodno od območja gradbišča je nekaj posameznih hiš, najbližja v tej smeri je Pot na Tojnice 39, Vrhnika, ki je oddaljena 160 m južno do jugovzhodno od območja gradbišča. V zahodnih smereh so stavbe z varovanimi prostori znatno bolj oddaljene, najbližje so preko avtoceste A1 na oddaljenostih nad 450 m (strnjeno naselje Vrhnika, hiše na Kuclerjevi in Rožni ulici).

Vrednosti hrupa na mestih ocenjevanja, kot posledica cest v upravljanju DARS (avtocesta A1) so na IM1, Sinja Gorica 80: Ldvn 55-60 dBA; IM2, Pot na Tojnice 39, Vrhnika: Ldvn 55-60 dBA. S hrupom cest v upravljanju DRSI in železniškim hrupom prej navedeni stavbi nista obremenjeni. Podatki obratovalnih monitoringov hrupa iz leta 2017 in 2019 za Kemis d.o.o. kažejo pri stavbi Sinja Gorica 80 vrednosti kazalca hrupa Ldvn med 28 in 39 dBA. Hrup redne dejavnosti Kemisa je zanemarljiv v primerjavi s hrupom avtoceste. Obstoječa obremenjenost je tako v celoti posledica avtocestnega hrupa in znaša Ldvn 55 – 60 dBA na obeh mestih ocenjevanja.

9.2.a Pričakovani vplivi v času gradnje in pogoji

Za namen gradnje je bila izdelana Ocena obremenjenosti okolja s hrupom za gradbišče rekonstrukcije glavnega objekta Kemis in novogradnje pripadajočih objektov Kemisa št. 2121a-20/77313-20/dop1, maj 2020, dopolnjeno januar 2021, iz katere izhaja, da vire hrupa v času gradnje predstavljajo delovanje gradbenih strojev (avtodvigala, bager, čelni nakladač, valjar, vibracijsko zabijalo z delovanjem preko avtodvigala), odvozi odpadkov ter dovozi gradbenih materialov.

Gradbena dela z izkopom se bodo izvedla le za objekt 03 - podzemni rezervoar za čisto gasilno vodo volumna 408 m³, vključno z montažnim objektom BTP 23,95 m² - dostop do strojnice in rezervoarja, medtem ko se pri ostalih objektih (rekonstrukcija glavnega objekta 0, rekonstrukcija glavnega objekta 01, novogradnja nadstrešnice 02) ne bo posegalo v obstoječe tlake.

Rezultati modelnega izračuna na mestih ocenjevanja na gradbišču izkazujejo naslednje vrednosti na IM1, Sinja Gorica 80: Ldvn 49 dBA, Ldan 52 dBA; IM2, Pot na Tojnice 39: Ldvn 44 dBA, Ldan 47 dBA. Iz navedenih podatkov je razvidno, da so vrednosti kazalcev hrupa za gradbišče znatno (vsaj 13 dBA) pod mejnimi vrednostmi kazalnikov iz Tabele 6 Priloge 1 Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju. Rezultati celotne obremenitve (obstoječa obremenitev + gradbišče = IM1, Sinja Gorica 80: Ldvn 56 - 60 dBA; IM2, Pot na Tojnice 39: Ldvn 55 - 60 dBA) kažejo, da gradbišče na mestu ocenjevanja IM1 povečuje hrup za do 1 dBA.

Na mestu ocenjevanja IM2 je obremenitev zaradi obravnavanega vira hrupa (gradbišče) za vsaj 10 dBA nižja od obstoječe obremenitve zaradi avtoceste, s tem je na IM2 celotna obremenitev enaka obremenitvi zaradi avtoceste.

Z namenom zmanjšanja obremenjevanja okolja s hrupom v času gradnje je upravni organ v točki V.2.1 izreka tega dovoljenja določil dodatne omilitvene ukrepe v zvezi s časovno omejitvijo gradbenih del, dostopom na gradbišče ter izogibanjem impulznemu hrupu.

9.2.b Pričakovani vplivi v času gradnje in pogoji

V času obratovanja posega bo hrup nastajal predvsem zaradi dovoza in odvoza odpadkov ter manipulacije z odpadki in zaradi delovanja opreme oziroma tehnoloških enot in hlajenja prostorov in klimatizacije. Emisija hrupa v času obratovanja bo na enaki ravni kot v obstoječem stanju, saj se ne predvideva nobenih bistvenih sprememb, tako v zvezi s transportom in manipulacijo kot tudi tehnološko opremo, hlajenjem prostorov in klimatizacijo. Tudi sam poseg, pri katerem se nekoliko poveča količina obdelanih nenevarnih odpadkov, iz vidika emisije hrupa ne pomeni sprememb, ker se bo omenjeno povečanje obdelave nenevarnih odpadkov izvedlo na račun enakega zmanjšanja obdelave nevarnih odpadkov, tako da se vsota nevarnih in nenevarnih odpadkov za obdelavo po kodah D13 in R12 ne spremeni.

Iz poročil o ocenjevanju in vrednotenju hrupa je razvidno, da znaša kazalec hrupa L_{dan} v ocenjevanjih za preteklo desetletje: 40 dB, 33 dB, 42 dB in 31 dB (mejna vrednost kazalca L_{dan} je 58 dB).

Obratovanje ne predstavlja pomembnega vira hrupa, saj je raven hrupa na mestu ocenjevanja pred najbližjim stanovanjskim objektom Sinja Gorica 80 v povprečju nižja za več kot 20 dB od mejne vrednosti kazalca hrupa L_{dan} . Enaka raven emisije hrupa je predvidena tudi v prihodnje pri obratovanju posega in z njim povezanih aktivnosti. Podjetje obratuje v dnevnem času med 6.00 in 18.00 uro, zato je bilo dosedanje ocenjevanje hrupa izvedeno le za dnevno obdobje dneva, vendar pa so izmerjeni kazalniki L_{dan} znatno nižji od kazalnikov hrupa za večerno obdobje dneva $L_{večer}$ in za nočno obdobje dneva $L_{noč}$. Po dosedanjih meritvah in ocenjevanju hrupa je bil izračunani kazalnik hrupa ravni L_{dvn} , 37 dB, 30 dB, 39 dB in 28 dB, mejna vrednost kazalca L_{dvn} pa je 58 dB.

Glede na to, da se obratovanje posega z vidika emisij hrupa ne bo spremenilo glede na obstoječe stanje in bodo pričakovane ravni hrupa enake, se ocenjuje, da je vpliv nameravanega posega z vidika emisij hrupa nebistven ob upoštevanju dodatnih omilitvenih ukrepov. Z namenom zmanjšanje emisije hrupa je upravni organ v točki V.2.2 izreka tega dovoljenja določil dodatna omilitvena ukrepa, povezana z načinom obratovanja vira hrupa.

9.3 Varstvo podzemnih voda in tal

Lokacija posega se nahaja nad južnim delom območja vodnega telesa podzemne vode VTPodV_1007- Cerkljansko, Škofjeloško in Polhograjsko hribovje. Okoli 80 m v vzhodni smeri od lokacije posega se začne telo podzemne vode z oznako VTPodV_1001 - Savska kotlina in Ljubljansko barje, 1380 m južno do jugovzhodno od posega pa telo podzemne vode z oznako VTPodV_1010 - Kraška Ljubljanska. Vsa tri podzemna telesa pripadajo povodju Donave. Območje posega se ne nahaja na vodovarstvenem območju.

Kemijsko stanje vodnega telesa podzemne vode VTPodV_1007- Cerkljansko, Škofjeloško in Polhograjsko hribovje je bilo v letih 2014 in 2016 ocenjeno kot dobro in vrednosti praga niso bile presežene na nobenem izmed merilnih mest v vseh navedenih letih, prav tako sta imeli v letih med 2012 in 2018 dobro kemijsko stanje tudi obe omenjeni sosednji podzemni telesi.

Na sami lokaciji posega je bila v raziskavah v letih 2004 in 2008 pod zgornjimi barjanskimi tlemi, ki so bila še dodatno nasuta z jalovino iz kamnoloma Verd, ugotovljena plast polžarice znatne debeline cca. 15 m, ki predstavlja neprepustno krovino nad vodonosnikom. Nivo talne voda, ki je bila opažena na majhni globini cca. 1 do 2 m, ne pripada vodonosniku, pač pa predstavlja v zgornji plasti zadržane padavinske vode (t.i. viseča podzemna voda), ki pa ne ponikajo temveč odtekajo proti vodotokom, kar na lokaciji posega pomeni proti Tojnici.

Iz pedološke karte Atlas okolja izhaja, da se cca. pol lokacije posega (J in JZ stran) nahaja na območju z relativno dobrimi vodno zadrževalnimi lastnostmi tal, izraženimi z razredom efektivne poljske kapacitete tal 3 in efektivno poljsko kapaciteto tal 81 - 150 mm, cca. pol lokacije (S do SV stran) pa se nahaja na območju z vodno zadrževalnimi lastnostmi tal, izraženimi z razredom efektivne poljske kapacitete tal 1 in zelo veliko efektivno poljsko kapaciteto tal, nad 230 mm.

Iz Poročila o analizah stanja voda, tal in zraka po požaru v podjetju Kemis na Vrhniki, objavljenem s strani ARSO dne 10. 7. 2017, je razbrati, da je zaradi dogodka prišlo do kritične in opozorilne onesnaženosti z mineralnimi olji zaradi prelitja onesnaženih požarnih vod. V okviru sanacije se je izvedla odstranitev onesnažene zemljine ter zasaditev avtohtone vegetacije Tojnice. Po izvedeni sanaciji se je ponovno izvedlo analizo zemljine na saniranem območju. Ugotovljeno je bilo, da količina bakra in cinka presega mejno ali opozorilno vrednost, količina kadmija, niklja, kobalt, arzena, atrazina in ogljikovodikov presega mejno vrednost, in količina svince presega opozorilno vrednost. Kritičnih vrednosti, pri katerih zaradi škodljivih učinkov ali vplivov na človeka in okolje onesnažena tla niso primerna za pridelavo rastlin, namenjenih prehrani ljudi ali živali ter za zadrževanje ali filtriranje vode, ni preseglo nobeno analizirano onesnaževalo. Glede na namensko rabo območja in strukturo tal je bilo s strani nosilca javnega pooblastila za izdelavo vzorčenja, analiz in vrednotenja ocenjeno (Kmetijski inštitut Slovenije, Vzorečje tal in pregled učinkovitosti sanacijskih ukrepov na območju prelitja požarnih voda pri podjetju Kemis d.o.o., končno poročilo, 10. 5. 2019), da je bil prostorski obseg sanacije primerno izbran in izveden in da je tveganje za prehajanje onesnaževal iz tal v človeka ali okolje zelo majhno in da ne predstavlja nevarnosti za škodljive vplive na okolje in zdravje ljudi iz naslednjih razlogov: na predmetnem območju ni možnosti za kakršnokoli kmetijsko pridelavo, kar pomeni, da tveganje za vnos onesnažil preko rastlinskih pridelkov ne obstaja, glede na rabo in sanacijo tal ter močno poraščenostjo z naravnim in zasajenim rastjem tveganje za vdihavanje prašnih delcev praktično ne obstaja, prav tako je tudi zelo majhno tveganje za vodno erozijo ter spiranje onesnaževal v površinske vode, tveganje prehajanja onesnaževal v podzemne vode pa je majhno zaradi drenažnega proda ter vododržnosti glinasto-ilovnatoga aluvija v globljih plasteh.

9.3.a Pričakovani vplivi v času gradnje in pogoji

V fazi gradnje ni predvidena uporaba vode. Zaradi same globine talne vode (v zgornji plasti zadržane padavinske vode) lahko pri temeljenju prihaja do pojava stoječe vode, ki pa zaradi vmesne zelo slabo prepustne krovine nima povezave z vodonosnikom. Beton za fazo gradnje podzemnega rezervoarja za gasilno vodo se bo na lokacijo dovažal že pripravljen iz betonarne in se ga na sami lokaciji posega ne bo pripravljalo. Potencialno so emisije v tla možne iz gradbene mehanizacije in transportnih vozil na območju gradbišča, zaradi morebitnega izliva olj, pogonskih goriv ali drugih snovi, ki bi se lahko zgodilo zaradi izrednih dogodkov. Količina razlitja bi bila v takem primeru omejena na velikost rezervoarja vozila ali drugih sistemov vozila kot so npr. zavorni. Ob rednem obratovanju emisije snovi v tla niso pričakovane.

Emisije onesnaževal v tla v času gradnje bi bile možne le v primeru izrednih dogodkov zaradi izlitja goriv ali olj iz gradbene mehanizacije ali tovornih vozil, ki se jih v normalnih pogojih gradnje ocenjuje kot zanemarljive. Poseg tudi ne pomeni spremembe rabe tal v smislu dodatne pozidanosti ali spremembe rabe zemljišča, saj gre za obstoječe že izkoriščano in pozidano območje, namenjeno izvajanju gospodarskih dejavnosti.

Vpliv posega in celotni vpliv obravnavanega posega ter z njim povezanih aktivnosti n podzemne vode in tla v času gradnje se ocenjuje kot nebistven, ob upoštevanju vseh predpisanih in dodatnih ukrepov, ki jih je upravni organ določil v točki V.3.1 izreka tega dovoljenja. Dodatni ukrepi se nanašajo na možnost izrednih dogodkov.

9.3.b Pričakovani vplivi v času obratovanja in pogoji

V procesih same obdelave odpadkov ne bodo nastajale odpadne vode. Lokacija posega je v celoti asfaltirana, v stavbi in pod nadstreškom stavbe pa so tlaki izvedeni popolnoma vodotesno. Tlaki sestavljajo tudi sistem zaprtih jaškov. Tako izvajane dejavnosti predhodnega skladiščenja in ravnanja z odpadki ne morejo onesnažiti tal in vod, vsa eventualna razlitja se ujamejo na območju pod nadstreškom.

Z nastalimi odpadnimi vodami zaradi pranje cistern in morebiti nastalimi vodami zaradi razlitja, se bo ravnalo kot z odpadki. Odpadne vode, ki nastajajo kot posledica padavin na območju utrjenih (asfaltiranih) povoznih površin, se bodo še nadalje odvajale v interno kanalizacijo in po čiščenju na lovilniku olj skladnim s SIST EN 858, na iztoku V2 v vodotok Tojnica. Čiste strešne vode se zbirajo v zbiralniku čiste padavinske vode, pri čemer se viški odvajajo v vodotok Tojnica. Odpadne vode iz pretočnega hlajenja, odpadne vode iz regeneracije ionskih izmenjevalcev z natrijevim kloridom, obremenjene le s solmi vodnega kamna in natrijevim kloridom, ter odpadne komunalne vode, se odvajajo v javno kanalizacijo. Odpadne padavinske vode se po čiščenju na lovilniku olj odvajajo v vodotok Tojnica. Vpliv odpadnih voda je trajen, ter pri padavinskih vodah neposreden zaradi iztoka v vodotok. Glede na to, da odpadna industrijska voda ne vsebuje nevarnih onesnaževal, se ocenjuje, da posrednega vpliva zaradi odvajanja v kanalizacijo ni oziroma je zaradi dodanega natrijevega klorida zanemarljiv.

Glede na to, da gre za obstoječi objekt, ki se zaradi požarnega dogodka v letu 2017 obnavlja in protipožarno nadgrajuje, poseg ne bo vplival na hidromorfologijo, količino in kakovost voda ter poplavno ogroženost. Emisij onesnaževal v tla v času obratovanja ne bo, ker se odpadne ne bodo ponikale, prav tako bo poseg obratoval na neprepustnih tlakih, pod katerimi so tudi debele, praktično neprepustne krovnine, ki ščitijo spodaj ležeči vodonosnik, zato se vpliv posega na podzemne vode in tla ocenjuje kot nebistven ob upoštevanju omilitvenih ukrepov, ki jih je upravni organ z namenom preprečevanja morebitnega onesnaženja določil v točki V.3.2 izreka tega dovoljenja.

9.4 Ravnanje z odpadki

Na lokaciji nameravanega posega nastajajo lastni nevarni in nenevarni odpadki. Za odpadke iz skupine 08, 13, 15 in 16 je predvideno nadaljnje ravnanje z oddajo drugim osebam za ravnanje z odpadki, odpadke iz skupine 20 pa se prepusti izvajalcu javne službe. Preostanke po obdelavi odpadkov predstavljajo nevarni in nenevarni odpadki iz skupin 16, 19 in 20, ki se jih odda v shemo za ravnanje z baterijami in akumulatorji ter drugim pooblaščenem.

Odpadne tekočine iz pranja notranjosti cistern s številko odpadka 16 07 09* nastajajo pri pranju, ki se izvaja na območju, ki je na načrtu Tloris pritličja T-01-2 v DGD med osmi 12 in 1 ter osmi C in D. Nastala odpadna tekočina se zbira v odrezanem IBC vsebniku na način, da se odrezani IBC vsebnik podstavi pod cisterno in odpre izpustni ventil cisterne ter v IBC vsebnik izpusti odpadno tekočino ali pa odpre zadnjo stranico cisterne in odpadna tekočina na najnižji točki cisterne gravitacijsko odteka v podstavljeni odrezani IBC vsebnik. Za pranje, ki se izvaja z visokotlačnim čistilcem, se porabi okrog 100 l vode. Morebitna razlita tekočina, ki uide mimo odrezanega IBC vsebnika, se pri tem ulovi v talno kineto. Tekočina, zbrana v odrezanem IBC vsebniku in morebitno razlita tekočina, ki se ujame v talni kineti pod cisterno, se z industrijskim sesalcem posesa in izpusti v IBC vsebnik, IBC vsebnik pa se nato zapre z navojnim čepom. IBC

vsebnik se z viličarjem prenese do cisternskega območja in prečrpa v tehnološko enoto N3 ali N6.

9.4.a Pričakovani vplivi v času obratovanja in pogoji

Pri dejavnosti nosilca posega večina odpadkov (97,5%) nastaja kot posledica izvajanja obdelave odpadkov, ki nastajajo pri drugih industrijskih subjektih in v gospodinjstvih, od navedenih 97,5%, pa več kot 99,5% obdelave odpadkov predstavlja predpripravo na predelavo ali odstranitev, ki se izvede pri drugih pooblaščenih osebah na njihovih lokacijah. Lastnih odpadkov je glede na odpadke drugih povzročiteljev sorazmerno malo, v večinskem deležu pa so nenevarni.

Sam poseg povečanja obdelave nenevarnih odpadkov na račun zmanjšanja nevarnih odpadkov ne bo vplival na vrsto in količino nastalih odpadkov in ravnanje z njimi glede na obstoječe stanje. Nosilec posega bo še nadalje oddajal odpadke pooblaščenim osebam za ravnanje s tovrstnimi odpadki, pri čemer bo prednostno odpadke oddal v nadaljnje postopke recikliranja ter snovne in energetske predelave, odpadke, ki pa jih ni mogoče koristno uporabiti, pa v nadaljnje odstranjevanje. Odpadi se bodo na lokaciji z neprepustnimi tlaki in pod streho skladiščili le začasno, po obdelavi ali (predhodnem) skladiščenju bodo odpeljani v nadaljnjo obdelavo k drugim pooblaščenim obdelovalcem. Glede na navedeno se ocenjuje vpliv na obremenjenost okolja z odpadki kot nebistven ob upoštevanju dodatnih omilitvenih ukrepov, ki jih je upravni organ določil v točki V.4. Izreka tega dovoljenja.

9.5 Varstvo pred svetlobnim onesnaževanjem

Na lokaciji posega so tri zunanje svetilke z električno močjo, vsaka po 30 W. Svetlobna obremenitev lokacije znaša 0,0127 W/m², zato najnižja mejna vrednost 0,015 W/m², ki velja za emisijo svetlobe zunaj časa za izvajanje proizvodnega procesa, ni presežena. Svetilke imajo skladno z zahtevo iz 4. člena Uredbe o mejnih vrednostih svetlobnega onesnaževanja okolja (Uradni list RS, št. 81/07, 109/07, 62/10, 46/13 in 44/22 – ZVO-2) delež svetlobnega toka nad horizontalo 0%. Nosilec posega ni zavezanec za izdelavo načrta razsvetljave, ker skupna električna moč zunanjega osvetljevanja ne presega 10 kW.

9.5.a Pričakovani vplivi v času obratovanja in pogoji

Glede na to, da svetlobna obremenitev lokacije ne bo presegala najnižje mejne vrednosti 0,015 W/m², se ocenjuje vpliv svetlobnega onesnaževanja kot nebistven. Vendar pa iz mnenja Agencije RS za okolje št. 35403-25/2020 z dne 12. 11. 2020 izhajata dodatna omilitvena ukrepa glede barvnega spektra osvetljevanja in tipa svetil, ki jih je upravni organ določil v točki V.5. izreka tega dovoljenja.

9.6 Varstvo ekosistemov, rastlinstva in živalstva ter njihovih habitatov

Rastlinstvo in habitatni tipi

Območje posega leži v predalpskem fitogeografskem območju. Na območju nameravanega posega ni določeno botanično pomembno območje. Ljubljansko barje je kulturna krajina, ki je nastala na nekdanjem visokem barju. Značilne so dolge ozke parcele, mejice, mreža vodotokov in jarkov, tretjino površine pa danes pokrivajo travišča. Gozdovi in z drevjem porasla zemljišča rastejo raztreseno in predstavljajo le 4,5 % območja. Na zahodnem delu Ljubljanskega barja uspeva vodna vegetacija v stoječih tekočih vodah, visoka šašovja in trstičje (združbe navadnega trstovja, širokolistnega rogozovja, vodnega sladikovja, ostrega šašovja, trstičnega pisankovja, vodnega sovca in prave potočarke, navadnega vodnega krešovja, sladike in

mlahavega ježka), nizka barja, fragmente ostankov visokega barja, travišča (združbe seljanke in modre stožke, gozdnega korena in mehkega osata, gozdnega sitcovja, navadne pijavčnice in breskovolistne sračice, rebrinca in visoke pahovke,, grozdaste stoklase in navadnega pasjega repa, kisloljubne rastline), grmiščne in gozdne zastore ter gozdne površine.

Največ poplavnih in vlažnih travnikov antropogenega nastanka v Sloveniji je prav na Ljubljanskem barju. Na rdečem seznamu vrst, ki uspevajo na barju so tudi rahlocvetna kukavica (*Orchis laxiflora*), pikastocvetna kukavica (*Orchis ustulata*), navadna bodika (*Ilex aquifolium*), barska vijolica (*Viola uliginosa*), robati luk (*Allium angulosum*), črno grozdčje (*Ribes nigrum*), močvirska vijolica (*Viola palustris*), navadni objed (*Succisella inflexa*), evropska gomoljčica (*Pseudostellaria europaea*), Loeselova grezovka (*Liparis loeselii*), malocvetna sita (*Eleocharis quinqueflora*), mesnordeča prstasta kukavica (*Dactylorhiza incarnata*), pegasta prstasta kukavica (*Dactylorhiza maculata*), majska prstasta kukavica (*Dactylorhiza mahalii*), navadna močvirnica (*Epipactis palustris*), močvirska kačunka (*Calla palustris*), srednja rosika (*Drosera intermedia*), obrežni šaš (*Carex riparia*), praprot močvirska krpača (*Thelypteris palustris*), mahovi *Riccia fluitans*, *Sphagnum angustifolium*, *S. compactum*, *S. tenellum*, *S. centrače*, *S. papillosum*, barjanski bletec (*Lycopodiella inundata*). V potoku Tojnica so bili na več odsekih določeni makrofiti: plazeča šopulja, navadni porečnik, suličastolistni porečnik (*Alisma lanceolatum*), žabji las, šaši, ježki, vodni mah (*Fontinalis antipyretica*), mala vodna leča, klasasti rmanec (*Myriophyllum spicatum*), rumeni blatnik, lasasto proso (*Panicum capillare*), poprasta dresen (*Polygonum hydropiper*), Berchtoldov dristavec (*Potamogeton berchtoldii*), grenkoslad (*Solanum dulcamara*).

Na Ljubljanskem barju je na 25.417 poligonov v skupni površini 14.964 ha (150 km²) skartiranih 88 habitatnih tipov. Naravovarstveno pomembnejša habitatna tipa na območju posega sta HT 6510 Srednjeevropski mezotrofni do evtrofni nižinski travniki (38.22) in HT 91E0* Srednjeevropska črna jelševja in jesenovja ob tekočih vodah (44.3). Pojavljajo se tudi invazivne tujerodne vrste orjaška zlata rozga (*Solidago gigantea*), skupina japonskega dresnika (*Fallopia japonica agg.*), žlezava nedotika (*Impatiens glandulifera*), enoletna suholetnica (*Erigeron annuus*), veliki pajasen (*Ailanthus altissima*), užitna ostrica (*Cyperus esculentus*), oljna bučka (*Echinocystis lobata*) ter orjaški dežen (*Heraclium mantegazzianum*).

Živalstvo

Mehkužci: Na Ljubljanskem barju živijo polži iz družine črnk (Thiaridae), mlakarjev (Lymnaeidae), svitkov (Plonorbidae), kalužnic (Viviparidae), zaklopk (Valvatidae) in kamenarjev (Lithogyphidae) ter školjke navadni škrdžek (*Unio crassus*), ozki vrtenec (*Vertigo angustior*), drobni svitek (*Anisus vorticulus*), mala brezzobka (*Anodonta anatina*).

Raki: V Ljubljani in njenih pritokih se pojavljata raka koščak (*Austropotamobius torrentium*) (potok Lintvern, in jelševca (*Astacus astacus*) (ribnik ob domu ribičev pri Sinji Gorici, osrednji ribnik pri Ornitološki postaji). V manjših potočkih, lužah in jarkih se nahajajo vodni oslički (*Asellus aquaticus*) in potočne postranice (*Gammarus sp.*), v izvirih pri Vrhniku tudi hadžijeva slepa postranica (*Niphargus hadzii*).

Kačji pastirji: Na Ljubljanskem barju z okolico je popisanih 48 vrst kačjih pastirjev, ob jarkih in kanalih se nahaja 27 vrst. Zaznati je tudi splošno razširjene, vendar redke vrste koščični škratec (*Coenagrion ornatum*), popotni porečnik (*Gomphus vulatissimus*) in črni ploščec (*Libellula fulva*), ogrožene vrste na območju so tudi grmiščna zverca (*Lestes barbarus*), obrežna zverca (*Lestes dryas*), suhljati škratec (*Coenagrion pulchellum*), rjava deva (*Aeshna grandis*), deviški pastir (*Aeshna isoceles*), zgodnji trstničar (*Brachytron pratense*), povirni studenčar (*Cordulegaster bidentata*). Na območju Vrhnike so znani podatki za vrste modri kresničar

(*Ischnura elegans*), studenčar (*Corduleagster sp.*), opoldanski škrlatec (*Crocothemis erythraea*) in lisasti lesketnik (*Somatochlora flavomaculata*), ki velja za bioindikatorja barjanske krajine.

Hrošči: Ljubljansko barje predstavlja habitat številnim vrstam hroščev, pojavlja se velika številčnost rodu *Graphoderus*, prevladuje vrsta *Graphoderus cinereus*. Ovratniški plavač (*G. bilineatus*) se pojavlja tam, kjer druge vrste rodu dosega višje gostote, zato je barje njegovo potencialno območje razširjenosti. Z območja Vrhnik je znano pojavljanje naravovarstveno pomembnih vrst alpski kozliček (*Rosalia alpina*), bukov kozliček (*Morimus funereus*), rogač (*Lucanus cervus*), puščavnik (*Osmoderma eremita*), usnjati krešič (*Carabus coriaceus*), mali rogač (*Dorcus parallelipedus*), celo jamske vrste drobnovratnik (*Leptodirus hochenwarti*) iz jam Jamovka, Tonikovo brezno in Ferranova buža.

Metulji: Na širšem območju posega je popisanih 89 vrst dnevnih metuljev, skoraj polovica vseh znanih vrst v Sloveniji. Sviščev mravljiščar (*Phengaris alcon*) se pojavlja le na zahodnem delu barja, zavarovan travniški postavnež (*Euphydryas aurinia*) pa le na vzhodnem delu. Tudi iz območja Vrhnik so znani podatki o pojavljanju nekaterih naravovarstveno pomembnejših vrst: barjanski okarček (*Coenonympha oedippus*), ki živi izključno na močvirskih travnikih in nizkih barjih z modro stožko; močvirski cekinček (*Lycaena dispar*), strašničin mravljiščar (*Phengaris teleius*), ki je vezan na vlažne travnike z zdravilno strašnico.

Mladoletnice: Na Barju je bilo doslej najdenih 75 vrst mladoletnic (30 % vseh v Sloveniji najdenih vrst), kar 17 vrst je bilo odkritih v kraških izvirih (prav med temi vrstami so številne uvrščene na Rdeči seznam RS), med slednjimi so tudi take, ki so značilne za hitro tekoče odseke rek v alpskem in dinarskem območju. Sicer pa prevladujejo vrste, ki živijo v bolj umirjenem toku in stoječih vodah. Barje kot edinstveno lokacijo predstavlja *Lasiocephala basalis* (Urbanič, 2008). Ličinke dajejo prednost organskemu substratu (predvsem odpadlemu listje in lesu) in koreninam (predvsem) jelš kot glavnemu habitatu.

Ostali nevretenčarji: Druge pogoste skupine v izvirih so hrošči (Coleoptera), enodnevnice (Ephemeroptera), vrbnice (Plecoptera) in trzače (Chironomidae), bogato zastopana skupina so tudi polži (Gastropoda). V vodnih okoljih živijo številne vodne stenice in drsalci (jezerski drsalec (*Gerris lacustris*), rečni drsalec (*Aquarius najas*), potočni tekač (*Velia currens*), navadna hrbotlovka (*Notonecta glauca*), vodni ščipalec (*Nepa cinerea*), vodna stenica (*Ilyocoris cimicoides*), pritlikava hrbotplovka (*Plea minutissima*), rogozova stenica (*Chilacis typhae*) (R), travniška stenica (*Orthotylus ericetorum*), modrinka (*Zicrona caerulea*), *Adelphocoris ticinensis*, *Pseudoloxops coccineus*). Barje je edino nahajališče rogozovih stenic (*Chilachis typhae*, *Heteroptera*) v Sloveniji. Vrsta je vezana na rogoz oz. njegovo o semenje in je na Rdečem seznamu RS uvrščena v kategorijo redka (R). Le na Barju pa je bila najdena tudi stenica *Pachybrachius luridus*, ki je vezana predvsem na šašja. Na Ljubljanskem barju so zabeležili 28 vrst kobilic. Tukaj živi tudi vrsta dolgonoge muhe *Poecilobothrus nobilitatus*, pa tudi čebela opnarka vrste *Colletes fodiens*. Najpogostejša vrsta tukaj živeče peščinske čebele je *Andrena praecox*. V Tojnici je bila narejena analiza bentoških nevretenčarjev, kjer se je glede na združbo nevretenčarjev ekološko stanje iz slabega v letu 2018 izboljšalo v letu 2019 v zmerno.

Ribe: Po izlivu oljne gošče v potok Tojnica iz podjetja Kemis, kjer je v letu 2017 zagorelo, je vrhniška ribiška družina opravila inventarizacijo potoka, kjer so na dveh odsekih registrirali vrste babica, klen, navadni globoček, navadna nežica, rdečeoka, pezdirk, pisanec in ščuka, v letu 2019 dodatno še pisanko, barjanskega kaplja, beloplavutega globočka, blistavca, pohro, zeleniko, donavskega potočnega piškurja in tujerodnega sončnega ostriža.

Dvoživke: Ljubljansko barje je pomemben habitat za 13 vrst dvoživk: vrste planinski pupek (*Mesotriton alpestris*), veliki pupek (*Triturus carnifex*), hribski urh (*Bombina variegata*), navadna krastača (*Bufo bufo*), zelena krastača (*Bufo viridis*), zelena rega (*Hyla arborea*), zelena žaba

(*Pelophylax kl. Esculentus*), pisana žaba (*Pelophylax lessonae*), rosnica (*Rana dalmatina*) in plavček (*Rana arvalis*). Na območju Vrhlike so znani podatki za vrste navadni močerad, navadni pupek, planinski pupek, veliki pupek, hribski urh, rosnica, navadna krastača, zelena žaba in recentna najdba planinskega močerada (*Salamandra atra*).

Plazilci: Od 22 vrst plazilcev živečih v Sloveniji se na območju Ljubljanskega barja pojavlja manjše število vrst, saj habitati niso najprimernejši. Najpogostejši je slepec (*Anguis fragilis*), pogosti sta tudi belouška (*Natrix natrix*) in njena sorodnica kobranka (*Natrix tessellata*). Med naravovarstveno pomembnejše vrste območja sodi močvirska sklednica (*Emys orbicularis*).

Ptice: Širše območje nameravanega posega je eno najpomembnejših območij za ptice v Sloveniji (mednarodno pomembno območje za ptice – IBA), kjer se redno ali občasno objavlja 192 vrst ptic, izjemoma ali redno je bilo opaženih še 66 vrst. 102 vrsti na barju gnezdit, od tega kar 87 vrst vsako leto. Redno prezimuje 52 vrst, občasno pa 47. Z vidika življenjskih prostorov ptic je Ljubljansko barje precej heterogena površina, zato večina nacionalno pomembnih ptic in tistih, ki so pomembne po drugih merilih, živi na manj kot polovici površine celotnega Barja, za ptice pa so pomembni predvsem odprti biotopi. Najpomembnejši habitati so vlažni travniki. Tukaj gnezdi skoraj polovica slovenske populacije kosca. Na ribnikih pri Vrhlike (glinokopi) med drugim gnezdi mali ponirek (*Tachybaptus ruficollis*), čopasti ponirek (*Podiceps cristatus*), čapljica (*Ixobrychus minutus*), zelenonoga tukalica (*Gallinula chloropus*), mokož (*Rallus aquaticus*), liska (*Fulica atra*), rakar (*Acrocephalus arundinaceus*) (Habič 1996), bobnarica (*Botaurus stellaris*), kvakač (*Nycticorax nycticorax*).

Sesalci: Na širši lokaciji je znanih 45 vrst sesalcev, tudi tujerodni nutrija (*Myocastor coypus*) in pižmovka (*Ondatra zibethicus*). Vidra (*Lutra lutra*) se pojavlja vzdolž celotnega odseka Ljubljanice, gre za koridorsko povezavo med habitati v Polhograjskem hribovju zahodno od Ljubljane in habitati na Ljubljanskem barju. Inventarizacija vidre na Ljubljanskem barju je pokazala, da vidra naseljuje vse tekoče in večino stoječih voda na Ljubljanskem barju in na območju Polhograjskih dolomitov, ki se geografsko navezujejo na Barje. Po podatkih Inštituta Lutra so ob Tojnici pod prvim mostom dolvodno v bližini območja posega bile najdene sledi in iztrebki tudi marca 2020 na terenskem ogledu. Na širšem območju posega se je pojavljala tudi trop volkov, dlje časa je prisoten šakal. Na širšem območju posega se nahajajo tudi nekatere naravovarstveno pomembne vrste netopirjev. Vsi netopirji v Sloveniji so po Pravilniku o uvrstitvi ogroženih rastlinskih in živalskih vrst v rdeči seznam (Uradni list RS, št. 82/02 in 42/10) uvrščeni med ogrožene vrste ter zavarovani z Uredbo o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah (Uradni list RS 46/04, 109/04, 84/05, 115/07, 32/08 – odl. US, 96/08, 36/09, 102/11, 15/14, 64/16 in 62/19).

Območja varstva narave

Glede na priložo 2 (poglavje II. Območja proizvodnih dejavnosti) Pravilnika o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja (Uradni list RS, št. 130/04, 53/06, 38/10 in 3/11; v nadaljevanju Pravilnik o presoji sprejemljivosti) za objekt Reciklažnega centra Kemis: rekonstrukcija glavnega objekta z nadstrešnico O+O1, novogradnja nadstrešnice O2, novogradnja šprinkler postaje z rezervoarjem vode O3, ko gre za poseg Kompleksni industrijski objekti, območje neposrednega vpliva znaša 100 m za vse skupine in daljinskega vpliva 1000 metrov na ptice, netopirje, vodne in obvodne habitatne tipe in hrošče. Ko gre za poseg Postavitev objektov javne razsvetljave in postavitev razsvetljave stavb, območje neposrednega vpliva znaša 0 m, daljinskega vpliva pa 100 metrov na netopirje, nočne metulje in hrošče. Za posege, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje je v skladu z 20. členom Pravilnika o presoji sprejemljivosti daljinski vpliv dvakrat večji od navedenega daljinskega vpliva, razen če se iz predhodnih ugotovitev na terenu, podrobnejših podatkov o izvedbi posega v naravo in iz drugih dejanskih okoliščin ugotovi, da je območje daljinskega vpliva drugačno. V skladu s petim odstavkom 20. člena Pravilnika o presoji sprejemljivosti velja

tudi, da se ugotovljeno območje daljinskega vpliva za konkretni poseg v naravo lahko kadarkoli razlikuje od območja daljinskega vpliva posega v naravo iz Priloge 2 tega pravilnika, če to izhaja iz ugotovitev na terenu, podrobnejših podatkov o izvedbi posega v naravo in iz drugih dejanskih okoliščin. Na podlagi terenskega ogleda, predhodne situacije in študij ter podrobnejših podatkov o posegu je določeno, da se daljinski vpliv 1.000 m oziroma 2.000 m za kompleksni industrijski objekt presoja tudi na mehkužce, rake, kačje pastirje, dvoživke, plazilce (sklednica), piškurje in ribe ter sesalce (vidra).

Na območju neposrednega in dvakratnega daljinskega vpliva nameravanega posega se tako nahajajo naslednja varovana območja:

- območja Natura 2000, na podlagi Uredbe o posebnih varstvenih območjih (območjih Natura 2000) (Uradni list RS, št. 49/04, 110/04, 59/07; 43/08, 8/2012, 33/13, 35/13–popr., 39/13–Odl.US, 3/14, 21/16 in 47/18), in sicer:
- POO Ljubljansko barje (SI3000271) – oddaljenost od posega 95 m
- POV Ljubljansko barje (SI5000014) – oddaljenost od posega 95 m

zavarovana območja:

- Krajinski park Ljubljansko barje (ID 4067) – oddaljenost od posega 54 m, po Uredbi o krajinskem parku Ljubljansko barje (Uradni list RS, št. 112/08, 46/14 – ZON-C in 75/22)
- Ljubljanica (ID 1249) – oddaljenost od posega 202 m, naravni spomenik po Uredbi o krajinskem parku Ljubljansko barje
- Površine z dendrološko pomembnimi drevesi v parku v Verdu (ID 963) – oddaljenost od posega 1.635 m,
- Površine z dendrološko pomembnimi drevesi ob cerkvi Sv. Trojica (ID 962) – oddaljenost od posega 1.995 m,
- Bukev in ginko pri Mlečni (ID 961) – oddaljenost od posega 1.580 m,
- Bukev pred stavbo občine Vrhnika (ID 960) – oddaljenost od posega 1.420 m,
- Tisa za Cankarjevim spomenikom (ID 956) – oddaljenost od posega 1.375 m,
- Cigarovec in krilati oreškar ob šoli (ID 957) – oddaljenost od posega 1.480 m in
- Srebrnolistni javor ob Jelovškovi cesti (ID 955) – oddaljenost od posega 1.350 m, vsi naravni spomeniki so razglašeni po Odloku o razglasitvi dreves za dendrološke naravne spomenike (Uradni list RS, št. 20/95).

Na obravnavanem območju oziroma v njegovi neposredni bližini se nahajajo še naslednja območja, ki imajo s predpisi na področju ohranjanja narave poseben status:

- ekološko pomembno območje, določeno z Uredbo o ekološko pomembnih območjih (Uradni list RS, št. 48/04, 33/13, 99/13 in 47/18), in sicer:
- Ljubljansko barje, ID območja 31400,

naravne vrednote, in sicer:

- Trojiško brezno, ID 43572 – jama z breznom in etažami, poševna jama Pravilnikom o določitvi in varstvu naravnih vrednot (Uradni list RS, št. 111/04, 70/06, 58/09, 93/10, 23/15 in 7/19),
- Petričkovno brezno, ID 40202 – poševno ali stopnjasto brezno, po Pravilniku o določitvi in varstvu naravnih vrednot,
- Buhovo brezno, ID 40043 – brezno, po Pravilniku o določitvi in varstvu naravnih vrednot,
- Mežnarjev brezen pri Sv. Trojici, ID 43571 – brezno, po Pravilniku o določitvi in varstvu naravnih vrednot,
- Podlipska dolina, ID 8027 – Mokrotni travniki v dolini potoka Podlipščice, levega pritoka Ljubljanice po OPN
- Sinja gorica, ID 7982 – osamelec na Ljubljanskem barju pri Sinji Gorici, po Pravilniku o določitvi in varstvu naravnih vrednot ,
- Verd – drevesa v parku, ID 7594 – drevesa v parku na Verdu, po OPN,

- Vrhnika – tisi za Cankarjevim spomenikom, ID 4026 – tisi za Cankarjevim spomenikom na Vrhniki, po OPN,
- Vrhnika – cigarovec, ID 4025 – cigarovec pri šoli na Vrhniki, po OPN,
- Ljubljanica, ID 167 – reka Ljubljanica dolvodno od Vrhnike, po Pravilniku o določitvi in varstvu naravnih vrednot.

Glede na zgoraj navedeno je na podlagi 105. a in 33. a člena Zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 61/06 – ZDru-1, 8/10 – ZSKZ-B, 46/14, 21/18 – ZNOrg, 31/18 in 82/20) treba izvesti presojo sprejemljivosti nameravanega posega v naravo na varovana območja skladno s Pravilnikom o presoji sprejemljivosti.

V obravnavanem primeru se je presoja sprejemljivosti posegov v naravo na varovana območja izvedla v integralnem postopku izdaje gradbenega dovoljenja. Upravni organ na podlagi proučitve ugotovitev Dodatka k poročilu o vplivih na okolje, Presoja sprejemljivosti vplivov posega v naravo za obdelavo odpadkov v podjetju Kemis, d. o. o. na Vrhniki, št. 41-2019 julij 2020, dopolnitve 5. 2. 2021 Lutra, Inštitut za ohranjanje naravne dediščine, Pot ilegalcev 17, 1210 Ljubljana – Šentvid, in pridobljenega, strokovnega mnenja Zavoda RS za varstvo narave OE Ljubljana, št. 3-II-978/2-O-20/AŠL, LJP z dne 2. 11. 2020, ugotavlja, da so vplivi nameravanega posega na varstvene cilje območij natura 2000 POO Ljubljansko barje in POV Ljubljansko barje in z vidika ohranjanja narave sprejemljivi in ocenjeni kot nebitveni ob upoštevanju omilitvenih ukrepov (ocena C).

9.6.a Pričakovani vplivi v času gradnje ter pogoji

Uničenja naravovarstveno pomembnih rastlin, habitatnih tipov in posameznih osebkov oziroma populacij živalskih vrst zaradi fizičnih posegov ni pričakovati. Možen je daljinski vpliv na rastlinstvo zaradi prašenja med gradnjo in vpliv na nekatere skupine živali zaradi hrupa gradbene mehanizacije, ki je ocenjen kot nebitven. Vplivov zaradi osvetljevanja gradbišča ne bo, ker bodo dela potekala izključno v dnevnem času. Vpliv na naravo (rastlinstvo, habitatne tipe, živali in varovana območja) bo med gradnjo nebitven.

Za preprečitev, zmanjšanje ali odpravo škodljivih vplivov na naravo je upravni organ v točki V.6.1. izreka tega dovoljenja določil omilitvene ukrepe, ki se nanašajo na preprečitev svetlobnega onesnaženja vodotoka in s tem negativnega vpliva na žuželke.

9.6.b Pričakovani vplivi v času obratovanja ter pogoji

Glede na naravo posega in dejavnosti, ki se bodo v objektu odvijale se ocenjuje, da obstaja v primeru okoljskih nesreč, predvsem v primeru požara, tveganje za onesnaženje (neposreden in daljinski vpliv na zrak in posledično kopenske ekosisteme, rastlinstvo in živalstvo, ter zaradi spiranja okoliških površin tudi na vodne ekosisteme) voda z onesnaženo požarno vodo.

To oceno potrjujejo tudi rezultati monitoringov ekološkega stanja potoka Tojnice s pomočjo makrofitov in bentoških nevretenčarjev, iz katerih izhaja, da je bila zaradi izlitja požarnih voda v Tojnico dan po požaru izredno močno onesnažen vodotok na lokaciji nameravanega posega in pred izlivom v Ljubljanico. Presežene so bile najvišje dovoljene vrednosti za nikelj, kobalt, 1,2,3-trimetilbenzen, 1,2,4-trimetilbenzen, 1,3,5-trimetilbenzen, policiklične aromatske ogljikovodike: antracen, benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(ghi)perilen, benzo(k)fluoranten, fluoranten, formaldehid, atrazin in nonil-fenol. V Ljubljani (dolvodno od izliva Tojnice) so bile istega dne presežene največje koncentracije za atrazin, letno povprečje pa so presegli nikelj, 1,2,4-trimetilbenzen, diklorometan, benzo(a)piren, fluoranten, AOX in mineralna olja. V Ljubljani je bila visoka tudi vsebnost pesticidov flufenaceta in propazina, za katera mejne vrednosti niso predpisane. Do Črne vasi so v reki Ljubljani koncentracije že upadle, vendar je standard za letno povprečje še vedno bil presežen. Sedem dni po požaru so bili vzorci ponovno odvzeti,

koncentracije pri Kemisu in pred izlivom v Ljubljano so se občutno zmanjšale, še vedno pa so bile presežene vrednosti za nikelj in atrazine, visoke so bile tudi nekatere druge merjene vrednosti.

Rezultati analize tal so pokazali, da so presežene vsebnosti onesnaževal v tleh posledica dejavnosti, ki so se zgodile pred požarom. Izjema je lokacija na območju izliva nevarnih snovi iz Kemisa v Tojnico, kjer vsebnosti preseženih predpisanih vrednosti onesnaževal z globino padajo, kar nakazuje, da so presežene vsebnosti onesnaževal posledica izliva nevarnih snovi na tla. Na posameznih lokacijah so se sicer pokazali možni vplivi požara na vsebnost onesnaževal v tleh, vendar so bile te vsebnosti onesnaževal pod mejnimi vrednostmi.

Analize kakovosti zraka so pokazale, da so bile koncentracije delcev povišane še dva dni po požaru. Razlog za povišane vrednosti preko dneva so aktivnosti na pogorišču, ko je v globinah pogorišča še tlelo in je občasno prihajalo do emisij delcev.

V skladu s pričakovanji o naravni obnovi Tojnice so na ZZRS v letu 2019 potrdili pričakovano izboljšanje stanja ihtiološke sestave, ki je že dokaj blizu naravnemu stanju pred nesrečo (glede na razpoložljivost preteklih podatkov). Med vrstami z naravovarstvenim statusom so v Tojnici že v letu 2018 potrdili navadno nežico, leto kasneje pa že pet dodatnih vrst s podobnim statusom. Že pred nesrečo je bila ocena številčnosti navadne nežice v zgornjem delu Tojnice višja kot v spodnjem (odsek pod vplivom onesnaženosti). Trend po nesreči je na obeh vzorčnih mestih naraščanje številčnosti, vendar še zmeraj s porušeno starostno strukturo, ki se bo vzpostavila šele po naselitvi in namnožitvi vrst. Da je naravna obnovitev Tojnice, ki je dosegla referenčne vrednosti, uspešna, kažejo tudi rezultati meritev ekološkega stanja na podlagi biološkega pod-elementa fitobentos na mestu in pod mestom izlitja.

Obseg onesnaženja v primeru morebitne ponovne nesreče s požarom je odvisen od več dejavnikov, med drugim jakosti in smeri vetra ter vremenskih razmer. Ocenjuje se, da se lahko z ustreznimi preventivnimi ukrepi možne negativne vplive omili do te mere, da bodo vplivi na naravo ob upoštevanju omilitvenih ukrepov nebitni. Na rastlinstvo in habitatne tipe za POO in POV Ljubljansko barje je možen negativni (posreden in daljinski) vpliv v primeru izrednih dogodkov, predvsem na vrste, vezane na vodo (drobni svitek, navadni škržek, navadni koščak, veliki pupek, močvirna sklednica, potočni piškur, pohra, nežica, kapelj, sulec, blistavec, činklja, pezdirk in platnica), zaradi spiranja onesnažene požarne vode ali razlitih onesnaževal v vodotok, kjer se poslabšajo ekološke razmere ter kvaliteta habitatnega tipa, na ostale vrste na območju vpliva pa tudi zaradi onesnaženega zraka. Do možnih negativnih vplivov na vodne organizme bi lahko prišlo v primeru razlitja/razsutja izven nadstrešenih površin (npr. prevrnitev embalažne enote, nalet ali prometna nesreča ipd.). Nadstreški na SV, S iz Z strani objekta bodo preprečevali spiranje manipulativnih površin in zato zmanjšali možnost onesnaženja vodotoka. Za vodne organizme je možno kratko do srednjeročno (predvsem v času povečanega onesnaženja) znižanje uspeha razmnoževanja (zaradi fragmentacije, ki jo predstavlja val onesnaženja).

Slabšanje kakovosti vode v vodotokih lahko negativno vpliva tudi na vidro, ki je na vrhu prehranjevalne verige v vodnih habitatih. V primeru onesnaženja se zmanjša količina razpoložljivega plena in uspešnost preživetja osebkov zaradi biomagnifikacije težkih kovin skozi prehransko verigo. Raziskave so pokazale, da so k upadu vidrine populacije v preteklosti prispevale tudi toksične spojine, predvsem težke kovine (Hg), dieldrin in poliklorirani bifenili (PCB), tako zaradi vplivov na vidrin plen kot tudi zaradi biomagnifikacije skozi prehransko verigo. Nanjo imajo lahko negativne vplive tudi koncentracije živega srebra, nižje od 0,1 mg/kg.

Na habitatna tipa 3260 Vodotoki v nižinskem in montanskem pasu z vodno vegetacijo zvez *Ranunculon fluitantis* in *Callitriche-Batrachion* in 3150 Naravna evtrofna jezera z vodno vegetacijo zvez Magnopotamion ali Hydrocharition so možni negativni vplivi plana (posredni, daljinski) v primeru odtekanja/spiranja nevarnih in škodljivih snovi v vodotoke (potok Tojnica, reka Ljubljana). Z odtekanjem onesnažene vode v vodotok se poslabšajo ekološke razmere in

s tem kvaliteta habitatnega tipa. Ocenjuje se, da bo vpliv posega nebistven ob upoštevanju omilitvenih ukrepov.

Ptice lahko ogroža izguba optimalnih pogojev na gnezdiščih in izguba oziroma onesnaženje prehranjevalnih habitatov. Negativen vpliv na ptice je možen predvsem v primeru onesnaženja vodnih in kopenskih habitatov, s čimer bi se zmanjšala/spremenila (kvalitativno in/ali kvantitativno) prehranska osnova vrst. Na območju posega bo v času obratovanja povečana frekventnost motenj, ki jih predstavljajo transportni promet in manipulacija. Hrup lahko zmanjša ustreznost habitata za večino vrst ptic, predvsem pa so na to občutljive vrste, ki gnezdiijo pri tleh, saj morajo tako več časa nameniti pozornosti pred plenilci. Glede na oceno vplivov hrupa v času obratovanja hrup v času obratovanja ne bo imel bistvenega negativnega vpliva na ptice. Velika uharica se na območju Ljubljanskega barja redno prehranjuje, gnezdi pa na robu kotline. V primeru onesnaženja lahko pride do poslabšanja prehranjevalnega habitata vrste, hkrati pa se ocenjuje, da posegi ne bodo vplivali na povečanje smrtnosti osebkov vrste na območju SPA. Podobno se ocenjuje tudi za selitveno vrsto veliki skovik, ki naseljujejo mozaično kmetijsko krajino, in vrsto sršenar, ki je občutljiv predvsem na človekove motnje v času gnezdenja. Gnezdeče osebkve so v preteklosti sicer opazili na vzhodnem delu Barja. Ocenjuje se, da bo vpliv posega na vrste nebistven.

Na pozitivno in negativno fototaktične vrste lahko vpliva umetno osvetljevanje. Negativni vplivi na žuželke (predvsem metulje, hrošče in skupine vodnih nevretenčarjev) se kažejo v zmanjšani aktivnosti parjenja, vplivu na odlaganje jajčec, raznih poškodbah osebkov na svetilih, vplivih na orientacijo osebkov ter večji izpostavljenosti plenilcem, kar vodi v večjo smrtnost in lahko vpliva na lokalne populacije vrst. Umetno osvetljevanje vpliva tudi na druge živalske skupine kot so: dvoživke, kopenski sesalci, ptice. Svetlobno onesnaženje lahko iz prehranjevalnih habitatov nekaterih vrst netopirjev odtegne žuželke, nekatere vrste netopirjev pa se izogibajo osvetljenim predelom, kar prispeva k zmanjševanju prehranjevalnih habitatov. Žuželke in netopirji so občutljivi na valovne dolžine svetlobe med 335 in 620 nm (netopirji 400-600 nm, hrošči 348-620 nm, metulji 380-610 nm, dvokrilci 335-530 nm). Večina odraslih žuželk in netopirjev je aktivnih od pomladi (začetek marca) do jeseni (do konca oktobra), zato so v tem obdobju najbolj občutljivi na svetlobno onesnaževanje. Vpliv na nekatere žuželke (dvokrilci, nočni metulji) je verjeten tudi v zimskem času. Za osvetljevanje zunanjih površin niso predvidene dodatne svetilke. Obstoječe svetilke na parkirišču so 30 W in imajo max temperaturo 4000 K, enake so tudi svetilke na javni cesti, ki poteka ob lokaciji posega. Ocenjuje se, da je kumulativni vpliv svetlobnega onesnaževanja nebistven ob upoštevanju omilitvenih ukrepov, ki jih je upravni organ določil v V.6.2. točki izreka tega dovoljenja.

Vplive na naravne vrednote v vplivnem območju 2.000 m se lahko pričakuje predvsem v primerih izrednih dogodkov (požar), kjer bi lahko prišlo do onesnaženja zoološke naravne vrednote Podlipska dolina. Vplive na naravne vrednote se ocenjuje kot nebistvene, ob upoštevanju omilitvenih ukrepov. Prav tako se vpliv na EPO Ljubljansko barje ocenjuje z razredom C - vpliv je nebistven zaradi izvedbe omilitvenih ukrepov. Vpliv na ZO Krajinski park Ljubljansko barje in ZO Ljubljana se ocenjuje kot nebistven ob upoštevanju omilitvenih ukrepov (ocena - razred C). Vplivi na dendrološke spomenike v vplivnem pasu 2.000 m ne bodo bistveni (ocena - razred B).

Do kumulativnih vplivov bi lahko prišlo zaradi drugih vplivov na območju posega ter na Natura 2000 območjih, ki segajo tudi izven območja posega, ali drugih posegov/planov. Kumulativni vplivi so možni tudi zaradi že obstoječe rabe prostora v območju. V času obratovanja zaradi posega ob upoštevanju omilitvenih ukrepov ni pričakovati negativnih vplivov, ki bi pomembno prispevali k stanju ohranjenosti varovanih območij. Kumulativni vpliv je ocenjen z oceno C – nebistven ob izvedbi omilitvenih ukrepov.

Za preprečitev, zmanjšanje ali odpravo škodljivih vplivov na naravo v času obratovanja je upravni organ v točki V.6.2. izreka tega dovoljenja določil omilitvene ukrepe, ki se nanašajo zlasti na preprečitev spiranja in iztekanja požarnih vod, onesnaženja vodnega okolja zaradi pesticidov ter zmanjšanje svetlobne obremenitve. V navedeno točko je vključen tudi pogoj glede uporabe ustreznih svetilk, ki ga je z vidika sprejemljivosti svetlobnega onesnaževanja okolja, v mnenju št. 35403-25/2020 z dne 12. 11. 2020 podala tudi Agencija RS za okolje.

9.7 Varstvo pred okoljskimi nesrečami

Lokacija obravnavanega posega spada med potresno bolj ogrožena območja potresno ogroženem območju, saj je projektni pospešek tal v (g) 0,225, kar predstavlja šesto od sedmih stopenj projektne pospeška tal.

Iz izseka karte razredov poplavne nevarnosti iz Hidrološko-hidravlične analize za območje Tojnice, Ekologika d.o.o., PRO H 12040, je razvidno, da območje posega ni na območju poplavne nevarnosti, oziroma je na območju preostale poplavne nevarnosti le minimalen pas na S do SV delu območja LN – kjer izvajanje dejavnosti ni predvideno in kjer gre za območje, poraščeno z obrečno vegetacijo, predvideno kot retenzijsko območje za morebitno poplavljeno vodo.

Glede na požarno nesrečo v maju 2017 je presoja vplivov na okoljske nesreče naravnana na požarno ogroženost. Nosilec nameravanega posega se je odločil za pomembno nadgraditev požarne varnosti s povečanjem požarne odpornosti ločilnih sten požarnih sektorjev ter z vgradnjo neodvisno delujočega šprinkler sistema v pretežnem deležu na težko peno (na območjih z vnetljivimi in gorljivimi odpadki), ki ima samostojne in razvejane povezave na vsak požarni sektor posebej, tako da se v primeru morebitnega požara sproži lokalno gašenje prizadetega sektorja ali njegovega dela, v primeru morebitne širitve požara pa se nato avtomatsko vklopijo še šprinklerji sosednjih požarnih sektorjev.

9.7.a Pričakovani vplivi v času obratovanja in pogoji

V obravnavanem primeru gre za objekt, v katerem se obdeluje in skladišči odpadke, zato se ga obravnava predvsem z vidika pomembnih količin prevzetih odpadkov. Tehnologija obdelave odpadkov se ne spreminja, zato ne bo prihajalo do tveganj zaradi higienskih vidikov in okužbe, prav tako ne bo tveganja zaradi odpadkov z ionizirnim (radioaktivnim) sevanjem, in ne bo tveganj zaradi nastajanja oziroma tvorbe novih plinskih spojin, saj se ne bo izvajalo kemijskih reakcij ali bioloških obdelav, pri katerih nastajajo nove plinske spojine, prav tako pa se ne bo izvajalo termične obdelave z izgorevalnimi procesi.

Zaradi možne prisotnosti večjih količin tekočih odpadkov na lokaciji zaradi posega, predvsem pa zaradi s posegom povezanih aktivnosti, je nosilec posega že v preteklosti izvedel številne tehnične ukrepe za preprečitev onesnaženja tal in vod v primeru razlitij, ti ukrepi pa ostajajo tudi za naprej. Bistveni ukrepi so nadkritje oz. pokritje celotnega območja za ravnanje z odpadki, zadrževalni sistem (lovilna skleda) za območje osmih tehnoloških enot (N1-N8) oziroma rezervoarjev, z internim imenovanjem tudi: cisterne (C1-C9; cisternsko območje), od katerih ima vsaka nazivno prostornino 55 m³, in posebna izvedba tlakov ostalega območja za ravnanje z odpadki, z vgrajenim večjim številom manjših zadrževalnih sistemov.

Glede na zasnovo požarnega varovanja se ocenjuje, da ponovitev požara v obsegu, ki se je zgodil v letu 2017, ni pričakovana in ni verjetna, pod pogojem, da je šprinkler sistem stalno v brezhibnem stanju pripravljenosti, v kolikor bodo izpolnjeni dodatni omilitveni ukrepi, ki jih je upravni organ določil v točki V.7. izreka tega dovoljenja. Zaradi šprinkler sistema obsežnega nastanka požarnih plinov ni pričakovati, prav tako se lokacija posega nahaja na odprtem

območju, kar pomeni dvig in redčenje plinov v zgornjem delu ozračja. Z vidika vpliva požarnih plinov na zdravje in premoženje ljudi je bistvena evakuacija ljudi iz prizadetega območja ter ustreza zaščitna oprema gasilskih enot. Glede na primerjavo s preteklim požarom je zaradi šprinkler sistema na težko peno, ki prepreči dostop kisika do ognja in ga s tem zaduši ter prepreči razvoj polnega požara, predvideni obseg nastanka požarnih plinov temu sorazmerno manjši. Nosilec posega zagotavlja tudi ustrezne zadrževalne kapacitete za nastale požarne vode, ki pa bi zaradi šprinkler sistema in uporabe penila nastale v manjšem obsegu kot v preteklem požaru. Četudi upoštevamo zelo majhno verjetnost za razvoj požara zaradi nedelovanja šprinkler sistema (npr. v primeru odpovedi šprinkler črpalke, do česar lahko kljub rednemu vzdrževanju in preizkusom šprinkler črpalke pride enkrat na 500 let), je zaradi kombinacije polnega obratovanja šprinkler sistema ter verjetne intervencije gasilskih enot, ki se morajo osredotočiti na gašenje - ne pa na stranske učinke gašenja, možen nastanek večje količine požarnih vod, kot je predvidena po izračunih, kar pa bo obvladovano z ukrepom podaljšanja varovalnega zidu med lokacijo območja urejanja in vodotokom Tojnica za 30 m. Navedeno pomeni, da v kolikor bi se ponovilo razlitje požarne vode izven območja posega v isti SV smeri proti Tojnici, bi podaljšek zidu med območjem urejanja in Tojnico preprečil iztok teh vod v Tojnico. S podaljškom omenjenega zidu bo prišlo do povišanja zmožnosti zadržanja požarne vode zaradi povišanja nivoja razlite zadržane vode za 12 cm (razlika med najvišjo JV točko (291,18 m n.v.) in najnižjo SV točko (291,06 m n.v.)).

V letu 2017 je prišlo do prelitja požarne vode na najnižji SV točki cestnega robnika (291,06 m n.v.). Ta točka je še vedno najnižja. Podaljšan protipoplavni zid, ki sega na sosednjo parcelo, bo morebitno presežno požarno vodo usmeril na asfaltirani del omenjene sosednje parcele (preliv čez predhodno omenjeno najnižjo točko, ki je na 291,06 m n.v.), ki se v smeri proti SV dviguje (na 291,39 m n.v.), in ob tem hkrati preprečil izliv v vodotok Tojnica.

Z omenjenim podaljškom zidu bo tako pridobljen dodatni zadrževalni volumen 296 m³. Skupni zadrževalni volumen zaradi podaljšane protipoplavnega zidu bi bil tako: 768 m³ (razpoložljivi zadrževalni volumen do cestnih robnikov) + 296 m³ (razpoložljivi zadrževalni volumen zaradi podaljšane protipoplavnega zida) = 1.064 m³, kar pomeni za 515,5 m³ večji zadrževalni volumen, kot je bil na razpolago v času nesreče v letu 2017 (takratni razpoložljivi zadrževalni volumen je bil 548,5 m³).

Upravni organ je med možnimi vplivi obravnaval možnost nastanka okoljskih in drugih nesreč, pri čemer je upošteval vse vrste snovi, ki vstopajo v proizvodni proces na lokaciji Reciklažnega centra Kemis. V obravnavo so bili vključeni tudi pričakovani vplivi, ki so posledica s posegom povezanih aktivnosti. Za ugotovitev dejstva, ali gre pri nameravanem objektu za obrat manjšega ali večjega tveganja za okolje (SEVESO), bi moral upravljavec za zanesljivo in verodostojno dokazovanje, da naprava ni vir tveganja, kakovostno predstaviti dnevni izračun vira tveganja tako, da je zagotovljena sledljivost z dejanskim prometom (poslovanjem), v povezavi s sledljivostjo zagotavljanja nevarnih lastnosti za vsako vrsto odpadka ter sledljivost izračuna glede na zmožljivost naprave ter procese, kar je bilo potrjeno tudi v pridobljenem mnenju št. 35400-329/2021-2550-7 z dne 3. 5. 2022, Direktorata za okolje, Sektorja za okolje in podnebne spremembe. V 131. in 132. členu Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22; v nadaljevanju ZVO-2) je namreč določeno, da obrat tveganja kot tak opredeli/določi investitor sam. Pravilnost njegove odločitve ali se njegova naprava uvršča med obrate tveganja ali ne, pa lahko preveri zgolj pristojna inšpekcija. Prav tako je treba za obrat tveganja pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, ki podrobneje določa pravila ravnanja z nevarnimi snovmi. Ker se investitor ni opredelil, da je njegov vir obratovanja obrat tveganja, in ker upravni organ nima pristojnosti in pravne podlage za določitev lokacije za obrat tveganja po uradni dolžnosti, je upravni organ z namenom preprečitve možnih negativnih vplivov na okolje v točki V.7. izreka tega gradbenega dovoljenja določil ukrep glede pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja, če bi bilo to potrebno v primeru ugotovitve, da gre za obrat tveganja in s tem zadostil določilu 19.

člena ZVO-2. Z okoljevarstvenim dovoljenjem bi se upravljavec/investitor podrobneje seznanil z vrstami in količinami nevarnih snovi in vrstami njihovih nevarnih lastnosti, s katerimi sme razpolagati, z merili za razvrstitev obratov v obrate večjega ali manjšega tveganja za okolje, z vsebino zasnove zmanjšanja tveganja za okolje in varnostnega poročila, glede obveznosti prijave obrata, obveznosti poročanja o večji nesreči ter o drugih ukrepih za preprečevanje večje nesreče in zmanjševanje njenih posledic.

Zaradi izvedbe vseh predvidenih varnostnih ukrepov, predpisanih omilitvenih ukrepov ter dodatnih omilitvenih ukrepov se ocenjuje, da je tveganje za nastanek okoljske ali druge nesreče, ki bi prerasla začetno stopnjo in se razvila v nesrečo, tako nizko, da je vpliv nebistven zaradi izvedbe omilitvenih ukrepov.

9.8 Monitoring

Gradbišče bo v skladu s 6. točko 3. člena Uredbe o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju vir hrupa, za katerega je potrebno zagotoviti prve meritve in obratovalni monitoring. Upravni organ ugotavlja, da je treba za obratovanje gradbišča, ki je vir hrupa, v skladu s 6. točko prvega odstavka 11. člena Uredbe o hrupu zagotoviti izvajanje lastnega ocenjevanja hrupa v skladu s predpisom, ki ureja prvo ocenjevanje in obratovalni monitoring za vire hrupa ter o pogojih za njegovo izvajanje z ocenjevanjem kazalcev hrupa L(dan), L(večer), L(noč), L(dvn) in oceno kazalcev hrupa L(eq), L(1) in L(99). Spremljanje hrupa med gradnjo obsega nadzor nad skladnostjo uporabljene gradbene mehanizacije in strojev s Pravilnikom o emisiji hrupa strojev, ki se uporabljajo na prostem (Uradni list RS, št. 106/02, 50/05, 49/06,17/11-ZTZPUS-1) in izvajanje meritev hrupa v času intenzivnih gradbenih del na gradbišču pri najbližjih stavbah z varovanimi prostori.

(5) Upravni organ je v skladu z določbami 55. člena GZ zagotovil javni vpogled v zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja in dokumentacijo, ki se nanaša na predmet izdaje gradbenega dovoljenja ter omogočil dajanje mnenj in pripomb v roku 30 dni od dneva javne objave na spletnih straneh e-uprave. Javna objava št. 35105-79/2020/47 z dne 6. 8. 2021 je bila objavljena na spletnih straneh e-uprave od 9. 8. 2021 do 7. 9. 2021, celotna dokumentacija (javna objava, zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja, DGD, PVO in mnenja) pa na spletnih straneh MOP. Javna objava je na podlagi sedme alineje tretjega odstavka 55. člena GZ v 6. točki vsebovala tudi poziv k priglasitvi udeležbe v postopek vsem, ki lahko pridobijo status stranskega udeleženca v integralnem postopku, da lahko v roku 30 dni od objave tega javnega naznanila priglasijo svojo udeležbo. V času javne objave mnenje in pripomb javnosti ni bilo podanih, upravni organ pa tudi ni prejel nobene priglasitev stranskih udeležencev v tem postopku. Še pred javno objavo udeležbo sta se kot stranska udeleženca priglasila dne 6. 10. 2020 Občina Vrhnika in dne 8. 6. 2021 AAG, mednarodno društvo za zaščito okolja in narave (v nadaljevanju AAG). Upravni organ je ugotovil, da sta priglašeni osebi izkazali pravni interes za udeležbo v postopku kot stranska udeleženca. AAG je v priglasitvi k udeležbi v postopek izpostavljala, da naj se dejavnost družbe Kemis izseli iz občine Vrhnika in se z gradnjo ne strinja, da družba ne obvladuje tehnologije obdelave odpadkov, da naj se družbi certifikat EMAS odvzame, del krivde pripisuje tudi okoljevarstvenim dovoljenjem in zahteva odvzem OVD po ZVO-1. Meni tudi, da bi Kemis moral delovati v skladu s SEVESO predpisi.

Upravni organ je priglašena stranska udeleženca povabil na ustno obravnavo, razpisano na dan 10. 9. 2021. Po predstavitvi obravnavanega posega je občina Vrhnika po pooblaščenca vztrajala pri svojih navedbah iz svojih mnenj (št. 351-238/2020 (5-01) z dne 27. 10. 2022 in št. 351-238/2020 (5-01) z dne 11. 3. 2021) in ponovila opozorila na nezakonitost vodenja integralnega postopka po tretjem odstavku 43. člena GZ, saj naj bi odločanje temeljilo na še ne pravnomočni odločbi gradbenega inšpektorja, katerega odločitev je predmet presoje v upravnem sporu. Upravno sodišče namreč po navedbah občine Vrhnika lahko odloči, da je cel

objekt Kemisa nelegalna gradnja ali da je cel objekt zakonita gradnja, odločitev upravnega organa, da tega dejstva ne bo upošteval, pa zato po njenem prepričanju predstavlja absolutno bistveno kršitev postopka. Pooblaščenec Občine Vrhnika je zatrjeval, da predmetna projektna dokumentacija v integralnem postopku ni dopolnjena skladno s pripombami Občine Vrhnika kot mnenjedajalca. Posebej je izjavil, da Občina Vrhnika kot lastnik javnega vodovodnega omrežja ne more zanesljivo zagotoviti vode za gašenje obrata Kemis in to tudi ni predmet izvedeniškega mnenja, ki je vložen v integralni postopek. Nadalje je Občina Vrhnika izjavila, da CČN Vrhnika ni dimenzionirana za možne industrijske odpadne vode, ki se lahko pojavijo na priključku obrata Kemis na javno kanalizacijsko omrežje. Občina Vrhnika je oporekala izračunu investitorja o tem ali se objekt razvršča med obrate tveganja. Občina je ugotavljala napačen izračun v 4. točkah in ugotavljala, da se obrat Kemisa razvršča najmanj med male obrate tveganja. Občina je opozarjala upravni organ, da investitor ni zadostno pojasnil tveganje, ki nastaja zaradi še neobdelanega sprejetega nevarnega odpadka (tistega, ki je gorel v požaru letu 2017). Navajala je, da je premalo podatkov, da bi se ugotovilo, kolikšna je zmožljivost obrata, kar se tiče sprejema odpadkov v boksih, ugotavljala je, da je mogoče ob pravilnem izračunu največjega dejanskega stanja količine nevarnih odpadkov tolikšna, da se obrat brez nadaljnjega razvršča med obrate tveganja. Občina je na podlagi podatkov in ponovitev izračuna dokazovala, da je obrat Kemisa dejansko SEVESO objekt in sicer objekt najmanj malega tveganja. Občina je menila, da če je dvom o tem, ali je izračun pravilen, da se o tem načinu izračuna povpraša Komisijo EU oziroma je to naložila upravnemu organu. Občina Vrhnika je trdila, da je z objavo zgolj v informacijskem sistemu eUprava prišlo v predmetnem postopku do kršitve drugega odstavka 6. člena Direktive o PVO. Logično naj bi bilo, da je udeležba javnosti oziroma možnost seznanitve s postopki kot so predmetni v najvišjem javnem interesu in zato tudi Direktiva PVO izrecno določa, da se sodelovanje javnosti omogoči na način, da se jo elektronsko in z javnimi objavami v drugih tiskanih medijih seznanijo z možnostjo udeležbe. Glede na nadrejenost direktive nacionalni zakonodaji je predlagala, da naslovni organ, ki vodi postopek, upošteva in ponovi objavo, saj je to tudi skladno z učinkovitostjo in ekonomičnostjo postopka ter v izogib morebitnim tovrstnim očitkom v nadaljevanju. Obenem v vlogi opozarjala tudi na vloženo pobudo za oceno ustavnosti samega prostorskega akta Občine Vrhnika, ki je podlaga za zahtevo, ki jo je vložil investitor in zato predlagala, da se tudi to upošteva v nadaljevanju postopka kot vsebinski ugovor. Pooblaščenca podžupanja Občine Vrhnika je v imenu krajanov Sinje gorice zahtevala, da se PVO naredi v širšem obsegu in ne samo na ograjo Kemisa. Dejstvo je, da je bila ugotovljena velika onesnaženost okolja po požaru leta 2017, kar potrjujejo tudi podatki Arsa. V svojem imenu kot najbližja sosedja podjetja Kemisa (oddaljena 150 m) je še dodala, da so imeli v družini zaradi požara velike zdravstvene težave.

Med postopkom so po izteku roka iz javne objave svojo udeležbo v postopku priglasili še družba Kropf, d.o.o., Pot na Tojnice 39, 1360 Vrhnika, ki jo zastopa odvetnica Eva Lavtar, Ljubljanska cesta 88, 1230 Domžale, Javno podjetje Komunalno podjetje Vrhnika d.o.o. (v nadaljevanju JP KPV), Pot na Tojnice 40, 1360 Vrhnika ter 7 fizičnih oseb, ki jih zastopa Odvetniška pisarna Starman d.o.o., Kolodvorska cesta 1, 6000 Koper. Upravni organ je vloge priglašeni zavrgel s sklepi št. 35105-79/2020/61 z dne 11. 10. 2021, št. 35105-79/2020/62 z dne 11. 10. 2021 in št. 35105-79/2020/70 z dne 28. 10. 2021 kot prepozno vložene. Zoper navedene sklepe so imenovani vložili tožbe na Upravno sodišče Republike Slovenije, to pa je v upravnem sporu sklepe odpravilo in vloge vrnilo upravnemu organu v ponovni postopek zaradi nepravilno zavzetega stališča upravnega organa glede določanja stranskih udeležencev v integralnem postopku in pravočasnosti priglasitev v postopek. Upravni organ je v nadaljevanju postopka imenovane ter lastnike sosednjih zemljišč parc. št. 2718/22 k.o. Vrhnika, 2715/13 k.o. Vrhnika, 2957/1 k.o. Blatna Brezovica, 2968/1 k.o. Blatna Brezovica in 2970 k.o. Blatna Brezovica štel kot stranske udeležence in jih povabil na ustni obravnavi, ki jih je opravil dne 9. 1. 2023 in 13. 1. 2023. Pred opravo ustnih obravnav je upravni organ prejel vlogo Občine Vrhnika in ostalih stranskih udeležencev, ki jih zastopa Odvetniška pisarna Starman d.o.o. iz Kopra. V vlogi so se sklicevali na Strokovno mnenje SIPPO d.o.o. iz decembra 2022 (kasneje v postopku

tudi predloženo upravnemu organu) in utemeljevali, da gre v zadevi za obrat tveganja za okolje ter da je dokumentacija v tem pogledu pomanjkljiva.

Vabljeni stranski udeleženci, ki so se udeležili ustnih obravnav, so po predstavljeni dokumentaciji za poseg v zadevi po pooblaščenih podali svoje pripombe.

Odvetnik Janez Starman je v imenu stranskih udeležencev, ki jih zastopa, navedel, da pogojev za izdajo gradbenega dovoljenja v zadevi ni, da je odločilno načelo previdnosti in preventivnosti, da je nedopustno »pravno« izključevati nevarne odpadke iz definicije nevarnih snovi in da je potrebno vse pogoje obratovanja presojati glede na maksimalne proizvodne oz. skladiščne kapacitete in ne glede na dejanske prisotnosti snovi na območju, oz. vsakokratnega vzorca mešanice nevarnih snovi, kot to v svojih prilagojenih analizah prikazuje investitor.

Občina Vrhnika je po svojem pooblaščenju ponovila svoje pripombe iz mnenj o sprejemljivosti posega in ob priliki izvedene ustne obravnave z dne 10. 9. 2021. Ob navedenem tudi meni, da je gradnja neskladna s prostorskimi izvedbenimi akti, saj 4. člen Odloka o OLN za prostorsko ureditev skupnega pomena za Reciklažni center na Vrhniki določa, da se ureditveno območje nanaša na gradnjo objektov za predelavo ter pripravo odpadkov oziroma da postopki odstranjevanja odpadkov (postopka D9 in D13) v OLN niso predvideni, da se objekti O+O1 neustrezno razvrščeni. Dalje še izjavlja, da v aktualni dokumentaciji ni upoštevana njena pripomba, da javni vodovod v njeni lasti ne zagotavlja v primeru požara zanesljivo dobavo redne porabe za pitno in sanitarno vodo in hkrati zanesljivo dobavo, potreben pretok in zalogo za gašenje obrata Kemis.

JP KPV se je po pooblaščenju skliceval na obveznosti investitorja, da prepreči širjenje požara na druge stavbe. 3. člen Pravilnika o požarni varnosti v stavbah določa način projektiranja in grajenja tako, da se omejuje širjenje požara na sosednje objekte zaradi majhne razdalje med streho objekta investitorja do stalaže, ki jo ima nameščeno na steni JP KPV, razdalja zelo majhna in ne preprečuje širjenja požara. Kot mnenjedajalec ponovno navaja razloge, zaradi katerih mu je bila onemogočena podala mnenja. Na podatke investitorja o obstoječem hidrantskem sistemu z zagotavljanjem pretoka vode 22 l/s, za gašenje pa je potreben pretok 27 l/s, zaradi česar pa mora biti 5 l/s odvzeti iz rezervoarja za gasilno vodo, glede na dejanske okoliščine primera meni, da zagotavljanje standarda dvournega gašenja ni ustrezno, oz. primerno. Leta 2017 je namreč gašenje požara trajalo več kot 2 ure, cca. 11 ur, v tem času v omrežju pretok padel pod 22 l/s, kar za JP KPV pomeni, da ne more več zagotavljati svoje javne službe. Zato JP KPV ni mogel podati pozitivnega mnenja za priklop objekta na javno vodovod. omrežje in tudi dane ocenjuje, da je mnenje izvedenca Mirta Martelanca z dne 10. 6. 2021 pomanjkljivo, ker ne upošteva teh dejstev. Menil je, da v dokumentaciji navedeni pretok in količina vode ne zagotavljata zadostne požarne varnosti objekta JP KPV. Opozoril je še, da je objekt investitorja odprt objekt, kar pomeni, da se emisij hrupa in onesnaženje zraka lahko nemoteno širijo na objekt JP KPV.

Družba Kropf in stranski udeleženci kot lastniki sosednjih zemljišč in zemljišč v območju ob obravnavanem posegu so se po pooblaščenju uvodoma sklicevali in pridružili pripombam, ki so jih navedli Občina Vrhnika in JP KPV. Menili so, da investitor ne odpravlja vzrokov za večjo okoljsko nesrečo, temveč ta obrat predstavlja stalno tveganje za okolje in posledično za njihovo zdravje in premoženje, saj vplivi na okolje ob morebitnem ponovnem požaru imajo lahko katastrofalne posledice. Po njihovem mnenju gre za obrat tveganja za okolje zaradi večjih količin predelave skladiščenja in zbiranja nevarnih odpadkov, njihovega mešanja, še posebej pa odpadnih motornih in mazivnih olj, zaradi česar je investitor zavezanec po SEVESu. Zaradi navedenega mora po njihovem prepričanju kot takšen zavezanec pripraviti tudi PVO skladno z 8. členom Uredbe o posegih v okolje, za katero je treba izvesti PVO. Menili so tudi, da investitor v zadostni meri ne obvladuje tehnologije obdelave odpadkov.

Pooblaščenec investitorja je tekom oprave ustne obravnave z dne 13. 1. 2023 predložil izjavo v postopku na pripombe stranskih udeležencev, ki so bile podane na ustni obravnavi z dne 9. 1. 2023. V izjavi je investitor poudaril, da je bilo glede zagotavljanja pitne in sanitarne vode in hkrati zanesljive dobave potrebnega pretoka in zaloge za gašenje že pojasnjeno. Glede utemeljevanja neskladnosti posega v zadevi s prvim odstavkom 4. člena OLN je pojasnil, da odlok ni predpis s področja varstva okolja, temveč predpis urejanja prostora, ki ne uporablja terminologije iz okoljskih predpisov, dejavnost »predelava in priprava odpadkov« je razumeti v opisnem smislu in ne v smislu uporabe terminologije iz okoljskih predpisov. Skliceval se je na to, da sta z Odlokom predvidena tudi postopka D9 in D13, kar Preglednici 1 določa, da so predvideni oziroma dovoljeni postopki predelave in odstranjevanja odpadkov, ki so v skladu s Prilogama 5 in 6 Uredbe o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 34/08), vključno s postopkoma D9 in D13. Stranski udeleženci pa so na izjavo odgovorili. Sklicevali so se na svoje pripombe tekom postopka, pridružili pripombam ostalih stranskih udeležencev in dodatno utemeljevali neskladnost posega v zadevi s prvim odstavkom 4. člena OLN. Ta, kot navajajo, odstranjevanja odpadkov ne dovoljuje. Menijo, da gre v primeru prostorskega akta za dokument, na katerega ima samo Občinski svet Občine Vrhnika zakonito pravico, da poda obvezno razlago predpisa in naj se za takšno obvezno razlago zaprosi ter prekine postopek za izdajo integralnega gradbenega dovoljenja v zadevi.

Upravni organ v nadaljevanju svojo opredelitev do ugovorov stranskih udeležencev povezuje v sklope, kot sledi:

- glede vloge in obravnave zahtevka po GZ

Glede pripomb Občine Vrhnika, da so vsi objekti že zgrajeni in bi moral upravni organ namesto zahtevka investitorja za izdajo gradbenega dovoljenja za rekonstrukcijo glavnega objekta z nadstrešnico O+O1 počakati do odločitve upravnega sodišča ali gre za novogradnjo objekta ali rekonstrukcijo v inšpekcijski zadevi kot o predhodnem vprašanju, zahtevo pa obravnavati kot legalizacijo objekta, upravni organ ugotavlja, da so neutemeljene. Zmotno je po njegovem mnenju tudi pravno naziranje glede vodenja postopka v zadevi, ki temelji na oceni primernosti vložene zahteve za izdajo gradbenega dovoljenja, ki jo je izdelal pooblaščenec stranskih udeležencev in ki je priloga mnenju občine.

GZ za primere že zgrajenih nedovoljenih objektov investitorjem omogoča naslednje možnosti:

a.) izdajo odločbe po določbah V. poglavja z naslovom Legalizacija izvedenih gradenj pred uveljavitvijo zakona po izrednih postopkih, vezanih na določene okoliščine, predvsem starost objekta, katerih značilnost je v nujenju določenih, v omenjenem poglavju dopustnih »odpustkov« v odnosu do pogojev, ki jih je treba izpolniti v rednem postopku;

b.) druga možnost je namenjena primerom, ko gre za predvideno novogradnjo k objektu, na primer prizidave. In sicer v tretjem odstavku 43. člena GZ določa, da se gradbeno dovoljenje za gradnjo, ki se nanaša na obstoječi objekt, ki je nelegalen, lahko izda, če se postopek izdaje gradbenega dovoljenja združi z izdajo gradbenega dovoljenja za že obstoječ objekt ali izdajo odločbe iz V. poglavja devetega dela tega GZ in se obstoječi objekt v tem postopku legalizira. Slednje pomeni, da lahko investitor v takem primeru hkrati poda zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja za gradnjo na obstoječem objektu in za izdajo ene od »legalizacijskih« odločb. Tudi v tem primeru zakon v delu obstoječega objekta dopušča »odpustke« v odnosu do pogojev, ki bi jih bilo sicer treba izpolniti v rednem postopku;

c.) kot tretja možnost pa se v primerih že zgrajenih nedovoljenih objektov lahko vodi postopek po rednem postopku (izdaja gradbenega dovoljenja, prijava začetka gradnje in izdaja uporabnega dovoljenja po splošnih določbah zakona) in upravni organ na podlagi zahtevka

investitorja in predložene dokumentacije vodi postopek izdaje gradbenega dovoljenja kot za novo gradnjo, z vso dokumentacijo, ki je predpisana za redni postopek in torej pod »strožjimi pogoji« v odnosu do postopkov, ki se vodijo deloma ali v celoti po t.i. legalizacijski shemi iz V. poglavja devetega dela. V slednjem primeru upravni organ v tem postopku v skladu s 106. členom GZ-1 odmeri nadomestilo za degradacijo in uzurpacijo.

V konkretnem primeru se postopek izdaje gradbenega dovoljenja vodi po določbah, ki veljajo za integralni postopek, v povezavi z določbami rednega postopka, ki jih zakon v poglavju, ki se nanaša na integralni postopek, ne ureja drugače. Ker iz predložene dokumentacije izhaja, da se je objekt že izvedel, je upravni organ izdal odločbo o nadomestilu za degradacijo in uzurpacijo prostora, katerega plačilo je eden izmed pogojev za izdajo predmetnega dovoljenja.

Kolikor gre za zadržke stranskih udeležencev glede vloge v delu rekonstrukcije objekta, upravni organ odgovarja, da je predmet upravnega postopka dovoljenost takšne gradnje, kot je opredeljena v predloženi projektni dokumentaciji in v okviru zahtevka investitorja. Zahtevek investitorja je rekonstrukcija glavnega objekta O+O1. Projektna dokumentacija obravnava rekonstrukcijo obstoječega objekta z gradbenim in uporabnim dovoljenjem nad temeljno talno ploščo, v obsegu, kot je to določeno v točki I.1. izreka tega dovoljenja. 35. točka 3. člena GZ določa, da je rekonstrukcija spreminjanje tehničnih značilnosti obstoječega objekta, pri čemer se delno ali v celoti spreminjajo njegovi konstrukcijski elementi, zmogljivost ali izvedejo druge njegove izboljšave, pri čemer se morajo ohraniti najmanj temelji ali kletni zidovi obstoječega objekta, in se gabariti objekta praviloma ne povečajo, lahko pa se zmanjšajo; povečanje gabaritov je v okviru rekonstrukcije mogoče le zaradi usklajevanja z bistvenimi zahtevami, kot jih za objekte določajo predpisi, ki urejajo graditev. Ker se z nameravano gradnjo ohranjajo obstoječi temelji in del obstoječega objekta in se z gradnjo ne spreminjajo gabariti obstoječega objekta, je zahtevek investitorja za rekonstrukcijo objekta O+O1 skladen z določbami GZ.

Glede na zgoraj navedeno je tudi brezpredmetna trditev Občine Vrhnika, da bi moral upravni organ pred odločitvijo počakati na odločitev gradbene inšpekcije v ponovnem inšpekcijskem postopku, saj je zavezan le odločanju glede zakonitosti nameravane gradnje, kot je prikazana v projektni dokumentaciji.

Glede pripombe Občine Vrhnika, da v projektni dokumentaciji ni izrecno navedeno, kateri deli objekta so predmet rekonstrukcije, kateri deli pa predmet novogradnje, upravni organ navaja, da je investitor, kot je navedeno v točki III.A. Projektna dokumentacija za pridobitev mnenj in gradbenega dovoljenja, izreka tega dovoljenja projektno dokumentacijo večkrat dopolnjeval (1.dopolnitev februar 2021, 2.dopolnitev april 2021, 3.dopolnitev november 2021) sestavni del te dopolnjene dokumentacije, pa so tudi tehnični prikazi, kjer so na listih T1-O1-1 Tloris temeljev, T-O1-2 Tloris pritličja, T-O3-3 Tloris nadstropja, T-O1-4 Tloris ostrešja, T-O1-5 Tloris strehe, T-O1-6 Prerez A-A, B-B, T-O1-7 Prerez C-C, D-D, T-O1-8 Fasade JV – SZ, T-O1-9 Fasade JZ – SV, kjer so obseg obstoječega stanja, rekonstrukcij in vzdrževanja objekta jasno razvidni. Slednje pa, kot je že prej pojasnjeno, v luči ugovorov o teku postopka v upravnem sporu v inšpekcijski zadevi in posledic tega na postopek izdaje gradbenega dovoljenja v integralnem postopku, iz prej navedenih razlogov ni več pravno pomembno.

- glede prostorskega akta oziroma sprejemanja tega akta

Glede navedb, ki se nanašajo na kršitve Direktive 2001/42 in 212/18/EU, opustitev celovite presoje vplivov na okolje ob spremembi akta v letu 2016 in posledično neustavnost in nezakonitost prostorskega akta v zadevi, upravni organ odgovarja, da mora upravni organ odločati na podlagi veljavnih predpisov. Okoliščine, ki se nanašajo na prostorsko načrtovanje, ne morejo biti predmet tega postopka in tudi ne okoliščine, ki se nanašajo na pridobivanje okoljevarstvenih dovoljenj. Ne glede na navedeno se pripominja, da je bil prostorski akt v zadevi

sprejet na podlagi predpisov, ki so veljali v času sprejetja, še vedno velja in je veljavna pravna podlaga za izdajo gradbenega dovoljenja, presoja njegove zakonitosti in ustavnosti pa je v izključni pristojnosti Ustavnega sodišča Republike Slovenije. Pobuda za oceno ustavnosti in zakonitosti prostorskega akta, na katero se sklicujejo stranski udeleženci, sama po sebi ne onemogoča odločanja na podlagi takega akta. Kot že rečeno, je prostorski akt v zadevi veljaven in ga je upravni organ dolžan upoštevati. Ne nazadnje pa je iz sklepa Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-153/21-6 z dne 18. 11. 2021 razvidno, da sta bili zahteva oziroma pobuda, na katero se sklicujejo stranski udeleženci, zavrženi, v sklepu pa pojasnjena pristojnost sprejemanja prostorskega akta ter možnost spremembe odločitve glede celovite presoje vplivov na okolje v konkretnem primeru, ki je občina kot pripravljavec prostorskega akta ni izkoristila.

V zvezi s pripombo glede razširitve zmogljivosti reciklažnega centra, da te niso bile presoјane in te niso dopustne, upravni organ ponovno pojasnjuje, da je prav povečanje zmogljivosti obdelave odpadkov predmet presoјe vplivov na okolje v tem postopku.

- glede skladnosti posega s prostorskim izvedbenim aktom

Uvodoma se upravni organ sklicuje na gornjo obrazložitev te odločbe v delu, ko ugotavlja skladnost posega v zadevi z OLN in v delu ugotovitev, ki se nanašajo na skladnost v tem pogledu iz že predhodno navedenih mnenj Občine Vrhnika. V zvezi z ugovorom, da objekt po OLN ni dopusten, saj ta ne predvideva odstranjevanja odpadkov (postopka D9 in D13), pa upravni organ dodaja sledeče:

V 4. členu OLN določa funkcijo ureditvenega območja in v prvem odstavku tega člena to ureditveno območje namenja gradnji objektov, ki jih v nadaljevanju navaja in med drugim je to objekt za predelavo in pripravo odpadkov (prva alineja), ki vsebujejo nevarne snovi. V drugem odstavku tega člena OLN na celotnem območju urejanja namenja še drugim, tam naštetim posegom. V tretjem odstavku tega člena pa OLN določa glavne skupine odpadkov, ki se jih bo predelovalo in skladiščilo in jih taksativno našteva. V četrtem odstavku tega člena nazadnje OLN navaja še, katere dejavnosti ravnanja z odpadki se na območju prostorske ureditve ne bodo izvajale in jih taksativno našteva.

Normodajalec je glede na strukturo navedene določbe v prvih dveh odstavkih navedenega člena določil tam dopustne gradnje objektov. V tretjem odstavku navedenega člena je OLN določil glavne skupine odpadkov, ki se jih bo predelovalo in skladiščilo, medtem ko so v četrtem odstavku tega člena navedene naslednje dejavnosti ravnanja z odpadki, ki se na območju prostorske ureditve ne bodo izvajale: sežig, kompostiranje, anaerobna obdelava bioloških odpadkov (bioplinarna), odlaganje, zbiranje in obdelava klavničnih, radioaktivnih odpadkov, blata iz greznic in malih čistilnih naprav ter mešanih gospodinskih odpadkov.

Kolikor gre za gradnjo objektov iz prvih dveh odstavkov tega člena, je v tem delu zato, ker sam predpis ne določa drugače, razumevanje pojmov gradnje objektov temeljiti v zakonu, ki ureja graditev in v času sprejemanja odloka je bil to Zakon o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – odl. US, 57/12, 101/13 – ZDavNepr, 110/13, 22/14 – odl. US in 19/15, ZGO-1). V tretjem in četrtem odstavku tega člena, ki navaja skupine odpadkov in dejavnosti ravnanja z odpadki, pa gre iz istega razloga kot pri pojmihi za graditev za uporabo pojmov, katerih pomen temelji na takrat (čas sprejema odloka) veljavnem Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15 in 30/16, ZVO-1) in na področnem podzakonskem aktu, v času sprejemanja odloka veljavni Uredbi o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15, 69/15; Uredba).

Sistematična in s to povezana logična metoda razlage ter namenska razlaga pripeljejo do zaključka, da ima določba prvega odstavka 4. člena OLN drugačno vsebino, kot jo ponuja ozka jezikovna razlaga stranskih udeležencev kot razlage, po kateri se dopušča gradnjo objekta za predelavo in pripravo, ne pa tudi za odstranjevanje. Ta je preozka že, ko se ta jezikovna razlaga ob tem naslanja na pojme iz ZVO-1, pri tem pa obenem tudi nedosledna, saj je dejavnosti ravnanja z odpadki po ZVO-1 zbiranje, prevoz, predelava in odstranjevanje (3. člen ZVO-1, točka 7.12), priprave odpadkov kot opisa dejavnosti objekta v zadevi, pa definicija pojma niti ne vsebuje. Pač pa je sporočilo navedenega določila treba iskati v povezavi s četrtem odstavkom navedenega člena OLN, kjer so navedene dejavnosti, ki se na območju prostorske ureditve ne bodo izvajale in ki med tam našteje načine ravnanja z odpadki uvršča način, ki se po predpisih s področja varstva okolja med drugim uvršča tudi med odstranjevanje, kot je v danem primeru sežig. Če bi normodajalec namenil, da odstranjevanje kot vrsta ravnanja z odpadki tam ni dopustno, bi to v tem delu četrtega odstavka tega člena tudi določil in ne navedel samo enega izmed načinov odstranjevanja kot ravnanja z odpadki. Iz navedenih razlogov po ugotovitvi upravnega organa določbe prvega odstavka 4. člena OLN ne gre razumeti kot določila, da odstranjevanje v objektu v zadevi kot ravnanje z odpadki tam (sploh) ne bi bilo dopustno, pač pa se v objektu ne predvideva med drugimi tam navedenimi načini ravnanja z odpadki sežiga kot načina odstranjevanja odpadkov. Upravni organ je pri tem upošteval tudi namen normodajalca, kot izhaja iz gradiva ob sprejemanju OLN. Iz dokumenta Spemembe in dopolnitve občinskega lokacijskega načrta za prostorsko ureditev skupnega pomena za reciklažni center na Vrhniki, št. 1270-41/10, februar 2016, Sonet d.o.o., Vrhnika, na podlagi katerega je bil sprejet Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka (Uradni list RS, št. 15/16), kjer so predvideni postopki obdelave nevarnih odpadkov (stran 23), izhaja, da sta med ostalimi postopki obdelave predvidena tudi postopka D9 (Fizikalno-kemična obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo s katerim koli od postopkov, označenih z D1 do D12, npr. izparevanje, sušenje, kalcinacija itd.) ter D13 (Spajanje ali mešanje pred izvajanjem katerega koli od postopkov, označenih z D1 do D12).

Obvezna razlaga Občinskega sveta po ugotovitvah upravnega organa zato ni potrebna za razumevanje navedene določbe, saj bi z morebitno obvezno razlago v prvem odstavku tega člena v smislu ugovora (nedopustnost dejavnosti odstranjevanja po določbah ZVO-1 v objektu nasploh) pod vprašaj postavila smisel določbe v četrtem odstavku tega člena, ki določa povsem konkretne načine ravnanja z odpadki, ki vključujejo tudi odstranjevanj in po drugi strani bi taka razlaga preseгла pojem obvezne razlage s tem, da bi taksativno našteje dejavnosti v četrtem odstavku tega člena z enega načina odstranjevanja odpadkov razširila na dejavnost odstranjevanja.

- glede bližine objektu JP KPV in emisij hrupa in zraka zaradi odprtega objekta Kemis

Glede pripombe, da je objekt investitorja odprt objekt, kar pomeni, da se emisije hrupa in onesnaženje zraka lahko nemoteno širijo na objekt JP KPV, upravni organ pojasnjuje, da se lokacija posega nahaja na območju podrobnejše namenske rabe: gospodarska cona (proizvodno-obrtno-komunalna cone Tojnica), ki se skladno z Uredbo o mejnih vrednostih kazalcev hrupa v okolju uvršča v IV. stopnjo varstva pred hrupom. Okolje na mestu ocenjevanja ni prekomerno obremenjeno s hrupom, oziroma mejne vrednosti kazalcev hrupa za celotno obremenitev okolja s hrupom (Ldvn 69 dB in Loč 59 dB) niso presežene. Ker poseg neposredno ne meji na stavbe z varovanimi prostori, ocenjevanje ravni hrupa pri objektu JP KPV ni potrebno.

Glede emisij zraka pojasnjujemo, da so vrste in količine emisij snovi v zrak podrobno obravnavane v poglavju 2.3.4 PVO in ovrednotene v poglavju 5.2.1 PVO. Še posebej poudarjamo, da sama manipulacija, to je pretovarjanje odpadkov v ali iz tovornih vozil, ni

okarakterizirana kot vir razpršenih emisij prahu, saj se na lokacijo ne dobavlja razsutih prašnih odpadkov in jih ne iztresa. Prav tako ne prihaja do razpršene emisije prahu v postopkih obdelave odpadkov D13 in R12. V okviru ostalih postopkov obdelave odpadkov, povezanih s posegom, pa prihaja do nastajanja oddušnih emisij pri prečrpavanju, mešanju in separiranju odpadkov s pretežno vsebnostjo organskih topil ali odpadnih organskih topil (N4, N5, N7, N8), pri čemer se navedene oddušne emisije zajema in odvaja v napravo za čiščenje emisij, kjer se izvede tristopenjska zaporedno vezana filtracija z granuliranim aktivnim ogljem, od tam pa se očiščene odpadne emisije odvaja preko odvodnika Z1 v zunanje ozračje. Iz presoje vplivov na okolje izhaja ocena, da bodo emisije v času obratovanja predstavljale minimalen vpliv.

- glede projektne dokumentacije

V zvezi s pripombo Občine Vrhnika glede neustreznega DGD, ki naj glede na določila Pravilnika o podrobnejši vsebini dokumentacije in obrazcih, povezanih z graditvijo objektov (Uradni list RS, št. 36/18, 51/18 – popr., 197/20 in 199/21 – GZ-1) ne bi vseboval navedbo načrtov, s katerimi se bo v fazi izdelave projektne dokumentacije za izvedbo gradnje (PZI) zagotavljalo izpolnjevanje bistvenih zahtev in druge strokovne podlage, ki jih zahtevajo posebni predpisi in jih je treba izdelati pri nadaljnjem projektiranju, upravni organ ugotavlja, da je investitor s predložitvijo dopolnitev DGD (1.dopolnitev februar 2021, 2.dopolnitev april 2021, 3.dopolnitev november 2021) zadostil pogoju ustreznosti DGD. Ustrezni načrti so navedeni v točki 4. Druge vsebine – zagotavljanje bistvenih zahtev tehničnega poročila DGD.

Glede zahteve, da bi bilo treba že v fazi izdelave DGD predložiti tudi požarni red z obveznimi prilogami upravni organ pojasnjuje, da to niso vsebine te dokumentacije. Elaborati in izkazi so v skladu z določbami Pravilnika o podrobnejši vsebini dokumentacije in obrazcih, povezanih z graditvijo objektov, sestavni del projektne dokumentacije za izvedbo gradnje (PZI) ali pa sestavni del dokazila o zanesljivosti objekta (DZO).

- glede neupoštevanja izdelane hidrološko hidravlične študije poplav

Upravni organ uvodoma navaja, da se lokacija posega ne nahaja na območju pomembnega vpliva poplav, niti na vodovarstvenem območju. Poplavna študija je bila, kot to navaja v svojih pripombah tudi Občina Vrhnika, izdelana kot ena izmed strokovnih podlag, na katerih temeljijo rešitve sprememb in dopolnitev OLN v letu 2017 in v postopku izdaje predmetnega dovoljenja kot take niso podlaga za odločanje.

- glede zagotavljanja zadostne količine vode in neustreznosti CČN Vrhnika za sprejem industrijskih odpadnih voda

Glede pripombe stranskih udeležencev, da ni zagotovljene zadostne količine vode, ki bi jo lahko v primeru požara uporabil, upravni organ pojasnjuje, da je bil šprinkler sistem izveden z namenom hitre reakcije in takojšnje pogasitve morebitnih začetnih požarov, tako da zaradi zaloge vode v novem rezervoarju gasilne vode odjem vode iz javnega omrežja ni predviden oz. do takega odjema vode iz javnega omrežja, kot se je zgodil v letu 2017, ravno zaradi šprinkler sistema ne more priti. Omenjeni rezervoar gasilne vode pomeni bistveno zmanjšanje obremenitve javnega omrežja glede na staro stanje. Iz PVO izhaja podatek, da je iz hidranta možno odvzeti 22 l vode/s, kar je bilo tudi že dvakrat izmerjeno in uporabljeno kot izhodišče za izračun zmogljivosti rezervoarja gasilne vode.

Glede pripombe stranskih udeležencev, da CČN Vrhnika ni dimenzionirana za možne industrijske odpadne vode, ki se lahko pojavijo na priključku obrata Kemis na javno kanalizacijsko omrežje, upravni organ navaja, da predložena dokumentacija ne obravnava vodenja odpadnih voda na kanalizacijsko omrežje in javno komunalno čistilno napravo.

- glede klasifikacije objekta

Upravni organ glede pripombe stranskih udeležencev o neustreznosti klasifikacije objekta pojasnjuje, da je izbrana klasifikacija CCSI ustrezna, saj ta spada v klasifikacijo 230 Industrijski gradbeni kompleksi, kamor spadajo stavbe z napravami iz 68. člena ZVO-1. Glede pripombe stranskega udeleženca, da objekt ne izpolnjuje vseh pogojev za uvrstitev v to skupino (višina, površina) upravni organ navaja, da je treba pri razvrstitvi upoštevati opombo iz Priloge 1 Uredbe o razvrščanju objektov (Uradni list RS, št. 96/22), ki določa: »Če je v posamezni celici navedeno več pogojev, pri enostavnih ter nezahtevnih objektih ti pogoji veljajo kumulativno, pri zahtevnih objektih pa ti pogoji veljajo alternativno«. To pomeni, da sta pogoja višine nad 15 metrov in površine nad 1.000 kvadratnih metrov alternativna. Ker je drugi pogoj izpolnjen, je uvrstitev ustrezna. V zvezi s pripombo, da bi moral biti objekt klasificiran kot objekt za ravnanje z odpadki pod št. 24203 upravni organ pojasnjuje, da spadajo v klasifikacijo 24203 (Objekti za ravnanje z odpadki), skladno z Prilogo 1 Uredbe o razvrščanju objektov odprta skladišča odpadkov, površine za obdelavo odpadkov, odlagališča odpadkov in radioaktivnih odpadkov.

- glede ustreznosti PVO

V zvezi s pripombo o neustreznosti PVO upravni organ odgovarja, da je PVO izdelan v skladu z Uredbo o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave (Uradni list RS, št. 36/09, 40/17 in 44/22 – ZVO-2).

Glede pripombe o nedopustnem izključevanju nevarnih odpadke iz definicije nevarnih snovi upravni organ pojasnjuje, da Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES, zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2022/586 z dne 8. aprila 2022 o spremembi Priloge XIV k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), v 2. členu, ki opredeljuje področje uporabe te uredbe, določa: Odpadki, kakor je opredeljeno v Direktivi 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 114, 27.4.2006, str. 9), ne pomenijo snovi, zmesi ali izdelka v smislu člena 3 te uredbe.

Enako določa tudi Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (Besedilo velja za EGP), zadnjič spremenjena z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2021/1962 z dne 12. avgusta 2021, ki v 1. členu, ki ureja namen in področje uporabe, v 3. odstavku določa: Odpadki, opredeljeni v Direktivi 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (UL L 114, 27.4.2006, str. 9), ne pomenijo snovi, zmesi ali izdelka v smislu člena 2 te uredbe. Posledično odpadki niso razvrščeni med nenevarne ali nevarne snovi ali zmesi - pač pa med nevarne in nenevarne odpadke. Se pa pri razvrščanju odpadkov med nevarne in nenevarne odpadke uporabljajo opredelitve nevarnih lastnosti na način, kot se uporabljajo za snovi in zmesi - priloga III Direktive 2008/98/ES). Peti odstavek 4. člena Uredbe o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic (Uradni list RS, št. 22/16 in 44/22 - ZVO-2) pa določa le to - da četudi se odpadki ne razvrščajo med nevarne snovi skladno s predpisi, ki urejajo razvrščanje, pakiranje ter označevanje snovi in zmesi, jih je v določenih primerih treba upoštevati.

Glede pomisleka o zagotovitvi skrbnega pregleda prevzetih odpadkov ob prevzemu odpadkov, upravni organ pojasnjuje, da PVO natančno opisuje potek vhodne kontrole. Ko se odpadek pripelje na lokacijo Kemisa, se ga vzorči in sicer prej, preden se ga odpelje na skladiščenje ali

neposredno v obdelavo. Vzorec se označi in preda v laboratorij, ki odpadke analizira, tako da se v postopku njegovega prevzema preveri in potrdi istovetnost odpadka in preverijo značilnosti odpadka. Pri tem se uporablja laboratorijska oprema kot je rentgenski spektrofotometer, spektrofotometer, naprava za določanje plamenišča, naprava pH/ISE z ion selektivno elektrodo za določanje fluorida, razklopna naprava za razbijanje kompleksov, ionizacijo in prisilno oksidacijo, termometri, pH meter in multimeter za določitev pH, prevodnosti in redoks potenciala, kalorimeter z dekompozicijskimi posodami, kjer se poleg merjenja kalorične vrednosti in žarilnega ostanka izvaja tudi razklop v kisikovi atmosferi (kar je lahko osnova za določanje npr. skupnega fluora, klora, žvepla); gorljivost in prisotnost organsko vezanega klora v oljih in topilih se izvaja s sežigom na bakreni ploščici (če je prisotnost ugotovljena, se nadaljnje analize izvajajo z razklopom v kisikovi atmosferi v kalorimetru z dekompozicijskimi posodami ter v rentgenskem sprektrofotometru), ter hitri testi za določanje NH_4^+ , $\text{As}^{3+/5+}$, Cu^{+2+} , CN^- , Zn^{2+} , PO_4^{3-} , Cl^- , Co^{2+} , Sn^{2+} , CrO_4^{2-} , Mo^{6+} , Ni^{2+} , NO_3^- , NO_2 , H_2O_2 , Ag^+ , SO_4^{2-} , SO_3^{2-} , $\text{Fe}^{2+/3+}$, vlaga, mineralna olja. Na podlagi analiz se nato ugotavlja ali ima odpadke katero od nevarnih lastnosti iz Uredbe o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic (Uradni list RS, št. 22/16 in 44/22-ZVO-2). Povprečen interval količnika iz Uredbe o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic, ki predstavlja najvišji delež skupne nevarnih odpadkov z nevarnimi lastnostmi iz omenjene uredbe (nevarnost za okolje kategorij E1 in E2) in v okviru katerega obratuje Kemis, je 0,2 - 0,4. Znatno vpliv na količnik imajo lahko večje količine, kar pa se spremlja in ugotavlja preko sistema vhodne kontrole.

Glede pripombe stranskega udeleženca, da Poročilo o vplivih na okolje izpušča ključni vzrok požarov v objektih predlagatelja, ki je tehnološki, ter da ne vsebuje analize požarov do leta 2017, upravni organ pojasnjuje, da so v poglavju 5.2.8 PVO navedene bistvene sestavine, ki jih narekuje 9. člen Uredbe o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave in nadalje na podlagi same ocene vplivov v poglavju 6.2 PVO še določa omilitvene ukrepe za zmanjšanje tveganja in možnosti nastanka okoljskih in drugih nesreč kot to predvideva 14. člen Uredbe o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave. Prav tako je zahteva po dodatni analizi požarov neutemeljena.

Očitek, da trenutno veljavni OVD ni primeren za varstvo pred vžigi in požari in zahteva, da se takoj uvede postopek dopolnitve in sprememb OVD, še pred dokončanjem postopka pridobivanja GD, je nerelevanten. Iz 88. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22; v nadaljevanju ZVO-2) izhaja, da je treba pred začetkom izvajanja posega, ki lahko pomembno vpliva na okolje in vključuje gradnjo, za katero je treba pridobiti gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi, v okviru izdaje integralnega gradbenega dovoljenja izvesti presojo vplivov na okolje. Navedeno pomeni, da mora biti presoja vplivov na okolje opravljena pred izdajo odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja. Pripombe glede neustreznosti obstoječih okoljevarstvenih dovoljenj investitorja v tem postopku niso relevantne, prav tako ne zahteve po odvzemu pridobljenih okoljevarstvenih dovoljenj.

Upravni organ v upravnem postopku ne more slediti zahtevam po izselitvi dejavnosti družbe Kemis iz Občine Vrhnika, samo nestrinjanje z nameravano gradnjo pa ne more zadržati izdaje predmetne odločbe.

Glede zahteve po odvzemu certifikata EMAS zaradi povzročitve požara in prenehanja izpolnjevanja kriterijev za EMAS upravni organ pojasnjuje, da lahko skladno z 68. in 69. čl. ZVO-2 izpolnjevanje pogojev preverja le EMAS preveritelj, to je pravna oseba, ki ima akreditacijo državnega akreditacijskega organa (Slovenske akreditacije) po predpisih o akreditaciji, upravni organ pa v posebnem postopku na podlagi zahteve za vključitev v sistem EMAS odobri organizaciji vključitev v sistem EMAS z odločbo o registraciji. Ministrstvo lahko na lastno pobudo, na pobudo preveritelja EMAS, pristojne inšpekcije ali organizacije same in ob upoštevanju mnenja strokovnega sveta iz 236. člena tega zakona z odločbo začasno ali trajno

izključi iz evidence EMAS podjetje, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev. Zato je zahteva o odvzemu certifikata neutemeljena.

Zahteva za odvzem OVD-jev po 79. členu ZVO-1 je v integralnem postopku izdaje gradbenega dovoljenja neutemeljena.

Glede pripombe, da je obseg vplivov na okolje zaradi delovanja podjetja Kemis v OVD napačno ocenjen, saj je v njem obseg omejen na prostor znotraj ograje Kemisa, upravni organ odgovarja, da ni pristojen za postopke že izdanih okoljevarstvenih dovoljenj.

Na pripombo, da poglavje 1.1.3 Sestavine okolja in okoljski vidiki neupravičeno ne vsebuje vidika toplotnega obremenjevanja upravni organ odgovarja, da v času obratovanja ne bodo potekali tehnološki procesi, ki bi pri svojem delovanju sproščali emisije toplote v okolje, saj je izdelovalec PVO skladno z drugim odstavkom 7. člena Uredbe o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave pojasnil, da nameravani poseg ne bo vir toplotnega obremenjevanja. Omenjeni samovžig pa ne predstavlja vsakodnevnega pojava v tehnološkem procesu.

Glede na pripombo, da analizirana tehnologija ravnanja z odpadki z vidika nastajanja požarov pri Obratovanju ni obdelana v PVO, upravni organ odgovarja, da so vse vsebine ravnanja z odpadki prepletene skozi celotni PVO, poglavje z obravnavo možnosti nastanka požarov pa je zastavljeno na celotno dejavnost Reciklažnega centra Kemis v poglavju 5.2.8 PVO.

Vežano na pripombo glede neustreznega poglavja 7. Določitev vplivnega območja posega na zdravje in premoženje ljudi in grafične priloge 7, upravni organ pojasnjuje, da je vplivno območje PVO prikazano v skladu z Uredbo o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave.

- glede ugovorov, da gre v obravnavanem primeru za obrat, ki predstavlja stalno tveganje za okolje (SEVESO).

Uvodoma se pojasnjuje, da upravni organ v integralnem postopku izvede presojo vplivov na okolje na podlagi Poročila o vplivih na okolje, ki mora biti izdelano v skladu z Uredbo o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave, med obravnavo nameravanega posega pa ocenjuje vse dolgoročne, kratkoročne, posredne ali neposredne vplive nameravanega posega v okolje na človeka, tla, vodo, zrak, biotsko raznovrstnost in naravne vrednote, podnebje in krajino, pa tudi na človekovo nepremično premoženje, kulturno dediščino, ter njihova medsebojna razmerja. V konkretnem primeru je upravni organ med možnimi vplivi obravnaval tudi možnost nastanka okoljskih in drugih nesreč, pri čemer je upošteval vse vrste snovi, ki vstopajo v proizvodni proces na lokaciji Reciklažnega centra Kemis. V obravnavo so bili vključeni tudi pričakovani vplivi, ki so posledica s posegom povezanih aktivnosti. Prav tako so bili upoštevani morebitni pomembni škodljivi vplivi posega na okolje, ki bi jih bilo pričakovati zaradi ranljivosti projekta zaradi nevarnosti večjih nesreč. V poglavju 2.3.11 PVO Tveganja v povezavi z varstvom pred nesrečami izhaja opredelitev do pragov iz Uredbe SEVESO ter izračuni, iz katerih izhaja, da nobena od skupin odpadkov z nevarnimi lastnostmi, ki so predmet Uredbe SEVESO, ne dosega praga za uvrstitev med obrate tveganja.

Dalje upravni organ ugotavlja, da v postopku izvedbe navedene presoje po veljavni zakonodaji upravni organu v integralnem postopku ni naložena obveza spoznanja ali določitve posega kot obrata, bodisi manjšega bodisi večjega tveganja. Predmetno materijo ureja ZVO-2.

V 11. točki tretjega člena zakona je določeno, da je obrat celotno območje, ki ga upravlja isti upravljavec in na katerem je ena ali več naprav, vključno s pripadajočo ali z njimi povezano

infrastrukturo in tehnološkimi procesi, v katerih se proizvajajo, skladiščijo ali kakor koli drugače uporabljajo nevarne snovi, ter izpolnjuje predpisane pogoje za razvrstitev v obrate manjšega ali obrate večjega tveganja za okolje. V 131. in 132. členu ter v povezavi z 19. členom tega zakona pa navedene določbe upravljavcu naprave nalagajo tam določene obveznosti, predvsem pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja ter pogoje, ki jih mora vsebovati vloga za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora med drugim vsebovati podatke za določitev dejanske in pričakovane prisotnosti nevarnih snovi in kategorij nevarnih snovi v obratu ali nevarnih snovi in kategorij nevarnih snovi, ki bi razumno predvidljivo lahko nastale med izgubo nadzora nad procesi, vključno s skladiščenjem. Glede na navedeno je opredelitev posega oziroma obrata kot obrata večjega ali manjšega tveganja po veljavnih predpisih prepuščena upravljavcu s tem, ko mu nalaga v primeru dosega s predpisi določenega obsega nevarnih snovi v obratu pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, po drugi strani pa je v primeru, da se v obratu doseže kritično količino nevarnih snovi, pa upravljavec za to nima okoljevarstvenega dovoljenja, tako delovanje povrženo ukrepanju pristojne inšpekcije.

Kot izhaja iz dokumentacije v zadevi, se je investitor opredelil, da Reciklažni center Kemis ni obrat tveganja, saj v sklopu nameravanega posega na lokaciji ne bodo prisotne nevarne snovi (ki niso odpadki), definirane v 12.1 točki 3. člena ZVO-2, ki glede vrste snovi oziroma njihovih nevarnih lastnosti in količin izpolnjujejo kriterije iz priloge 1 Uredbe o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic (Uradni list RS, št. 22/16 in 44/22 – ZVO-2; v nadaljevanju SEVESO Uredba), tako da bi bilo območje Kemisa zaradi njih prepoznano kot obrat tveganja. Investitor navaja, da prav tako tudi ne bo prisotnih nevarnih snovi, ki bi bile razvrščene v razrede in kategorije nevarnosti iz preglednice 1 priloge 1 SEVESO Uredbe ali so navedene v preglednici 2 priloge 1 SEVESO Uredbe, saj organska topila, ki se bodo regenerirala v sklopu nameravanega posega, ne bodo (kot imenovane snovi ali glede nevarnih lastnosti) zajete v Prilogi 1 SEVESO Uredbe. Investitor v svoji dokumentaciji (PVO) izrecno navaja, da nobena od skupin odpadkov z nevarnimi lastnostmi, ki so predmet SEVESO Uredbe, ne dosega praga za uvrstitev med obrate tveganja.

Investitor tudi navaja, da dodatna merila iz 5. člena v povezavi s 6. členom SEVESO Uredbe za obravnavani primer niso relevantna, ker na lokaciji ne bo prisotnosti imenovanih snovi, z izjemo dioksinov in furanov, ki spadajo med imenovane snovi iz preglednice 2 Tabele 1 priloge 1 SEVESO Uredbe in bi nastali v primeru požara. Mejni prag je 1 kg nastalih dioksinov in furanov. Omenjeni prag je bil postavljen v povezavi s hudo nesrečo, ki se je zgodila leta 1976 v italijanskem kraju Seveso. Do omenjene nesreče je prišlo zaradi pobegle organske kemijske reakcije v reaktorju za proizvodnjo triklorofenola, pri kateri se je kot stranski proizvod v okolje sprostil med 15 in 30 kg dioksinov in furanov, od tega najmanj 1 kg najnevarnejšega dioksina 2,3,7,8- tetraklordibenzidiodoksina (TCDD). Pri namerevanem posegu količina nastalih dioksinov in furanov ni možna v opisanem ali primerljivem obsegu Sevesa, ker se ne izvajajo in se tudi v bodoče ne bodo izvajali postopki obdelave odpadkov z organskimi kemijskimi reakcijami.

Glede na zahteve stranskih udeležencev, da naj upravni organ po uradni dolžnosti spozna objekt Kemisa za obrat tveganja, upravni organ pojasnjuje, je pristojnost take ugotovitve, po določbah ZVO-2 podeljena le pristojni inšpekciji v okviru določb ZVO-2, ki se nanašajo na pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja. Upravni organ v integralnem postopku izdaje gradbenega dovoljenja take pravne podlage nima.

Upravni organ pa je ne glede na gornje ugotovitve v obravnavani zadevi preučil uporabo določb drugega odstavka 10. člena ZVO-2 (prej 8. člen ZVO-1), kjer je določeno načelo previdnosti, in sicer da, če obstaja možnost nepopravljivega uničenja okolja ali če so ogrožene njegove regeneracijske sposobnosti, pomanjkanje znanstvene zanesljivosti ne sme biti razlog za odlaganje ukrepov (v nadaljevanju načelo previdnosti). Uporaba načela previdnosti omogoča upravnemu organu ukrepanje ne glede na to, da ni trdnih dokazov, da bi bile posledice za okolje

ali zdravje ljudi res nepopravljive, torej v okoliščinah negotovosti oziroma nezadovoljivih znanstvenih spoznanj.

Upravni organ je v postopku presoje vplivov na okolje posebno pozornost za tveganje pred okoljskimi nesrečami namenil dejstvu, da je v letu 2017 prišlo do požarnega dogodka, kjer so se odpadne požarne vode prelile v vodotok Tojnica. Iz dokumentacije sicer izhaja, da je investitor preučil možnosti za nadgradnjo sistema požarnega varovanja, s katerim bi preprečil razvoj požarnih dogodkov. Preučil je možnost razdelitve požarnih sektorjev z odpadki ter požarno odpornost ločilnih sten na stanje pred požarnim dogodkom. V povezavi z vrsto prisotnih odpadkov je preučil tudi oskrbo z gasilno vodo (omrežna voda:zalagovnik vode), gasilnim sredstvom (pena:voda) ter pogonom šprinkler sistema (dizel agregat:dizelska šprinkler črpalka), pri čemer se je odločil za kombinacijo omrežne vode in zalagovnika gasilne vode, za pretežno uporabo pene ter v manjšem deležu vode ter za dizelsko šprinkler črpalko, kot rezervni vir pa dodal še dizel agregat.

Vezano na pretekli požarni dogodek iz 2017 je iz Poročila o analizah stanja voda, tal in zraka po požaru v podjetju Kemis na Vrhniki št. 35400-160/2017-4 z dne 30. 6. 2017, ki ga je pripravila Agencija RS za okolje, razbrati rezultate vzorčenja onesnažene površinske vode na območju pogorišča in močna onesnaženja s posameznimi parametri v potoku Tojnica (nikelj, kobalt, 1,2,3-trimetilbenzen, 1,2,4-trimetilbenzen, 1,3,5-trimetilbenzen, policiklični aromatski ogljikovodiki, formaldehid, atrazin, nonil-fenol). Zaradi močnega penjenja Ljubljanice, so bile izvedene analize tudi v tej reki, izmerjena je bila izjemno visoka vsebnost pesticidov (45 µg atrazina na liter in 15 µg flufenaceta na liter). Ugotovljeno je bilo, da je imela celotna Ljubljanica slabo kemijsko stanje zaradi prekoračene največje dovoljene koncentracije atrazina v vodi. Izmerjene so bile tudi povišane koncentracije delcev PM₁₀ in dušikovih oksidov v zraku.

Na podlagi svojih ugotovitev je upravni organ v okviru svojih pristojnosti investitorja pozval na dopolnitev dokumentacije s predložitvijo dnevnik izračunov vira tveganja. In sicer tako, da je zagotovljena sledljivost z dejanskim prometom (poslovanjem), v povezavi s sledljivostjo zagotavljanja nevarnih lastnosti za vsako vrsto odpadka ter sledljivost izračuna glede na zmogljivost naprave ter procese. Investitor je dokumentacijo na podlagi več pozivov upravnega organa dopolnjeval, vendar predloženi in zbrani podatki upravnemu organu ne dajo podlage za drugačno oceno objekta oziroma obrata, kot ga je opredelil investitor v vlogi in svojih dopolnitvah, česa več od tega pa po veljavnih predpisih upravni organ v tem postopku od investitorja ne more zahtevati. Upravni organ pa je z namenom zadostitve določilom iz 10. člena ZVO-2 (prej 8. člen ZVO-1) in z namenom preprečitve možnih vplivov na okolje v točki V.7. izreka tega gradbenega dovoljenja določil dodatne omilitvene ukrepe v zvezi s tveganjem zaradi možnega nastanka nesreč, upošteva vse povezane omilitvene ukrepe iz preostalih podtočk V. točke izreka, ki se preko ostalih emisij navezujejo na omilitven tveganja za nastanek nesreč. Prav tako je v točki V.7. določil dodatni omilitveni ukrep za primer, ko/če bodo izpolnjeni kriteriji za določitev takšnega obrata, kot izhaja iz ZVO-2.

Glede pripombe, da investitor ni podal vloge za dovoljenje za obrat in se s tem želi izogniti tovrstni presoji vplivov na okolje in da se Kemis, tudi ob šele načrtovanem zmanjšanem obsegu obdelave nevarnih odpadkov, ob spoštovanju načela previdnosti uvršča med obrate tveganja za okolje, upravni organ ponavlja, da je postopek izdaje okoljevarstvenega dovoljenja za obrat tveganja ločen postopek in ne more biti del integralnega postopka izdaje gradbenega dovoljenja. Ob tem upravni organ še dodatno pojasnjuje, da ZVO-2 in GZ medsebojno vzročno ne povezuje zahtev in obveznosti, ki jih mora izpolnjevati neka naprava, ki je zaradi nameravanega posega predmet presoje vplivov na okolje znotraj integralnega postopka izdaje gradbenega dovoljenja iz 50. člena GZ ter zahtev in obveznosti, ki jih mora izpolnjevati obrat tveganja iz 131 in 132. čl. ZVO-2, saj gre za ločene obveznosti, z ločenimi upravnimi akti, ki temeljijo na različnih pravnih podlagah.

- glede udeležbe v postopku

V zvezi z ugovori stranskih udeležencev, s katerimi se sklicujejo na kršitve drugega odstavka 6. člena Direktive o PVO glede dopustitve sodelovanja javnosti in stranskih udeležencev v postopku, upravni organ ugotavlja, da so postali ti ugovori glede na sodelovanje stranskih udeležencev, ki jim je upravni organ dal možnost udeležbe v tem postopku in so imeli ob priliki izvedenih obravnav možnost seznanitve z zadevo in možnost izjaviti se o upravni zadevi, brezpredmetni.

(6) Glede na zgoraj navedeno upravni organ ugotavlja, da so v zadevi izpolnjeni vsi pogoji, ki jih za izdajo gradbenega dovoljenja določajo določbe GZ in ZVO-1, zato je ob upoštevanju določil ZUP odločil, kot je navedeno v izreku tega dovoljenja.

(7) V skladu s prvim odstavkom 48. člena GZ gradbeno dovoljenje preneha veljati, če investitor ne vложи popolne prijave začetka gradnje v petih letih od njegove pravnomočnosti.

(8) Kot je določeno v točki XI. izreka tega dovoljenja bo upravni organ o stroških postopka odločil s posebnim sklepom.

(9) Investitor je plačal upravno takso po tarifni številki 1. in 40. Zakon o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 106/10 – uradno prečiščeno besedilo, 14/15 – ZUUJFO, 84/15 – ZZelP-J, 32/16, 30/18 – ZKZaš in 189/20 – ZFRO), ki jo je upravni organ odmeril s plačilnim nalogom št. 35105-79/2020-2550/150 z dne 6. 2. 2023.

(10) V nadaljevanju odločbe upravni organ opozarja še na naslednje obveznosti investitorja v zvezi z gradnjo, ki niso predmet tega dovoljenja, so pa predpisane v GZ:

V skladu z določbami GZ mora investitor pred izvedbo gradnje imenovati nadzornika (62. člen GZ) in pred začetkom gradnje izvesti zakoličenje objekta v skladu s pogoji določenimi v tem dovoljenju in dokumentaciji za izvedbo gradnje (60. člen GZ).

V skladu s 4. členom GZ je treba za novogradnjo, rekonstrukcijo in spremembo namembnosti imeti pravnomočno gradbeno dovoljenje in začetek gradnje prijaviti v skladu s 63. členom GZ.

Prijava se vložijo na obrazcu, ki je določen s Pravilnika o podrobnejši vsebini dokumentacije in obrazcih, povezanih z graditvijo objektov (Uradni list RS, št. 36/18, 51/18 – popr. in 197/20). K prijavi začetka gradnje mora investitor priložiti dokumentacijo za izvedbo gradnje in ostale priloge kot določa 63. člen GZ.

V skladu z 68. členom GZ mora investitor po dokončanju gradnje pri Ministrstvu za naravne vire in prostor vložiti zahtevo za izdajo uporabnega dovoljenja. Zahteva se vložijo na obrazcu, ki je določen s Pravilnikom o dokumentaciji in obrazcih.

(11) Ta odločba je izdana v elektronski obliki. Stranka, ki je prejela kopijo odločbe, lahko zahteva od organa, da ji pošlje izvornik odločbe na sporočen elektronski naslov ali da ji pošlje kopijo odločbe s potrdilom o skladnosti z izvornikom. Zahteva se vložijo neposredno pri organu, ali se pošlje po pošti ali po elektronski poti. Zahteva za pošiljanje izvornika ali za izdajo kopije s potrdilom o skladnosti ne vpliva ne teka roka.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU: Zoper to odločbo ni pritožbe, pač pa je dovoljen upravni spor z vložitvijo tožbe na Upravno sodišče Republike Slovenije v roku 30 dni od vročitve odločbe. Tožbo se vloži neposredno pri pristojnem sodišču ali pošlje po pošti.

Sandi Rutar
vodja Sektorja za dovoljenja

Postopek vodili:

Nataša Brežnik, univ.dipl.inž.kmet.
Podsekretarka

Metka Podobnik, univ.dipl.prav.
Sekretarka